

DAD A
CIÓN C

OFFICIAL

СОРПОНА ГАРЭСТ

BX2159

.M9

I3

C.1

007471

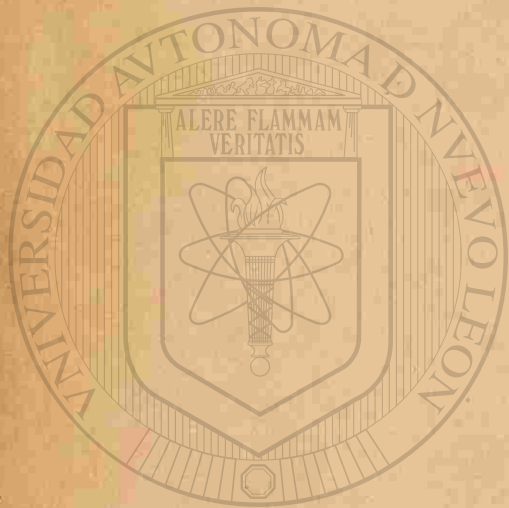
1080020508

EX LIBRIS

HEMETHERII VALVERDE TELLEZ

Episcopi Leonensis

C.S.U.

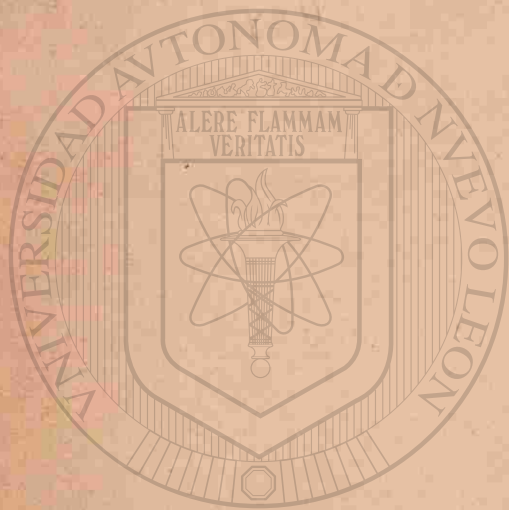
UANL

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

Librería de José L. Vallejo S. & C.
S. JOSE EL REAL, 3.-MEXICO.

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

®

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

J. J. B. B.
OFFICIUM

IN FESTO ET PER OCTAVAM

CORPORIS CHRISTI

JUXTA ORDINEM BREVIARII ET MISSALIS ROMANI

AD NORMAM

NOVISSIMÆ EDITIONIS TYPICÆ

QUI ACCEDUNT OFFICIA SANCTORUM QUÆ INFRA
OCTAVAM CELEBRANDA OCCURRERE POSSUNT.

Capilla Alfonso
Biblioteca de la Universidad de Nuevo León
Biblioteca Universitaria y Facultad

MECHLINIÆ.

H. DESSAIN,

SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGAT. DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

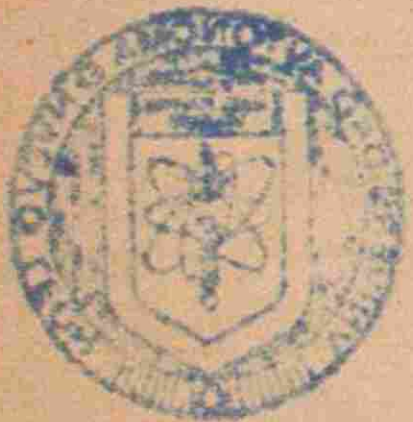
M. D. CCC. XCI.

44266

BK2159

• 129

F3

FONDO DE VETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

APERI, Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitátionibus : intelléctum illúmina ; afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Offícium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Offícium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri

Jesu Christi humanitati, beatissimæ, et gloriosissimæ semperque virginis Mariæ fecundæ integritati, et omnium Sanctorum universitati sit sempiterna laus, honor, virtus et gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculorum. **R.** Amen.

V. Beata viscera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium. **R.** Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. **Pater noster. Ave Maria.**

Ante Matutinum, et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris : Et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos a malo. Amen.

AVE María, grátia plena : Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, et in hora mortis nostræ. Amen. ®

In principio Matutini, et Primæ ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et

terræ. Et in Jesum Christum Filium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spírítu sancto, natus ex María virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúl-tus : descéndit ad íferos : tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad délixeram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spírítum sanctum, sanctam Ecclesiám Cathólicam, Sanctórum communió-nem, remissionem peccatórum, carnis resurrecciónem, vitam ætérnam. Amen.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES
dicendæ ante Lectiones.

In primo Nocturno.
Absolutio.

EXAUDI Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spírítu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Benedictiones.

1. Benediccióne perpétua benedicat nos Pater ætérnus. *R.* Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius nos benedicere et adjuvare dignétur.
3. Spírítus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

In secundo Nocturno.
Absolutio.

IPSIUS pietas et misericórdia nos ádjuvet qui cum Patre et Spírítu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. *R.* Amen.

5 Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

In tertio Nocturno.

Absolutio.

A VINCOLIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. *R.* Amen.

8. Divinum auxílium máneat semper nobíscum.

9. Ad societátem civium super-nórum perdúcat nos Rex Ange-lórum.

Si Officium fit de Sancto, vel de Sancta, octava Benedictio erit: Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium, nona Benedictio erit: Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

OFFICIUM

IN FESTO

CORPORIS CHRISTI.

IN I. VESPERIS.

Pater noster. Ave María.

v. Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adjuvándum me festína.

v. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. *R.* Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Aña. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum ór-dinem Melchisedech, panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

5 Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

In tertio Nocturno.

Absolutio.

A VINCOLIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. *R.* Amen.

8. Divinum auxiliúm máneat semper nobíscum.

9. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto, vel de Sancta, octava Benedictio erit: Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium, nona Benedictio erit: Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

OFFICIUM

IN FESTO

CORPORIS CHRISTI.

IN I. VESPERIS.

Pater noster. Ave María.

v. Deus, in adjutórium meum inténde. *R.* Dómine, ad adjuvándum me festína.

v. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. *R.* Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Aña. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum ór-dinem Melchisedech, panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre in
medio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tutis tuæ in splendóribus sanctó-
rum : * ex útero ante luciferum
genui te.

Jurávit Dóminus, et non poeni-
tébit eum : * Tu es sacerdos in
ætérnum secúndum ór-
dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió-
nibus, implé-
bit ruínas : * conquassábit cápita
in terra multórum.

De torrén-
te in via bibit : * pro-
ptérea exaltábit caput.

Glória Patri, et Filio, * et Spirí-
tui sancto.

Sicut erat in principio et nunc
et semper, * et in sæcula sæculó-
rum. Amen.

Hic Versus Glória Patri, **dici-**
tur in fine omnium Psalmorum
nisi aliter notetur.

Aña. Sacerdos in ætérnum
Christus Dóminus secúndum ór-
dinem Melchisedech, panem et
vinum obtulit.

Aña. Miserátor Dóminus escam
dedit timéntibus se in memóriam
suórum mirábili-
um.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in to-
to corde meo, * in consilio ju-
stórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exqui-
sita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus
ejus : * et justitia ejus manet in
sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirábili-
um suórum, miséricors et miserátor
Dóminus : * escam dedit timén-
tibus se.

Memor erit in sæculum testa-
ménti sui : * virtútem óperum
suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem gén-
tium : * ópera mánuum ejus vé-
ritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus :
confirmáta in sæculum sæculi :
* facta in veritate et æquitáte.

Redemtionem misit pópulo
suo : * mandávit in ætérnum te-
stamentum suum.

Sanctum et terríbile nomen
ejus : * iníitium sapiéntiæ timor
Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus fa-
ciéntibus eum : * laudátio ejus
manet in sæculum sæculi.

Aña. Miserátor Dóminus escam
dedit timéntibus se in memóriam
suórum mirabilium.

Aña. Cálicem salutáris acci-
píam : et sacrificábo hóstiam lau-
dis.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locú-
tus sum : * ego autem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * om-
nis homo mendax.

Quid retribuam Dómino * pro
ómnibus quæ retribuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-
ram omni pópulo ejus : * pretiós-
sa in conspéctu Dómini mors
sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et filius
ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et no-
men Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu omnis pópuli ejus : *
in átriis domus Dómini, in mé-
dio tui, Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris acci-
píam : et sacrificábo hóstiam
laudis.

Aña. Sicut novéllæ olivárum,
Ecclesiæ filii sint in circúitu
mensæ Dómini.

Psalmus 127.

BEATI omnes qui timent Dómi-
num, * qui ámbulant in viis
ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Añã. Sicut novéllæ olivárum, Ecclesiæ, filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Añã. Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ, * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Míttit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus, quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefácieta : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Añã. Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua

nocte tradebátur, accépit panem,
et grátias agens fregit, et dixit :
Accípite, et manducáte : Hoc est
Corpus meum, quod pro vobis
tradétur : hoc fácite in meam
commemorationem. **R.** Deo grá-
tias.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit ;
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

V. Panem de cœlo præstitisti
eis, allelúia. **R.** Omne delecta-
méntum in se habentem, alle-
lúia.

Ad Magnificat, Añã. O quam
suávis est, Dómine, spíritus tuus !
qui ut dulcédinem tuam in filios
demonstráres, pane suavíssimo

de cœlo præstito, esuriéntes re-
ples bonis, fastidiósos dívites di-
mittens inánes.

Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. 1. e.

MAGNIFICAT * ánima mea Dómi-
num.

Et exultávit spíritus meus, *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem an-
cillæ suæ: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes genera-
tiones.

Quia fecit mihi magna, qui po-
tens est: * et sanctum nomen
ejus.

Et misericórdia ejus a progénie
in progénies: * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo:
* dispérsit supérbos mente cor-
dis sui.

Depósuit poténtes de sede: *
et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et
dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum,

* recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres no-
stros, * Abraham, et sémini ejus
in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Añã. O quam suávis est, Dó-
mine, spíritus tuus! qui ut dul-
cédinem tuam in filios demon-
stráres, pane suavíssimo de cœlo
præstito, esuriéntes reple bonis,
fastidiósos dívites dimittens
inánes.

ŷ. Dóminus vobiscum. *ŷ.* Et
cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto
mirábili, passiónis tuæ me-
móriam reliquisti: tribue quæ-
sumus; ita nos Córporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria vene-
rári, ut redemptiónis tuæ fru-
ctum in nobis júgiter sentiámus:
Qui vivis et regnas cum Deo Pa-
tre in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. *ŷ.* Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiêscant in pace.

R. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Noctem quiétam, et finem perféctum concédât nobis Dóminus omnipotens. **R.** Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

FRATRES, sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. **R.** Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Pater noster. **dicitur totum secreto.**

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánnis Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres : quia peccávi nimis cogitátione, verbo, et ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREATUR tui, omnipotens Deus, et dimissis peccáttis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. **R.** Amen.

Deinde Chorus repetit confessionem ; et ubi dicitur vobis, fra-

tres, et vos, fratres, dicatur tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREATUR vestri, omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam. **R.** Amen.

INDULGENTIAM, absolutiõnem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. **R.** Amen.

Et facta Absolutione dicitur :
V. Converte nos, Deus salutaris noster. **R.** Et averte iram tuam a nobis.

V. Deus, in adiutorium meum intende. **R.** Domine, ad adjuvandum me festina.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen. Allelúia.

Añã. Miserere.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Domino : * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedísti lætitiám in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui : * multiplicati sunt.

In pace in idípsum : * dór-
miam et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singulá-
riter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te, Dómine, sperávi, non con-
fúndar in ætérnum : * in justí-
tia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, *
accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem, et in domum refúgii, * ut
salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et re-
fúgium meum es tu : * et propter
nomen tuum dedúces me, et enú-
tries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem
abscondérunt mihi : * quóniam
tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spí-
ritum meum : * redemísti me,
Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altís-
simi : * in protectióne Dei

coeli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus
es tu, et refúgium meum : * Deus
meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de
láqueo venántium, * et a verbo
áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi :
* et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas
ejus : * non timébis a timóre no-
ctúrno.

A sagítta volánte in die, a ne-
gótio perambulánte in ténebris,
* ab incúrsu, et dæmónio meri-
diáno.

Cadent a látere tuo mille, et
decem míllia a dextris tuis ; * ad
te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis con-
siderábis : * et retributióne[®]
peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes
mea : * altíssimum posuísti refú-
gium tuum.

Non accédet ad te malum : * et

flagellum non appropinquabit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

ECCE nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini : Qui státis in domo Dómini : * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Añã. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratióne meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia,
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómpri-me,
Ne polluántur córpora.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos ; ne derelínquas nos, Dómine Deus noster. **ñ.** Deo grátias.

R. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. **ŷ.** Redemisti nos, Dómine Deus, veritátis. Comméndo spíritum meum. **Gloria Patri, et Fílio, et Spíritui sancto.** In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

ŷ. Custódi nos, Dómine, ut pupillam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Aña. Salva nos.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum :

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatióem gén-tium, * et glóriam plebis tuæ, Israël.

Gloria Patri. Sicut erat.

Aña. Salva nos, Dómine, vigilánte, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

ŷ. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

VISITA, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

ŷ. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Benedictio. Benedicat, et custódiat nos omnipotens et misericors Dóminus, Pater, et Filius, et Spíritus sanctus. **R.** Amen.

Deinde dicitur Antiphona :

SALVE, Regina, Mater misericórdiæ, vita, dulcédo, et spes nostra, salve. Ad te clamámus, ex-

sules filii Hevæ. Ad te suspirá-
mus geméntes et flentes in hac
lacrymárum valle. Eja ergo ad-
vocáta nostra, illos tuos miseri-
córdes óculos ad nos convérte. Et
Jesum benedictum fructum ven-
tris tui nobis post hoc exílium
osténde. O clemens, o pia, o dul-
cis Virgo María.

ŷ. Ora pro nobis, sancta Dei
Génitrix; R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui gloriósæ Vírginis Matris
Mariæ corpus et ánimam, ut di-
gnum Filii tui habitáculum éffici
mererétur Spíritu sancto coope-
ránte præparásti: da, ut cujus
commemoratione lætámur, ejus
pia intercessióne ab instántibus
malis, et a morte perpétua libe-
rémur. Per eúndem Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

ŷ. Divinum auxiliúm máneat
semper nobíscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto: Pater
noster. Ave, María et Credo.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo.
ŷ. Dómine, lábia mea apéries.
R. Et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

ŷ. Deus, in adjutórium meum
inténde. R. Dómine, ad adjuván-
dum me festína.

ŷ. Glória Patri, et Filio, et Spiri-
tui sancto. R. Sicut erat in princi-
pio, et nunc, et semper, et in sæ-
cula sæculórum. Amen. Allelúia.

Invitatorium. Christum Regem
adorémus dominántem Génti-
bus: * Qui se manducántibus dat
spíritus pinguédinem. **Repetitur:**
Christum Regem adorémus do-
minántem Géntibus: Qui se man-
ducántibus dat spíritus pingué-
dinem.

Psalmus 94.

VENITE exsultémus Dómino, ju-
bilémus Deo salutári nostro:
præoccupémus fáciem ejus in

sules filii Hevæ. Ad te suspirá-
mus geméntes et flentes in hac
lacrymárum valle. Eja ergo ad-
vocáta nostra, illos tuos miseri-
córdes óculos ad nos convérte. Et
Jesum benedictum fructum ven-
tris tui nobis post hoc exílium
osténde. O clemens, o pia, o dul-
cis Virgo María.

ŷ. Ora pro nobis, sancta Dei
Génitrix; R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus,
qui gloriósæ Vírginis Matris
Mariæ corpus et ánimam, ut di-
gnum Filii tui habitáculum éffici
mererétur Spíritu sancto coope-
ránte præparásti: da, ut cujus
commemoratione lætámur, ejus
pia intercessióne ab instántibus
malis, et a morte perpétua libe-
rémur. Per eúmdem Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

ŷ. Divínium auxiliúm máneat
semper nobíscum. R. Amen.

Deinde dicitur secreto: Pater
noster. Ave, María et Credo.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, María. Credo.
ŷ. Dómine, lábia mea apéries.
R. Et os meum annuntiábit lau-
dem tuam.

ŷ. Deus, in adjutórium meum
inténde. R. Dómine, ad adjuvándum
me festína.

ŷ. Glória Patri, et Filio, et Spí-
ritui sancto. R. Sicut erat in princí-
pio, et nunc, et semper, et in sæ-
cula sæculórum. Amen. Allelúia.

Invitatorium. Christum Regem
adorémus dominántem Génti-
bus: * Qui se manducántibus dat
spíritus pinguédinem. **Repetitur:**
Christum Regem adorémus do-
minántem Géntibus: Qui se man-
ducántibus dat spíritus pingué-
dinem.

Psalmus 94.

VENITE exsultémus Dómino, ju-
bilémus Deo salutári nostro:
præoccupémus fáciem ejus in

confessione, et in psalmis jubilemus ei.

Christum Regem adorémus dominantem Géntibus : Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdes móntium ipse cónspicit.

Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster, nos autem pópulus ejus, et oves pásuæ ejus.

Christum Regem adorémus dominantem Géntibus: Qui se man-

ducántibus dat spíritus pinguedinem.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Christum Regem adorémus dominantem Géntibus : Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui se manducántibus dat spíritus pinguedinem.

Christum Regem adorémus dominantem Géntibus: Qui se manducantibus dat spíritus pinguedinem.

Hymnus.

SACRIS solénniis juncta sint gáudia,

Et ex præcórdiis sonent præcónia,

Recédant vétera, nova sint ómnia,

 Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázuma

Dedisse frátribus, juxta legítima
 Priscis indúlta pátribus.

Post agnum typicum, explétis épulis,

Corpus Domínicum datum discí-
pulis,

Sic totum ómnibus, quod totum
 sín-
gulis,

 Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,

Dedit et trístibus sánguini pó-
culum,

Dicens: Accípite quod trado vá-
sculum,

 Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud instituit,
Cujus officium commítte vóluit
Solis presbyteris, quibus sic cón-
gruit,

 Ut sumant, et dent céteris.

Panis Angélicus fit panis hómi-
num;

Dat panis cœlicus figúris térmi-
num:

O res mirábilis! mandúcat Dó-
minum

 Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas, únique pósci-
mus,

Sic nos tu vísitá, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo tén-
dimus,

 Ad lucem, quam inhábitas.
 Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añá. Fructum salutíferum gu-

stándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus : * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum : * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio : * neque peccátóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum peribit.

Añã. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Añã. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiészunt.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino : * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui: * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum: * dórmiám et requiéscám.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Añã. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Añã. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícám Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpúerunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum: et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vul-
tu tuo : * delectatiónes in dexte-
ra tua usque in finem.

Añã. Communióne cálicis, quo
Deus ipse súmitur, non vituló-
rum sángine, congregávit nos
Dóminus.

ŷ. Panem cœli dedit eis, alle-
lúia. **℞.** Panem Angelórum man-
ducávit homo, allelúia.

Pater noster. secreto.

ŷ. Et ne nos indúcas in tenta-
tiónem. **℞.** Sed libera nos a ma-
lo.

Absolutio.

EXAUDI, Dómine Jesu Christe,
preces servórum tuórum, et
miserére nobis, qui cum Patre
et Spíritu sancto vivis et re-
gnas in sæcula sæculórum. **℞.**
Amen.

ŷ. Jube, domne, benedicere.
Benedictio : Benedictióne per-
pétua benedícat nos Pater ætér-
nus. **℞.** Amen.

De Epístola prima beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11.

CONVENIENTIBUS vobis in unum,
jam non est Dominicam cœ-
nam manducáre. Unusquisque
enim suam cœnam præsumit ad
manducándum. Et álius quidem
ésurit, álius autem ébrius est.
Numquid domos non habétis ad
manducándum et bibéndum? aut
Ecclésiám Dei contémnitis, et
confúnditis eos, qui non habent?
Quid dicam vobis? Laudo vos?
in hoc non laudo. Tu autem, Dó-
mine, miserére nobis. **℞.** Deo
grátias.

℞. Immolábit hædum multítú-
do filiórum Israel ad vésperam
Paschæ * Et edent carnes et ázy-
mos panes. ŷ. Pascha nostrum
immolátus est Christus : itaque
epulémur in ázymis sinceritátis
et veritátis. Et edent carnes, et
ázymos panes.

ŷ. Jube, domne, benedicere.

Benedictio : Unigénitus Dei Filius nos benedicere et adjuvare dignetur. **R.** Amen.

Lectio ij.

Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem. Similiter et cálicem postquam coenávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater

meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

Lectio iij.

ITAQUE quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos dijúdicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui sur-

gens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. *v.* Si quis manducáverit ex hoc pane : vivet in ætérnum. Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. **G**lória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto. Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt : * nos autem surréximus, et erecti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Aña. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Aña. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tribulant nos.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convertit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini * in longitúdinem diérum.

Añã. Parátur nobis mensa Dó-

mini advérsus omnes, qui tribulant nos :

Añã. In voce exsultationis resonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei ?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei.

In voce exsultationis, et confessionis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea ? * et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermoniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus ?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añna. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

✠. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Pater noster. secreto.

✠. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

✠. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio : Deus Pater omnipotens sit nobis propítius et clemens. **R.** Amen.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. In Opusc. 57.

Immensa divínæ largitátis beneficia, exhibita pópulo Christiáno, inæstimáblem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquán-

tes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigenitus siquidem Dei Filius, suae divinitatis volens nos esse participes, naturam nostram assumpsit, ut homines Deos faceret factus homo. Et hoc insuper, quod de nostro assumpsit, totum nobis contulit ad salutem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiam obtulit Deo Patri: sanguinem suum fudit in pretium simul et lavacrum: ut redempti a miserabili servitute, a peccatis omnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis maneret memoria, corpus suum in cibum, et sanguinem suum in potum, sub specie panis et vini sumendum, fidelibus dereliquit.

R. Coenántibus illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accípite, et comédite: Hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det

de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite, et comédite: Hoc est corpus meum.

V. Jube, Domne, benedicere.

Benedictio: Christus perpétuae det nobis gaudia vitae. **R.** Amen.

Lectio v.

O PRETIOSUM et admirandum convivium, salutiferum, et omni suavitate replétum! Quid enim hoc convivio pretiosius esse potest? in quo non carnes vitulorum et hircorum, ut olim in lege, sed nobis Christus sumendus proponitur verus Deus. Quid hoc Sacramento mirabilius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sanguinem substantialiter convertuntur: ideoque Christus Deus, et homo perfectus sub modici panis et vini specie continetur. Manducatur itaque a fidelibus, sed minime laceratur: quinimmo, divisio Sacramento, sub quolibet divisionis particula integer perseverat.

Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibiliter súmitur aliéna spécie occultátum : et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratióem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratióem.

V. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio : Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. **R.** Amen.

Lectio vj.

NULLUM étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium carismatum abundántia impinguá-tur. Offértur in Ecclésia pro vivis

et mórtuis : ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur : et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde ut árcétius hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur ; in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instituit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut

si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. *ŷ.* Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Introibo ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalmus 42.

JUDICA me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulisti ? et quare tristis incédo dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxé-

runt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei ; * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. * Quare tristis es, ánima mea ? et quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Añã. Introibo ad altáre Dei : sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Añã. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti : et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80.

EXSULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá tuba,

* in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est :
* et iudícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in scóndito tempestátis : probávi te ab apud aquam contradicciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audíeris me non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implebo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desideria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimicos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Añã. Cibávit nos Dóminus, ex ádipe fruménti : et de petra melle saturávit nos.

Añã. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus : in quem cor et caro nostra exsúltant.

Psalmus 83.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum : * et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine : * in secula seculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo

Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus : * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Añã. Ex altari tuo, Domine, Christum sumimus : in quem cor et caro nostra exultant.

ŷ. Educas panem de terra, alleluia. **R.** Et vinum lætificet cor hominis, alleluia.

Pater noster. secreto.

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A VINCOLIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. **R.** Amen.

ŷ. Jube, domne, benedicere.

Benedictio : Evangélica lectio sit nobis salus et protectio. **R.** Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus: et Sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 26. in Joan. sub fin.

Cum cibo et potu id appetant homines, ut neque esuriant, neque sitiant: hoc veraciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus sumitur, immortales et incorruptibiles facit; id est, societas ipsa sanctorum: ubi pax erit, et unitas plena atque perfecta. Propterea quippe, sicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines Dei, Dominus noster Jesus Christus corpus et sanguinem suum in eis rebus commendavit, quæ ad unum aliud rediguntur ex multis. Namque aliud in unum ex multis granis conficitur: aliud in unum ex

multis acinis confluit. Denique jam exponit quomodo id fiat, quod loquitur: et quid sit manducare corpus ejus, et sanguinem bibere.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,

* In me manet, et ego in eo. V. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio: Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R. Amen.

Lectio viij.

Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducare illam escam, et illum bibere potum, in Christo manere, et illum manentem in se habere. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdubio nec

manducat spiritaliter carnem ejus, nec bibit ejus sanguinem, licet carnaliter et visibiliter premat dentibus sacramentum corporis et sanguinis Christi: sed magis tantæ rei sacramentum ad iudicium sibi manducat et bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accedere sacramenta, quæ aliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dicitur: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

V. Cibavit illum Dominus panem vite et intellectus. Et qui manducat me, vivet propter me. **Gloria** Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.

V. Jube, domne benedicere.

Benedictio: Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lectio ix.

SICUT, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majorem referam vitam meam, exinanitio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participatio facit, qua manducat me. Ego itaque humiliatus vivo propter Patrem, ille erectus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est, sine detrimento æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo, Et qui manducat me, et ipse vivet propter me, eandem suam et nostram æqualitatem significavit, sed gratiam mediatoris ostendit.

Hymnus SS. Ambrosii et Augustini

TE Deum laudamus: * te Dominum confitemur.

Te ætérnum Patrem : * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli : * tibi cœli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim : * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus : * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra : * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis número,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum, * sancta confitétur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis : Venerándum tuum verum, * et únicum Filium.

Sanctum quoque * Paraclitum Spíritum.

Tu Rex * glóriæ, Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Filius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devicto mortis acúleo : * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni : * quos pretiósó sanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine : * et bédedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * bédicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum : * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodire.

Miserere nostri, Dómine: * miserere nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

✠. Deus, in adiutorium meum inténde. **R.** Dómine, ad adiuvándum me festína.

✠. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Añã. Sapiéntia ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Psalmus 92.

DOMINUS regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóribus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Añã. Sapiéntia ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Añã. Angelórum esca nutriti sti pópulum tuum, et panem de cælo præstitisti eis, allelúia.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia. ®

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Miserere nostri, Dómine: * miserere nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

✠. Deus, in adiutorium meum inténde. ✠. Dómine, ad adiuvándum me festína.

✠. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. ✠. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Añã. Sapiéntia ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Psalmus 92.

DOMINUS regnávít, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Añã. Sapiéntia ædificávit sibi domum, miscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

Añã. Angelórum esca nutriti sti pópulum tuum, et panem de cælo præstitisti eis, allelúia.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Aña. Angelórum esca nutriti-
sti pópulum tuum, et panem de
cælo præstitisti eis, allelúia.

Aña. Pinguis est panis Christi,
et præbébit delicias régibus, alle-
lúia.

Psalmus 62.

DEUS, Deus meus, * ad te de lu-
ce vigilo.

Sitivit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta, et ínvia, et
inaquósa : * sic in sancto appá-
rui tibi, ut vidérem virtútem
tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericór-

dia tua super vitas : * lábia mea
laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea :
* et in nómine tuo levábo manus
meas.

Sicut ádipe et pinguédine re-
pleátur ánima mea : * et lábiis
exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum, in matutínis meditá-
bor in te : * quia fuisti adjutor
meus.

Et in velaménto alárum tuá-
rum exsultábo, adhæsít ánima
mea post te : * me suscepit dexte-
ra tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt
ánimam meam, introíbunt in in-
ferióra terræ : * tradéntur in
manus gládii, partes vúlpium
erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, lau-
dábúntur omnes qui jurant in
eo : * quia obstructum est os lo-
quéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis : * illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam : * in omnibus Géntibus salutare tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus : * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exsultent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dirígis.

Confiteantur tibi pópuli Deus : confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Añã. Pinguis est panis Christi, et præbébit delicias régibus, allelúia.

Añã. Sacerdótes sancti incensum et panes offerunt Deo, allelúia.

Canticum trium Puerorum.

Danielis. 3. e

BENEDICITE, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedicíte, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicíte, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol, et luna, Dómino : * benedicíte, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber, et ros, Dómino : * benedicíte, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis, et æstus, Dómino : * benedicíte, frigus, et æstus, Dómino.

Benedícite, rores, et pruina, Dómino : * benedicíte, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies, et nives, Dómino : * benedicíte, noctes, et dies, Dómino.

Benedicite, lux, et tenebræ,
Dómino : * benedicite, fúlgura,
et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : *
laudat, et superexáltet eum in
sæcula.

Benedicite, montes et colles,
Dómino : * benedicite, univér-
sa germinántia in terra, Dómino.

Benedicite, fontes, Dómino : *
benedicite, mária, et flúmina,
Dómino.

Benedicite, cete, et ómnia quæ
movéntur in aquis, Dómino : *
benedicite, omnes vólucres cœli,
Dómino.

Benedicite, omnes béstiæ, et
pécora, Dómino : * benedicite,
fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : *
laudat et superexáltet eum in sæ-
cula.

Benedicite, sacerdótes Dómini,
Dómino : * benedicite, servi Dó-
mini, Dómino.

Benedicite, spíritus, et ánimæ

justórum, Dómino : * benedicite,
Sancti et húmiles corde, Dómi-
no.

Benedicite, Ananía, Azaría,
Mísael, Dómino : * laudáte, et su-
perexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fí-
lium, cum sancto Spíritu : * lau-
démus et superexaltémus eum in
sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in fir-
maménto cœli : * et laudábilis,
et gloriósus, et superexaltátus in
sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri.
neque Amen.

Aña. Sacerdótes sancti incén-
sum et panes ófferunt Deo, alle-
lúia.

Aña. Vincénti dabo manna ab-
scónditum, et nomen novum, al-
lelúia.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : *
laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli

ejus : * laudáte eum, omnes Vir-
tútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : *
laudáte eum, omnes stellæ et lu-
men.

Laudáte eum, cœli cœlorum :
* et aquæ omnes, quæ super cœ-
los sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt :
* ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in
sæculum sæculi : * præcéptum
pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, *
dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spi-
ritus procellárum : * quæ faciunt
verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * li-
gna fructífera, et omnes cedrí :

Béstiæ et univérsa pécora, *
serpéntes, et volúcres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópu-
li : * príncipes, et omnes júdices
terræ.

Júvenes et vírgines, senes cum

junióribus laudent nomen Dómi-
ni : * quia exaltátum est nomen
ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et
terram : * et exaltávit cornu pó-
puli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus :
* filiis Israël, pópulo appropin-
quánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum no-
vum : * laus ejus in Ecclesia
sanctorum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit
eum : * et filii Sion exsúltent in
rege suo.

Laudent nomen ejus in choro :
* in tympano et psalterio psal-
lant ei.

Quia beneplácitum est Dómino
in pópulo suo : * et exaltábit
mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória :
* lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eó-

rum : * et gládii ancípites in má-
nibus eórum :

Ad faciéndam vindictam in na-
tiónibus : * increpationes in pó-
pulis.

Ad alligándos reges eórum in
compédibus : * et nóbiles eórum
in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium con-
scriptum : * glória hæc est ómni-
bus Sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis
ejus : * laudáte eum in firma-
méto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus
ejus : * laudáte eum secúndum
multitúdinem magnitudinisejus.

Laudáte eum in sono tubæ : *
laudáte eum in psaltério, et ci-
thara.

Laudáte eum in tympano, et
choro : * laudáte eum in chordis
et órgano.

Laudáte eum in cymbalis be-

nesonántibus , laudáte eum in
cymbalis jubilatiónis : * omnis
spíritus laudet Dóminum.

Aña. Vincéti dabo manna ab-
scónditum, et nomen novum, al-
lelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRATRES : Ego enim accépi a Dó-
mino, quod et trádidi vobis,
quóniam Dóminus Jesus in qua
nocte tradebátur, accépit panem,
et grátias agens fregit, et dixit :
Accípite, et manducáte : Hoc est
Corpus meum, quod pro vobis tra-
détur : hoc fácite in meam com-
memoratiómem. **R.** Deo grátias.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris línquens dexteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam. ®

In mortem a discipulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discipulis.

Quibus sub bina spécie

Carnem dedit et sanguinem ;
 Ut duplicis substantiæ
 Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,
 Convalescens in edulium,
 Se moriens in pretium,
 Se regnans dat in præmium.

O salutaris Hostia,
 Quæ cœli pandis ostium :
 Bella premunt hostilia,
 Da robur, fer auxilium.
Uni trinoque Domino,
 Sit sempiterna gloria :
 Qui vitam sine termino
 Nobis donet in patria. Amen.

℣. Posuit fines tuos pacem, alle-
 lúia. **℞.** Et adipe frumenti sá-
 tiat te, allelúia.

Ad Benedictus, Añã. Ego sum
 panis vivus, qui de cœlo descen-
 di : si quis manducaverit ex hoc
 pane, vivet in ætérnum, allelúia.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1. g.

BENEDICTUS Dóminus Deus Is-
 raël, * quia visitávit, et fecit
 redemptionem plebis suæ :

Et erexit cornu salutis nobis, *
 in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os San-
 ctórum, * qui a sæculo sunt, Pro-
 phetárum ejus.

Salútem ex inimicis nostris, *
 et de manu ómnium, qui odérunt
 nos :

Ad faciendam misericórdiam
 cum pátribus nostris : * et me-
 morári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad
 Abraham patrem nostrum, * da-
 túrum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimi-
 córum nostrórum liberáti, * ser-
 viámus illi.

In sanctitate et justitia coram
 ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi
 vocáberis : * præíbis enim ante
 faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis
 plebi ejus : * in remissionem pec-
 catórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei

nostri : * in quibus visitavit nos,
oriens ex alto :

Illuminare his, qui in tenebris,
et in umbra mortis sedent :
* ad dirigendos pedes nostros in
viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Añã. Ego sum panis vivus, qui
de cœlo descendi : si quis man-
ducaverit ex hoc pane, vivet in
æternum, allelúia.

ŷ. Dóminus vobiscum. **ŷ.** Et
cum spiritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto
mirabili, passiónis tuæ me-
móriam reliquisti : tríbe quæ-
sumus ; ita nos Córporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria vene-
rari, ut redemptionis tuæ fru-
ctum in nobis júgiter sentiámus :
Qui vivis et regnas cum Deo Pa-
tre in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. **etc.** 20.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo.
ŷ. Deus, in adiutorium. **etc.** 9.

Hymnus.

JAM lucis orto sidere
Deum precémur súpplīces,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Añã. Sapiéntia.

CORP. CHRISTI.

nostri : * in quibus visitavit nos,
oriens ex alto :

Illuminare his, qui in tenebris,
et in umbra mortis sedent :
* ad dirigendos pedes nostros in
viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Añã. Ego sum panis vivus, qui
de cœlo descendi : si quis man-
ducaverit ex hoc pane, vivet in
æternum, allelúia.

ŷ. Dóminus vobiscum. **ŷ.** Et
cum spiritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto
mirabili, passiónis tuæ me-
móriam reliquisti : tríbe quæ-
sumus ; ita nos Córporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria vene-
rari, ut redemptionis tuæ fru-
ctum in nobis júgiter sentiámus :
Qui vivis et regnas cum Deo Pa-
tre in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. **etc.** 20.

AD PRIMAM.

Pater noster. Ave María. Credo.
ŷ. Deus, in adjutórium. **etc.** 9.

Hymnus.

JAM lucis orto sidere
Deum precémur súpplíces,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænans tēperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuríat.
Sint pura cordis íntima
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Añã. Sapiéntia.

CORP. CHRISTI.

Psalmus 53.

DEUS, in nómine tuo saluum me
fac : * et in virtúte tua júdica
me.

Deus, exáudi oratióem meam :
* áuribus pécipe verba oris
mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
advérsum me, et fortes quæsié-
runt ánimam meam : * et non
proposuérunt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : *
et Dóminus susceptor est ánimæ
meæ.

Avérte mala inimícis meis : *
et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo, Dómi-
ne : quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuísti me : * et super inimicos
meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

BEATI immaculáti in via, * qui
ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimó-
nia ejus : * in toto corde exquí-
runt eum.

Non enim qui operántur ini-
quitátem * in viis ejus ambula-
vérunt.

Tu mandásti * mandáta tua cu-
stodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ *
ad custodiéndo justifiatiónes
tuas.

Tunc non confúndar, * cum
perspéxero in ómnibus mandátis
tuis.

Confitébor tibi in directiόne
cordis : * in eo quod didici judi-
cia justitiæ tuæ.

Justifiatiónes tuas custódiam :
* non me derelinquas usquequá-
que.

In quo córrigit adolescéntior
viam suam ? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi
te : * ne repéllas me a mandátis
tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatió nibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me : * et custódiám sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditá tio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me : * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me ; * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine : * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri : * cum dilatasti cor meum.

Añã. Sapiëntia ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam, alleluia.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. d.

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen. **R.** Deo gratias.

R. *br.* Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. **Et repetitur** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **V.** Qui natus es de Maria Virgine. **R.** Miserere nobis. **V.** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsurge, Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DOMINE Deus, omnipotens, qui ad principium hujus diæi nos pervenire fecisti : tua nos hodie salva virtute ; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procedant eloquia, dirigantur cogitationes et opera. Per Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Dómino. **R.** Deo gratias.

Deinde in choro legitur Martyrologium.

Postea Hebdomadarius dicit :

V. Pretiosa in conspectu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus. ®

Oratio.

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut nos mereámur ab eo adjuvâri et salvâri, qui vivit et

regnat in sæcula sæculórum. *R.*
Amen.

V. Deus, in adiutorium meum
intende. *R.* Domine, ad adjuvandum
me festina.

V. Deus, in adiutorium meum
intende. *R.* Domine, ad adjuvandum
me festina.

V. Deus, in adiutorium meum
intende. *R.* Domine, ad adjuvandum
me festina.

V. Glória Patri, et Filio, et Spi-
ritui Sancto. *R.* Sicut erat in prin-
cipio, et nunc, et semper, et in
sæcula sæculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
*Kyrie, eléison. Pater noster. se-
creto.*

V. Et ne nos inducas in tenta-
tionem. *R.* Sed libera nos a ma-
lo.

V. Respice in servos tuos, Dó-
mine, et in ópera tua, et dirige
filios eórum. *R.* Et sit splendor
Dómini Dei nostri super nos, et
ópera mánuum nostrárum dirige

super nos, et opus mánuum no-
strárum dirige.

V. Glória Patri, et Filio, et Spi-
ritui sancto. *R.* Sicut erat in prin-
cipio, et nunc, et semper, et in
sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. *Oratio.*

DIRIGERE et sanctificáre, régere
et gubernáre dignáre, Dómine
Deus Rex cœli et terræ, hódie
corda et cörpera nostra, sensus,
sermónes, et actus nostros in le-
ge tua, et in opéribus mandató-
rum tuórum : ut hic, et in ætér-
num, te auxiliánte, salvi et líberi
esse mereámur, Salvátor mundi :
Qui vivis et regnas in sæcula sæ-
culórum. *R.* Amen.

V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Dies et actus no-
stros in sua pace dispónat Dómi-
nus omnipotens. *R.* Amen.

Lectio brevis. 1. Cor. 11.

QUICUMQUE manducáverit pa-
nem hunc, vel bíberit cálicem
Dómini indígne, reus erit cörpero-

ris et Sanguinis Dómini. Tu autem, Dómine, miserere nobis. *R.* Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedicite. *R.* Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiêscant in pace.

R. Amen.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.

V. Deus, in adjutórium. 9.

Hymnus.

NUNC sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignare promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiônem personent,
Flamméscat igne caritas :
Accéndat ardor próximos.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ant. Angelórum esca.

Psalmus.

LEGEM pone mihi, Dómine, viam
justificatiónum tuárum : * et
exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrú-
tabor legem tuam : * et custó-
diam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam manda-
tórum tuórum : * quia ipsam vó-
lui.

Inclína cor meum in testimó-
nia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant
vanitátem : * in via tua vivífica
me.

Státue servo tuo elóquium
tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum,
quod suspicátus sum : * quia ju-
dícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : *
in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine : * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judiciis tuis supersperávi.

Et custódiám legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatióibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humi-

litáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * et convér-ti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus, * ut custódiám mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me, * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium tímentium te, * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplinam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iniquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui tíment te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ,

et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me : * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timéntes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis : * ut non confundar.

Añã. Angelórum esca nutriti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitisti eis, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRATRES : Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem. **R.** Deo grátias.

R. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem cœli

dedit eis, allelúia, allelúia. **V.** Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. **Gloria** Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Panem cœli dedit eis, allelúia, allelúia.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spirítu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passióis tuæ memoriám reliquisti : tríbue quæsumus ; ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spirítus sancti **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum. **etc.** 20.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.

et vivam : * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me : * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timéntes te, * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificatióibus tuis : * ut non confundar.

Añã. Angelorum esca nutriti populum tuum, et panem de celo præstitisti eis, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRATRES : Ego enim accépi a Domino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípите, et manducáte : Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem. **R.** Deo grátias.

R. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem cœli

dedit eis, allelúia, allelúia. **V.** Panem Angelorum manducávit homo. Allelúia, allelúia. **Gloria** Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Panem cœli dedit eis, allelúia, allelúia.

V. Cibávit illos ex ádipe frumenti, allelúia. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spirítu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memoriám reliquisti : tríbue quæsumus ; ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spirítus sancti **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum. **etc.** 20.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave María.

ŷ. Deus, in adiutorium. etc. 9.

Hymnus.

RECTOR potens, verax, Deus,
 Qui temperas rerum vices,
 Splendore mane illuminas,
 Et ignibus meridiem :
Exstingue flammam litium,
 Aufer calorem noxium,
 Confer salutem corporum,
 Veramque pacem cordium.
Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, et almo Spiritu,
 In sempiterna secula. Amen.

Añã. Pinguis est panis.

Psalmus.

DEFECIT in salutare tuum anima
 mea : * et in verbum tuum
 supersperavi.

Defecerunt oculi mei in elo-
 quium tuum, * dicentes : Quan-
 do consolaberis me ?

Quia factus sum sicut uter in
 pruina : * justificationes tuas non
 sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui : *

quando facies de persecutibus
 me iudicium ?

Narraverunt mihi iniqui fa-
 bulationes : * sed non ut lex
 tua.

Omnia mandata tua veritas : *
 inique persecuti sunt me, adjuva
 me.

Paulo minus consummaverunt
 me in terra : * ego autem non
 dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam
 vivifica me : * et custodiam testi-
 monia oris tui.

In æternum, Domine, * verbum
 tuum permanet in cælo.

In generationem et generatio-
 nem veritas tua : * fundasti ter-
 ram, et permanet.

Ordinatione tua perseverat
 dies : * quoniam omnia serviunt
 tibi.

Nisi quod lex tua meditatio
 mea est : * tunc forte periissem
 in humilitate mea.

In æternum non obliviscar ju-

stificatiões tuas : * quia in ipsis
vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac :
* quoniam justificatiões tuas
exquisivi.

Me expectaverunt peccatores
ut perderent me : * testimonia
tua intellexi.

Omnis consummationis vidi
finem : * latum mandatum tuum
nimis.

Quomodo dilexi legem tuam,
Dómine ? * tota die meditatio
mea est.

Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo : *
quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docentes me in-
tellexi : * quia testimonia tua
meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia
mandata tua quæsi.

Ab omni via mala prohibui pe-
des meos : * ut custodiam verba
tua.

A judiciis tuis non declinavi :

* quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis
elóquia tua, * super mel ori meo :

A mandatis tuis intellexi : *
propterea odivi omnem viam ini-
quitatis.

Lucerna pedibus meis verbum
tuum, * et lumen semitis meis.

Juravi, et statui : * custodire
judicia justitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque,
Dómine : * vivifica me secundum
verbum tuum.

Voluntaria oris mei benepláci-
ta fac, Dómine : * et judicia tua
doce me.

Anima mea in manibus meis
semper : * et legem tuam non
sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum
mihi : * et de mandatis tuis non
erravi.

Hæreditate acquisivi testimo-
nia tua in ætérnum : * quia ex-
sultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad facièn-

das justificatiões tuas in ætérnum : * propter retributiómem.

INIQUOS ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjutor et susceptor meus es tu : * et in verbum tuum super sperávi.

Declinate a me, maligni : * et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam : * et non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditabor in justificatióibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis : * quia injústa cogitatio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ideo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a judiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et justítiam : *

non tradas me calumniántibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutáre tuum : * et in eloquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam : * et justificatiões tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo diléxi mandata tua * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandata tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Añã. Pinguis est panis Christi, et præbébit delicias régibus, allel.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem

bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. **R.** Deo grátias.

R. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia, allelúia. **V.** Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. **Gloria** Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia, allelúia.

V. Edúcas panem de terra, allelúia. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue quæsumus; ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Pa-

tre in unitáte Spirítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum. **etc.** 20.

AD NONAM.

Pater noster. Ave, María.

V. Deus, in adjutórium. 9.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largire lumen vespere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacrae
Perénis instet glória.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Aña. Vincéti dabo. ®

Psalmus.

MIRABILIA testimónia tua: *
Mídeo scrutáta est ea ánima
mea.

Declarátio sermónum tuórum

illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apéruí, et attráxi spírítum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum júdicium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non domínétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me jústificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine, * et rectum júdicium tuum.

Mandásti jústítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contéptus : * jústificatiónes tuas non sum oblítus.

Jústítia tua, jústítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * jústificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua sperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum

misericórdiam tuam, Dómine : *
et secúndum júdícium tuum vi-
vífica me.

Appropinquavérunt persecuén-
tes me iniquitáti : * a lege autem
tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et om-
nes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis
tuis : * quia in ætérnum fundásti
ea.

Vide humilitátem meam, et
éripe me : * quia legem tuam
non sum oblítus.

Júdica júdícium meum, et ré-
dime me : * propter elóquium
tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : *
quia justificatiónes tuas non ex-
quisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dó-
mine : * secúndum júdícium
tuum vivífica me.

Multi qui persecuúntur me, et
tribulant me : * a testimóniis tuis
non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescé-
bam : * quia elóquia tua non cu-
stodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua di-
léxi, Dómine : * in misericórdia
tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum,
véritas : * in ætérnum ómnia ju-
dícia justítiæ tuæ.

PRINCIPES persecúti sunt me
gratis : * et a verbis tuis for-
midávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua :
* sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abo-
minátus sum : * legem autem
tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi,
* super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem
tuam : * et non est illis scánda-
lum.

Expectábam salutáre tuum,
Dómine : * et mandáta tua di-
léxi.

Custodívit ánima mea testimó-

nia tua : * et diléxit ea vehemén-
ter.

Servávi mandáta tua, et testi-
mónia tua : * quia omnes viæ
meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea
in conspéctu tuo, Dómine : * ju-
xta elóquium tuum da mihi in-
tellectum.

Intret postulátio mea in con-
spéctu tuo : * secúndum elóquium
tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hy-
mnum, * cum docúeris me justi-
ficatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea eló-
quium tuum : * quia ómnia man-
dáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me :
* quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dó-
mine, * et lex tua meditátio mea
est.

Vivet ánima mea, et laudábit
te : * et iudícia tua adjuvábunt
me.

Errávi sicut ovis quæ pér-
iit : * quære servum tuum, quia
mandáta tua non sum obli-
tus.

Añã. Vincénti dabo manna ab-
scónditum, et nomen novum, al-
lelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUICUMQUE manducáverit pa-
nem hunc, vel bíberit cálicem
Dómini indigne, reus erit córpo-
ris et Sánguinis Dómini. **R.** Deo
grátias.

R. br. Edúcas panem de terra,
* Allelúia, allelúia. Edúcas pa-
nem de terra, allelúia, allelúia.
Y. Et vinum lætíficet cor hómi-
nis. Allelúia, allelúia. **G**lória
Patri, et Fílio, et Spiritui sancto.
Edúcas panem de terra, allelúia,
allelúia.

Y. Pósuit fines tuos pacem, al-
lelúia. **R.** Et ádipe fruménti sá-
tiat te, allelúia.

Y. Dóminus vobiscum. **R.** Et
cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacramén-
to mirábili, passiónis tuæ me-
móriam reliquisti : tríbue, quæ-
sumus ; ita nos Córporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria vene-
rári, ut redemptiónis tuæ fru-
ctum in nobis júgiter sentiámus :
Qui vivis et regnas cum Deo Pa-
tre in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. *etc.* 20.

AD MISSAM.

Introitus. *Psalm.* 80.

CIBAVIT eos ex ádipe fruménti,
allelúia, et de petra, melle sa-
turávit eos, allelúia, allelúia, al-
lelúia. **Ps. ibid.** Exsultáte Deo
adjutóri nostro : jubiláte Deo Ja-
cob. **ŷ.** Glória Patri, et Filio, et
Spíritui sancto. **R.** Sicut erat in
princípio, et nunc, et semper,
et in sæcula sæculórum. Amen.
Cibávit eos ex ádipe fruménti,
allelúia, et de petra, melle sa-

turávit eos , allelúia , allelúia,
allelúia.

KYRIE, eléison. **Kyrie, eléison.**
Kyrie, eléison. Christe, eléi-
son. Christe, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison. Kyrie,
eléison. Kyrie, eléison.

GLORIA in excélsis Deo, et in
terra pax homínibus bonæ vo-
luntátis. Laudámus te. Benedíci-
mus te. Adorámus te. Glorificá-
mus te. Grátias ágimus tibi pro-
pter magnam glóriam tuam. Dó-
mine Deus Rex coeléstis. Deus
Pater omnipotens. Dómine Fili
unigénite Jesu Christe. Dómine
Deus, agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccáta mundi, mise-
rere nobis. Qui tollis peccáta
mundi , súscipe deprecationem
nostram. Qui sedes ad dexteram
Patris, miserere nobis. Quóniam
tu solus sanctus, Tu solus Dómi-
nus, Tu solus altíssimus, Jesu
Christe, cum sancto Spíritu, in
glória Dei Patris. Amen.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacramén-
to mirábili, passiónis tuæ me-
móriam reliquisti : tríbue, quæ-
sumus ; ita nos Córporis et Sán-
guinis tui sacra mystéria vene-
rári, ut redemptiónis tuæ fru-
ctum in nobis júgiter sentiámus :
Qui vivis et regnas cum Deo Pa-
tre in unitáte Spíritus sancti
Deus, per ómnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. *etc.* 20.

AD MISSAM.

Introitus. *Psalm.* 80.

CIBAVIT eos ex ádipe fruménti,
allelúia, et de petra, melle sa-
turávit eos, allelúia, allelúia, al-
lelúia. **Ps. ibid.** Exsultáte Deo
adjutóri nostro : jubiláte Deo Ja-
cob. **ŷ.** Glória Patri, et Filio, et
Spíritui sancto. **R.** Sicut erat in
princípio, et nunc, et semper,
et in sæcula sæculórum. Amen.
Cibávit eos ex ádipe fruménti,
allelúia, et de petra, melle sa-

turávit eos , allelúia , allelúia,
allelúia.

KYRIE, eléison. **Kyrie, eléison.**
Kyrie, eléison. Christe, eléi-
son. Christe, eléison. Christe,
eléison. Kyrie, eléison. Kyrie,
eléison. Kyrie, eléison.

GLORIA in excélsis Deo, et in
terra pax homínibus bonæ vo-
luntátis. Laudámus te. Benedíci-
mus te. Adorámus te. Glorificá-
mus te. Grátias ágimus tibi pro-
pter magnam glóriam tuam. Dó-
mine Deus Rex coeléstis. Deus
Pater omnipotens. Dómine Fili
unigénite Jesu Christe. Dómine
Deus, agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccáta mundi, mise-
rere nobis. Qui tollis peccáta
mundi , súscipe deprecationem
nostram. Qui sedes ad dexteram
Patris, miserere nobis. Quóniam
tu solus sanctus, Tu solus Dómi-
nus, Tu solus altíssimus, Jesu
Christe, cum sancto Spíritu, in
glória Dei Patris. Amen.

ŷ. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. Cor. 11. d.

FRATRES ; Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípíte, et manducáte : Hoc est Corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratióem. Similiter et cálicem postquam cœnávít, di-

cens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábítis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábítis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo : et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indígne, júdicium sibi manducat et bibit : non júdicans corpus Dómini.

Graduale. Ps. 144. Oculi ómnium in te sperant, Dómine : et tu das illis escam in témpore oportúno. **ŷ.** Aperis tu manum tuam : et imples omne ánimal benedictióem.

Allelúia, allelúia. ŷ. Caro mea vere est cibus, et ságuis meus vere est potus : qui manducat me-

am carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in eo.

Sequentia.

LAUDA, Sion, Salvatorem, lauda
ducem et pastorem, in hymnis
et canticis.

Quantum potes, tantum aude :
quia major omni laude, nec lau-
dare sufficis.

Laudis thema specialis, panis
vividus et vitalis hodie proponitur.

Quem in sacrae mensae coenae,
turbae fratrum duodenae datum
non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonora, sit
jucunda, sit decora mentis jubi-
latio.

Dies enim sollemnis agitur, in
qua mensae prima recolitur hu-
jus institutio.

In hac mensa novi Regis, no-
vum Pascha novae legis, phase
vetus terminat.

Vetustatem novitas, umbram fu-
gat veritas, noctem lux eliminat.

Quod in coena Christus gessit,

faciendum hoc expressit in sui
memoriam.

Docti sacris institutis, panem,
vinum in salutis consecramus
hostiam.

Dogma datur Christianis, quod
in carnem transit panis, et vi-
num in sanguinem.

Quod non capis, quod non vi-
des, animosa firmat fides, praeter
rerum ordinem.

Sub diversis speciebus, signis
tantum, et non rebus, latent res
eximiae.

Caro cibus, sanguis potus ; ma-
net tamen Christus totus sub
utraque specie.

A sumente non concisus, non
confractus, non divisus, integer
accipitur.

Sumit unus, sumunt mille :
quantum isti, tantum ille : nec
sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali :
sorte tamen inaequali, vitae vel
interitus.

Mors est malis, vita bonis : vide paris sumptionis quam sit dispar exitus.

Fracto demum Sacramento, ne vacilles, sed meménto, tantum esse sub fragmento, quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissúra : signi tantum fit fractúra : qua nec status, nec statúra signáti minúitur.

Ecce panis Angelórum, factus cibus viatórum, vere panis filiórum, non mitténdus cánibus.

In figuris præsignátur, cum Isaac immolátur : Agnus Paschæ deputátur : datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, Jesu, nostri miserére : tu nos pasce, nos tuére : tu nos bona fac vidére in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta seís et vales, qui nos pascis hic mortáles : tuos ibi comménsales, cohærédes et sodáles fac sanctórum civium. Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secundum Joánnem. *Joan. 6. f.*

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et Sánguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

CREDO in unum Deum, Patrem omnipoténtem, factórem cœli et terræ, visibílium ómnium, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem

Patri : per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram, salutem descendit de cœlis. (**Hic genuflectitur.**) Et incarnátus est de Spíritu sancto, ex María Vírgine, et hómo factus est. Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto, passus, et sepúltus est. Et resurrexit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascendit in cœlum : sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, judicáre vivos et mórtuos, cujus regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum Dóminum et vivificántem : qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adorátur, et conglorificátur : qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Ecclésiám. Confiteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspecto resurrectionem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi. Amen.

Offertorium. Levit. 21. Sacerdótes Dómini incénsus et panes offerunt Deo : et ideo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus, allelúia.

Secreta.

ECCLESIE tuæ, quæsumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde : quæ sub oblátis munéribus mystice designántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus :

PRÆFATIO

quæ dicitur per totam Octavam.

PER ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen. **V.** Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo. **V.** Sursum corda. **R.** Habémus ad Dóminum. **V.** Grátias agámus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dó-

mine sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus: Quia per incarnati Verbi mysterium, nova mentis nostræ oculis lux tuæ claritatis infulsit: ut dum visibiliter Deum cognoscimus, per hunc in invisibilem amorem rapiamur. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus; cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ canimus, sine fine dicentes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cœli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Communio. 1. Cor. 11. Quotiescùmque manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat: itaque quicumque manducaverit panem, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini, alleluia.

ŷ. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Postcommunio.

Orémus.

FAC nos, quæsumus, Domine, divinitatis tuæ sempiterna fruitione repleri: quam pretiosi Corporis et Sanguinis tui temporalis percéptio præfigurât. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

ŷ. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

ŷ. Ite, Missa est. **R.** Deo gratias.

ŷ. Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus. **R.** Amen.

Initium sancti Evangelii secundum Joannem. **Joan. 1.**

R. Gloria tibi, Domine.

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princi-

pio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso vita erat, et vita erat lux hominum : et lux in tenebris lu-
cet, et tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus : qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Ver-

bum caro factum est, et habitavit in nobis : et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiæ et veritatis. *R.* Deo gratias.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in primis Vesperis. 9. præter Antiphonam sequentem :

Ad Magnificat, Añã. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur : recolitur memoria passionis ejus : mens implètur gratia : et futuræ gloriæ nobis pignus datur, allelúia.

¶ Infra Octavam Missa dicitur ut in die Festo, et non fit de aliquo Sancto, nisi fuerit Duplex occurrens non autem translatum, nisi sit 1 vel 2 classis. In die Octava non fit nisi de festo Sancti Joannis Baptistæ, vel sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, si occurrant.

Infra Octavam dicuntur sequentes Orationes.

5. De Sancta Maria. Oratio.

CONCEDE nos famulos tuos, quæsumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariæ semper Virginis intercessione, a presenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia.

**Contra persecutores Ecclesiæ.
Oratio.**

ECCLESIAE tuæ, quæsumus, Domine, preces placatus admittite: ut destructis adversitatibus et erroribus universis, secura tibi seruiat libertate. Per Dominum nostrum.

Vel pro Papa. Oratio.

DEUS omnium fidelium pastor et rector, famulum tuum **N.** quem pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, propitius respice: da ei, quæsumus, verbo et exemplo, quibus præest, proficere: ut ad vitam, una cum grege sibi credito, perveniat sempiternam. Per Dominum.

De beata Maria. Secreta.

TUA, Domine, propitiatiōne, et beatae Mariæ semper Virginis intercessiōne, ad perpetuam atque præsentem hæc oblatiō nobis proficiat prosperitatem et pacem.

**Contra persecutores Ecclesiæ.
Secreta.**

PROTEGE nos, Domine, tuis mysteriis serviētes: ut divinis rebus inhærentes, et corpore tibi famulēmur, et mente. Per Dominum nostrum.

Vel pro Papa. Secreta.

OBLATIS, quæsumus, Domine, placare munēribus: et famulum tuum **N.** quem pastorem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, assidua protectione gubernā. Per Dominum.

De beata Maria. Postcommunio.

SUMPTIS, Domine, salutis nostræ subsidiis: da, quæsumus, beatae Mariæ semper Virginis patrocinis nos ubique protegi: in cu-

jus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Postcommunio.

QUÆSUMUS, Dómine Deus noster : ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

HÆC nos, quæsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat : et fámulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, una cum commisso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

VENIT autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo

Pharaónis ? Et elégi eum ex ómnibus tríbibus Israel mihi in sacerdotem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoleret mihi incensum, et portáret ephod coram me, et dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea, quæ præcépi ut offerrentur in templo : et magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primitias ómnis sacrificii Israel pópuli mei ?

R. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázymos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázymos panes.

Lectio ij.

PROPTEREA ait Dóminus Deus Israel : Loquens locútus sum, ut domus tua, et domus patris

jus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti.

Contra persecutores Ecclesiæ.

Postcommunio.

QUÆSUMUS, Dómine Deus noster : ut quos divína tríbuis participatióne gaudere, humánis non sinas subjacere periculis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

HÆC nos, quæsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat : et fámulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluisti, una cum commisso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

VENIT autem vir Dei ad Heli, et ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo

Pharaónis ? Et elégi eum ex ómnibus tríbibus Israel mihi in sacerdotem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoleret mihi incensum, et portáret ephod coram me, et dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, et múnera mea, quæ præcépi ut offerrentur in templo : et magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primitias ómnis sacrificii Israel pópuli mei ?

R. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázymos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázymos panes.

Lectio ij.

PROPTEREA ait Dóminus Deus Israel : Loquens locútus sum, ut domus tua, et domus patris

tui ministráret in conspéctu meo usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc a me : sed quicumque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, et præcidam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis próspéris Israel : et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúm tamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo : sed ut deficiant óculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virilem ætátem vénerit. Tu autem, Dómine, misérére nobis. **R.** Deo grátias.

R. Comedétis carnes, et saturabímmini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed

Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

Lectio iij.

Hoc autem erit tibi signum quod ventúrum est duóbus filiis tuis Ophni et Phínees : In die uno moriétur ambo. Et suscitábo mihi sacerdotem fidélem, qui juxta cor meum et ánimam meam faciét : et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicumque remánserit in domo tua, véniat ut orétur pro eo, et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, dicátque : Dimítte me, óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllam panis.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúde cibi

illius usque ad montem Dei. *℣.*
 Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. **G**lória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto. Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Thomæ
 Aquinátis.

Lectio iv. *In Opusc. 57.*

CONVENIT itaque devotiõni fidélium, solémniter recólere institutiõnem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti : ut ineffábilem modum divínæ præsentíæ in Sacraménto visibili venerémur : et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eõdem tot mirabilia operáitur : necnon et de tam salúbri, tamque suávi beneficio exsolvántur Deo gratiarum débitæ actiões. Verum etsi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædictum nóscitur in-

stitútum, inter Missárum solémnia de institutiõne ipsius speciális méntio habeátur : totum tamen resíduum ejúsdem diéi officium ad Christi passiõnem pertinet, circa cujus veneratiõnem Ecclésia illo témpore occupáitur.

℣. Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discíplis suis, et ait : * Accípите, et comédite : Hoc est corpus meum. *℣.* Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cáribus ejus, ut saturémur ? Accípите, et comédite : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

UT autem íntegro celebritátis officio institutiõnem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium, Románus Póntifex Urbánus Quartus, hujus Sacraménti devotiõne afféctus, pie státuit præfatæ institutiõnis memóriam prima quinta Féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus ce-

lebrári : ut qui per totum anni circulum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutió- nem illo témpore specialiter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuít ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam et in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum a fidelibus frequentári.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió- nem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me áni- ma mea. Hoc fácite in meam commemoratió- nem.

Lectio vj

UT autem prædicta quinta Fé- ria, et per Octávas sequétes ejus salutáris institutió- nis hono- rificéntius agátur memória, et solémnitas de hoc célébrior ha- beátur ; loco distributiónum ma- terialium, quæ in Ecclesiis ca-

thedrálibus largiúntur existén- tibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis præfátus Ro- mánus Póntifex eis, qui hujús- modi Horis in hac solemnitáte personaliter in Ecclesiis inter- fúerint, stipéndia spirituália, A- postólica largitióne concéssit : quátenus per hæc fidéles ad tanti Festi celebritátem avidius et co- piósius convenírent.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descé-ndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœ- lo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória Patri, et Filio, et Spíritui sancto. Hic est panis de cœlo descén- dens, ut si quis ex ipso mandú- cet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus : et Sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Tract. 27. in Joann.

VERBA Dómini ex Evangelio, quæ sermónem prístinum, consequuntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus et méntibus vestris, et hodiérna die non importúnus est. Est enim de corpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter æternam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómo do daret carnem suam manducáre, dicens : Qui manducat carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum, quia manducávit et bibit, hoc est : si manet,

et manétur : si hábitat, et inhabitatúr : si hæret, ut non deserátur.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem.
*** In me manet, et ego in eo. y.**
Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquentes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt : non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit : Sápere secundum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre : et sápere secundum

carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita æterna : ergo nec carnem debemus sapere secundum carnem, sicut in his verbis. Multi itaque audiētes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt : Durus est hic sermo, et quis potest eum audire ?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me. ✠ Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui manducat me, vivet propter me. **G**lória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.

Lectio ix.

Si discipuli durum habuerunt istum sermōnem, quid inimici ? Et tamen sic oportebat ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secrētum Dei intētos debet facere, non advēsos : isti autem cito defecerunt, talia

loquente Dómino Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnum dicentem, et verbis illis aliquam grátiam cooperientem : sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hóminum : quia póterat Jesus, aut hoc disponebat Jesus, carnem, qua indutum erat Verbum, véluti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquit, hic sermo : quis potest eum audire ?

SABBATO.

In primo Nocturno.

Lectio j. Cap. 3.

De libro primo Regum.

PUER autem Sámuel ministrabat Dómino coram Heli, et sermo Dómini erat pretiosus in diébus illis : non erat visio manifestá. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére : lucérna Dei ántequam exstingeretur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubierat

Arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámu-
 el. Qui respóndens, ait : Ecce
 ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit :
 Ecce ego : vocásti enim me. Qui
 dixit : Non vocávi : revértere, et
 dormi. Et ábiit, et dormívit. Et
 adjécit Dóminus rursus vocáre
 Samuélem. Consurgénsque Sá-
 muel, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce
 ego : quia vocásti me. Qui respón-
 dit : Non vocávi te, fili mi : re-
 vértere, et dormi. Porro Sámu-
 el necdum sciébat Dóminum : neque
 revelátus fúerat ei sermo Dómini.

R. Immolábit hœdum multítu-
 do filiórum Israel ad vésperam
 Paschæ : * Et edent carnes, et
 ázimos panes. **V.** Pascha nostrum
 immolátus est Christus : itaque
 epulémur in ázymis sinceritátis
 et veritátis. * Et edent carnes, et
 ázimos panes.

Lectio ij.

Et adjécit Dóminus, et vocávit
 adhuc Samuélem tértio. Qui
 consúrgens, ábiit ad Heli, et ait :

Ecce ego : quia vocásti me. Intel-
 léxit ergo Heli : quia Dóminus
 vocáret púerum, et ait ad Sa-
 muélem : Vade, et dormi : et si
 deinceps vocáverit te, dices :
 Lóquere, Dómine, quia audit
 servus tuus. Abiit ergo Sámu-
 el, et dormívit in loco suo. Et venit
 Dóminus, et stetit, et vocávit
 sicut vocáverat secúndo : Sá-
 muel, Sámu- el. Et ait Sámu- el :
 Lóquere, Dómine, quia audit ser-
 vus tuus. Et dixit Dóminus ad
 Samuélem : Ecce ego fácio ver-
 bum in Israël, quod quicumque
 audierit, tinnient ambæ aures
 ejus. In die illa suscitábo advér-
 sum Heli ómnia quæ locútus sum
 super domum ejus : incípíam, et
 complébo.

R. Comedétis carnes, et satura-
 bímíni pánibus : * Iste est panis,
 quem dedit vobis Dóminus ad
 vescéndum. **V.** Non Móyses dedit
 vobis panem de cœlo, sed Pater
 meus dat vobis panem de cœlo

verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

Lectio iij.

DORMIVIT autem Samuel usque mane, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. Vocavit ergo Heli Samuelem, et dixit: Samuel, fili mi. Qui respondens, ait: Praesto sum. Et interrogavit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dominus ad te? oro te ne celaveris me. Haec faciat tibi Deus, et haec addat, si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis, quae dicta sunt tibi. Indicavit itaque ei Samuel universos sermones, et non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. Crevit autem Samuel et Dominus erat cum eo, et non cecidit ex omnibus verbis ejus in terram. Et cognovit universus Israel a Dan usque Bersabee, quod fidelis

Samuel Propheta esset Domini. **R.** Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit et bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **Y.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.
*Homilia 61. ad Populum
Antiochenum.*

Lectio iv.

NECCESSARIUM est, dilectissimi, mysteriorum discere miraculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quae ejus rei utilitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus et ex ossibus ejus: sequamur autem initiati, quae dicuntur. Ut itaque

non tantum per charitatem hoc facimus, verum etiam ipsa re, in illam misceamur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens ostendere desiderium quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, et corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tamquam corpus capti coaptatum: ardentem enim amantium hoc est.

R. Cœnantibus illis, accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: * Accipite, et comedite: Hoc est corpus meum. **ŷ.** Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus eius, ut saturémur? Accipite, et comedite: Hoc est corpus meum.

Lectio v.

TAMQUAM leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mente revolvén-

tes, et charitatem quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem aliis sæpe filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, et meipsum vobis appono, vos omnes generosos esse volens, et spem bonam de futuris vobis præbens: quippe qui vobis hic meipsum tradidi, multo magis id in futuro faciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sanguini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem et sanguinem, per quæ cognatus vester factus sum, trado.

R. Accipit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemorationem. **ŷ.** Memoria memor ero, et tabescet in me anima mea. Hoc facite in meam commemorationem.

Lectio vj.

ATENDAMUS itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruentes

bonis : et cum aliquid turpe dicere voluerimus, vel nos ab ira corripere viderimus, vel alio quopiam hujusmodi vitio, consideremus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium motuum sit correctio. Quotquot igitur hujus participes corporis efficitur, quotquot sanguinem degustamus; cogitemus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinus virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viae! Nos corpus suum effecit: nobis suum communicavit corpus: et horum nos nihil a malis avertit.

R. Ego sum panis vitae: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet

in aeternum Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Hic est panis de caelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Caro mea vere est cibus: et Sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episc. Tract. 27. in Joann. ante medium.

Diximus, fratres, hoc Dominum commendasse in manducatione carnis suae, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, et ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas

nos compáginat : ut compáginet únitás, quæ facit, nisi cháritas ? Et cháritas Dei unde ? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum ságuinem, * In me manet, et ego in eo. **Y.** Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

Ergo spíritus est, qui vivíficat : spíritus enim facit viva membra : nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus invénerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum quod separátum invénerit, a carne tua ? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vi-

víficat, nisi membra quæ sunt in carne tua : unum si tollas, jam non vivifícatur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. **Y.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui mandúcat me, vivet propter me. **G**lória Patri, et Filio, et Spíritui sancto. Et qui mandúcat me, vivet propter me.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amémus unitátem, et timeámus separatióem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a Córpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetátur spíritui ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spí-

ritus ergo est qui vivificat ; caro autem non prodest quidquam. Verba quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, spiritus et vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexisti spirituáliter? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnáliter? Etiam sic illa spiritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

AD VESPERAS,

Antiphonæ et Psalmi ut in j. Vesperis Festi, pag. 9.

Capitulum. I. Joann. 3.

Carissimi, Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam transláti sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. *R.* Deo grátias.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinisque pretiósi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effudit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis má nibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit ;
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cernui :
Et antiquum documéntum
Novo cedat ritui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio :
 Procedenti ab utroque
 Compar sit laudatio.

Amen.

ŷ. Cibavit illos ex adipi fru-
 menti, alleluia.

R. Et de petra, melle saturavit
 eos, alleluia.

*Ad Magnif. Añã. Puer Samuel.
 Canticum B. Mariæ Virginis.*

Luc. l. e.

MAGNIFICAT * anima mea Dómi-
 num.

Et exultavit spiritus meus, * in
 Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem an-
 cillæ suæ : * ecce enim ex hoc
 beatam me dicent omnes genera-
 tiones.

Quia fecit mihi magna, qui po-
 tens est : * et sanctum nomen
 ejus.

Et misericordia ejus a progénie
 in progénies : * timéntibus eum.
 Fecit poténtiam in bráchio

suo : * dispersit superbos mente
 cordis sui.

Deposuit potentes de sede : *
 et exaltavit humiles.

Esuriéntes implevit bonis, *
 et divites dimisit inanes.

Suscépit Israel puerum suum, *
 recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres no-
 stros, * Abraham, et semini ejus
 in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Puer Samuel ministrabat
 ante Deum coram Heli, et sermo
 Dómini erat pretiosus cum eo.

ŷ. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

SANCTI nóminis tui, Dómine, ti-
 mórem pariter et amorem fac
 nos habere perpétuum : quia
 numquam tua gubernatione de-
 stituis, quos in soliditate tuæ di-
 lectionis instituis. Per Dóminum
 nostrum Jesum Christum Fílium
 tuum, qui tecum vivit, et regnat

in unitate Spiritus sancti Deus,
per omnia secula seculorum. *R.*
Amen.

Deinde fit commem. de Octava,

Añã. O sacrum convivium, in quo
Christus sumitur : recolitur me-
moria passionis ejus : mens im-
pletur gratia : et futurae gloriae
nobis pignus datur, alleluia.

V. Panem de caelo praestitisti
eis, alleluia. *R.* Omne delecta-
mentum in se habentem, alleluia.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui nobis sub Sacramen-
to mirabili, passionis tuae me-
moriã reliquisti : tribue quaesumus ;
ita nos Corporis et Sanguinis tui
sacra mysteria venerari, ut redem-
ptionis tuae fructum in nobis jugiter
sentiamus. Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitate Spiritus sancti
Deus, per omnia secula seculorum.
R. Amen.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et
cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino. *R.* Deo
gratias.

V. Fidelium animae per miseri-
cordiam Dei requiescant in pace.
R. Amen.

DOMINICA INFRA OCTAVAM.

*Omnia dicuntur de Octava prae-
ter sequentia.*

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum est in diebus illis
convenérunt Philisthim in
pugnam, et egressus est Israël
obviam Philisthim in praelium,
et castrametatus est juxta Lápi-
dem adjutorii. Porro Philisthim
venérunt in Aphec, et instruxé-
runt aciem contra Israël. Inito
autem certamine, terga vertit Is-
raël Philisthaeis : et caesa sunt in
illo certamine passim per agros,
quasi quatuor millia virorum. Et
reversus est populus ad castra :
dixeruntque majores natu de Is-

raël : Quare percussit nos Dóminus hódie coram Philísthiim ? Afferámus ad nos de Silo arcam foederis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

R. Immolábit hœdum multítudo filiórum Israel ad vésperam Paschæ : * Et edent carnes et ázimos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus : itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázimos panes.

Lectio ij.

MISIT ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam foederis Dómini exercituum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum arca foederis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venisset Arca foederis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque : Quæ-

nam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum ? Et cognovérunt quod arca Dómini vénisset in castra.

R. Comedétis carnes, et saturabímmini pánibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

Lectio iij.

TIMUERUNTQUE Philísthiim, dicéntes : Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultatio heri et nudiustértius, væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum ? hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim : ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis : confortámini, et belláte. Pugnávê-

runt ergo Philísthim, et cæsus est Israë̄l, et fugit unusquisque in tabernáculum suum : et facta est plaga magna nimis : et ceciderunt de Israë̄l trigínta millia péditum. Et arca Dei capta est : duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitú-dine cibi illius usque ad montem Dei. **ŷ.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit in fortitú-dine cibi illius usque ad montem Dei. **G**lória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. Et ambulávit in fortitú-dine cibi illius usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.
Hom. 60. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

QUONIAM Verbum dicit : Hoc est corpus meum : et assentiá-

mur et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit : sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptísma-te : per rem nempe sensibilem aquam, donum confértur : intelligibile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona : sed quóniam ánima corpóri consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére, ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmeré.

R. Coenántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et

ait: * Accipite, et comedite: Hoc est corpus meum. *¶* Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite, et comedite: Hoc est corpus meum.

Lectio v.

IGITUR accédât nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos má nibus gestántes, agnum cum festinátione comedébant: te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstinam erant profectúri, et proptérea viatórum figuram habébant; tu vero debes in cœlum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indignis suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque consídera,

ne tu quoque sis reus cõrporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, colaphis cædi et crucifigi: verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam commemoratió nem. *¶* Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratió nem.

Lectio vj.

Quo non opórtet igitur esse puriorem tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiorem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igne spiritali replétur, linguam, quæ treméndo nimis ságuine rubéscit?

Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque libere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio páscit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio ságuine páscit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénderé: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet

in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 14.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homil. 36. in Evang.

Hoc distáre, fratres charíssimi, inter delicias córporis et cordis solet: quod corporáles deliciae, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero ávide edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satiétatem vertunt. At contra, spirítales deliciae, cum non habéntur,

in fastidio sunt; cum vero habentur, in desiderio: tantoque a comedente amplius esuriuntur, quanto et ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus placet, experientia displicet; in istis appetitus vilis est, et experientia magis placet. In illis appetitus saturitatem, saturitas fastidium generat: in istis autem appetitus saturitatem, saturitas appetitum parit.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,

* In me manet, et ego in eo. **V.**

Non est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

AUGENT enim spirituales deliciae desiderium in mente, dum satiunt: quia quanto magis earum sapor percipitur, eo amplius cognoscitur quod avidius ametur: et ideo non habitae ama-

ri non possunt, quia earum sapor ignoratur. Quis enim amare valeat quod ignorat? Proinde Psalmista nos admonet, dicens: Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus. Ac si aperte dicat: Suavitatem ejus non cognoscitis, si hanc minime gustatis: sed cibum vitae ex palato cordis tangite, ut probantes ejus dulcedinem, amare valeatis. Has autem homines delicias tunc amisit, cum in paradiso peccavit: extra exiit, cum os a cibo aeternae dulcedinis clausit.

R. Homo quidam fecit cenam magnam, et misit servum suum hora cenae dicere invitatis, ut venirent: * Quia parata sunt omnia. **V.** Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. Quia parata sunt omnia. **G**loria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Quia parata sunt omnia.

Lectio ix.

UNDE nos quoque nati in hujus peregrinationis aerumna, huc

fastidiósi jam vénimus, nescimus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídi nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illius dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delicias non áppetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

AD LAUDES.

Antiphonæ et Psalmi sicut in die Festi, pag. 66.

Capitulum. 1. Joann. 3.

CARISSIMI, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. *R.* Deo grátias.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexte-
ram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem ;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

ŷ. Panem cœli dedit eis, alle-
lúia. *R.* Panem Angelórum man-
ducávit homo, allelúia.

Ad Benedictus, Aña. Homo quidam.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ :

Et eréxit cornu salutis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctorum, * qui a sæculo sunt Prophetarum ejus.

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * dáturum se nobis.

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssi-

mi vocáberis : * præíbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Aña. Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos : et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúia.

ŷ. Dóminus vobíscum. ®

B. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia

numquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

Deinde fit commemoratio de Octava, Añã. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum, allelúia.

R. Pòsuit fines tuos pacem, allelúia. **R.** Et adipe fruménti sátiat te, allelúia.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passionis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus; ita nos Còrporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jùgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti

Deus, per omnia sæcula sæculorum. **R.** Amen.

R. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo. **R.** Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

R. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Ad Horas omnia dicuntur ut in die Festi, exceptis quæ sequuntur.

AD PRIMAM.

Lectio brevis.

Capitulum. 1. Joann. 3.

FILIOLI mei, Non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritate. Tu autem, Dómine, miserere nobis. **R.** Deo grátias.

AD TERTIAM.

Capitulum. 1. Joann. 3.

CARISSIMI, Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. **R.** Deo grátias.

R. br. Panem cœli dedit eis, *

Allelúia, allelúia. Panem cœli dedit eis, allelúia, allelúia. **℣** Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia, allelúia. **G**ória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Panem cœli dedit eis, allelúia, allelúia.

℣ Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. **℞**. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

℣. Dóminus vobiscum. **℞**. Et cum spírítu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuís, quos in soliditate tuæ dilectiÓNis instítuís. Per Dóminum nostrum... **℞**. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. **℞**. Et cum spírítu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. **℞**. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **℞**. Amen.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Joann. 3.

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit : et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. **℞**. Deo grátias.

℞. **br.** Cibávit illos ex ádipe fruménti. * Allelúia, allelúia. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia, allelúia. **℣**. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. **G**loria Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia, allelúia.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. **℞**. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

℣. Dóminus vobiscum. **℞**. Et cum spírítu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne de-

stítuis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dóminum nostrum... **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

V. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Joann. 3.

FILIOLI mei, Non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritate. **R.** Deo grátias.

R. bt. Edúcas panem de terra, Allelúia, allelúia. Edúcas panem de terra, allelúia, allelúia. **V.** Et vinum lætificet cor hóminis. Allelúia, allelúia. **G**lória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Edúcas panem de terra, allelúia, allelúia.

V. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. **O**ratio.

SANCTI nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatione destítuis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

V. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi ut in die Festi, pag. 9.

Capitulum. 1. Joann. 3. **R**

CHARISSIMI: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. **R.** Deo grátias.

Hymnus.

PANGE, lingua, gloriósi
 Córporis mystérium,
 Sanguínisque pretiósi,
 Quem in mundi pretium
 Fructus ventris generósi
 Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
 Ex intácta Vírgine,
 Et in mundo conversátus,
 Sparso verbi sémine,
 Sui moras incolátus
 Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ
 Recumbens cum frátribus,
 Observáta lege plene
 Cibis in legálibus,
 Cibum turbæ duodénæ
 Se dat suis má nibus.

Verbum caro, panem verum
 Verbo carnem éfficit ;
 Fitque sanguis Christi merum,
 Et si sensus déficit,
 Ad firmándum cor sincérum
 Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum

Venerémur cernui :
 Et antíquum documéntum
 Novo cedat rítui :
 Præstet fides suppleméntum
 Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
 Laus et jubilátio,
 Salus, honor, virtus quoque
 Sit et benedictio :
 Procedénti ab utróque
 Compar sit laudátio.

Amen.

✠. Cibávit illos ex ádipe fru-
 ménti, allelúia. **R.** Et de petra,
 melle saturávit eos, allelúia.

Ad Magnificat, Añã. Exi cito.
Canticum B. Mariæ Virginis.

Luc. 1.

MAGNIFICAT * ánima mea Dómi-
 num.

Et exsultávit spíritus meus, * in
 Deo salutári meo. ®

Quia respéxit humilitátem an-
 cillæ suæ : * ecce enim ex hoc
 beátam me dicent omnes genera-
 tiones.

Quia fecit mihi magna, qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies : * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Añã. Exi cito in platéas et vicos civitátis : et páuperes ac débiles, cæcos et claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúia.

ŷ. Dóminus vobíscum. **Ŕ.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

SANCTI nóminis tui, Dómine, tímórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum nostrum. **Ŕ.** Amen.

Deinde fit commem. de Octava, Añã. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur : recólitur memória passiónis ejus : mens implétur grátia : et futúre glóriæ nobis pignus datur, allelúia.

ŷ. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúia. **Ŕ.** Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Orémus. **Oratio.**

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti : tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria venerári : ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in

unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

V. Dominus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

V. Benedicamus Domino. *R.* Deo gratias.

V. Fidelium anime per misericordiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

AD MISSAM.

Introitus. Psalm. 17.

FACTUS est Dominus protector meus, et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit, quoniam voluit me. *Ps. ibid.* Diligam te, Domine, virtus mea: Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus. *Glória Patri. Sicut erat. Factus est. Kyrie. et Glória in excelsis. 113.*

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

SANCTI nominis tui, Domine, timorem pariter et amorem fac

nos habere perpetuum: quia numquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Pro com. Oct. Corporis Christi.

Orémus. *Oratio.*

DEUS, qui nobis sub Sacramento mirabili, passionis tue memoriam reliquisti: tribue quaesumus; ita nos Corporis et Sanguinistui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tue fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. *R.* Amen.

Lectio Epistolae beati Joannis Apostoli.

CARISSIMI, Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quo-

niam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetipso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substantíam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit viscera sua ab eo; quómo do cháritas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritáte. **R.** Deo grátias.

Graduale. Ad Dóminum cum tribulárer, clamávi, et exaudivit me. **V.** Dómine, libera ánimam meam a lábiis iniquis, et a lingua dolósa.

Allelúia, allelúia. **V.** Dómine

Deus meus, in te sperávi: saluum me fac ex ómnibus persecúentibus me, et libera me. Allelúia.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Sequéntias sancti Evangélii secundum Lucam.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora cœnæ dicere invitátis ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et cœperunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse hábeo exíre, et vidére illam: rogo te habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi, et ídeo non possum veníre. Et revérsus servus nuntiávit hæc dómno suo. Tunc irátus paterfamilias, dixit

servo suo : Exi cito in pláteas et vicos civitátis, et páuperes ac débiles, et cœcos, et claudos întroduc huc. Et ait servus : Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait Dóminus servo : Exi in vias, et sepes : et compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam. **Credo.**

Offertorium. Ps. 6. Dómine, convértere, et éripe ánimam meam : salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta.

OBLATIO nos, Dómine, tuo nómini dicánda puríficet, et de die in diem ad cœlestis vitæ tránsferat acciónem. Per Dóminum nostrum.

De Octava Corporis Christi.

Secreta.

ECCLESIÆ tuæ, quæsumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde : quæ sub ob-

látis munéribus mystice designántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Præfatio ut supra.

Communio. Ps. 12. Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi : et psallam nómini Dóminialtíssimi.

Postcommunio.

SUMPTIS munéribus sacris, quæsumus, Dómine, ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostræ salutis effectus. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

De Octava Corporis Christi.

Postcommunio.

FAC nos, quæsumus, Dómine, divinitátis tuæ sempiterna fruitiône repléri : quam pretiósí Córporis et Sanguinis tui temporális percéptio præfigúrat. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

FERIA SECUNDA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 5.

PHILISTHIM autem tulerunt arcam Dei, et asportaverunt eam a Lápide adjutorii in Azótum. Tuleruntque Philisthim arcam Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et statuerunt eam juxta Dagon. Cumque surrexissent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: et tulerunt Dagon, et restituerunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenerunt Dagon jacéntem super faciém suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, et duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen: porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

R. Immolábit hoedum multítudo filiórum Israel ad vésperam

Paschæ: *Et edent carnes, et ázynos panes. **V.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázynos panes.

Lectio ij.

AGGRAVATA est autem manus Dómini super Azótios, et demolítus est eos et ebuliérunt villæ et agri in médio regiónis illius, et nati sunt mures, et facta est confúsió mortis magnæ in civitate. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixerunt: Non máneat arca Dei Israel apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, et dixerunt: Quid faciémus de arca Dei Israel? Responderuntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israel.

R. Comedétis carnes, et satu-

rabimini panibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. *ŷ.* Non Moyses dedit vobis panem de celo, sed Pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

Lectio iij.

Et circumduxerunt arcam Dei Israel. Illis autem circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas civitates interfectionis magnæ nimis : et percutiebat viros uniuscujusque urbis a parvo usque ad majorem. Miserunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamaverunt Accaronitæ, dicentes : Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, ut interficiat nos, et populum nostrum. Miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philistinorum, qui dixerunt : Dimittite arcam Dei Israël, et re-

vertatur in locum suum, et non interficiat nos cum populo nostro. Fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus, et gravissima valde manus Dei.

R. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comedit et bibit : * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. *ŷ.* Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **G**loria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Joannis Chrysostomi. ®

Lectio iv. Ex Hom. 61.

UNICUIQUE fidelium Christus semetipsum per mysteria commiscet, et quos genuit, per semetipsum enutrit, nec alteri tradit :

per hoc tibi rursus persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte et honóre putáti. Nonne vídétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto impetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritális: quinímmo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam, et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctificat ea et immútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat: nullus avárus; nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa, et mi-

nus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo péficit; verum et hanc ipse quoque.

R. Cœnantibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait: ***** Accípíte, et comédite: Hoc est corpus meum. **ŷ.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípíte, et comédite: Hoc est corpus meum.

Lectio v.

INHUMANUS accédát nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos, ministrántes. Nam et ad vos sermonem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis imminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis: sanguis ejus de máribus vestris

exquirétur : sive quis dux militiæ sit, sive præfèctus, sive princeps diadémate coronátus, indigne autem accédât, próhibe ; majórem illo potestátem habes. Propterea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coróna ; non ut albam et splendéntem tunicam circumeátis indúti. Verum et tu, láice, cum sacerdotem víderis offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisíbiliter exténsam.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic cálix novum testaméntum est in meo sánguine : * Hoc fácite in meam commemoratióem. **V.** Memoria memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratióem.

Lectio vj.

AUDIAMUS ígitur et sacerdótes et súbditi, quali esca facti su-

mus digni : audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusatio, cum, tálibus pasti tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus ? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténui inimicitia purum esse pénitus jubet : est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit : tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt : hoc ígitur bárathrum fugiámus.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut

si quis ex ipso manducet, non moriatur. *✠*. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea vere est cibus, et Sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Tract. 26. in Joann. post med.

Hic est panis, qui de cœlo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt: in signis diversa

sunt, sed in re, quæ significatur, paria sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignorare, fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt, et omnes per Móysen baptizati sunt in nube, et in mari: et omnes eamdem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eamdem: nam corporalem alteram: quia illi manna, nos aliud: spiritalem vero, quam nos: sed patres nostri, non patres illorum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibiliquidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Chri-

stus in verbo, et in carne. Et quomodo bibérunt? Percussa est petra de virga bis. Gémina percussio, duo ligna crucis significat.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,
* In me manet, et ego in eo. **ŷ.**
Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

NORUNT fidelis corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite, fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spiritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es: constas enim ex anima et corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus

tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de spiritu Christi? In corpore esto Christi.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **ŷ.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. Et qui manducat me, vivet propter me. **Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.**

Lectio ix.

NUMQUID enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apóstolus Paulus hunc pa-

nem : Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis? Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accedat, credat, incorporetur, ut vivificetur. Non abhorreat a compage membrorum, non sit putre membrum quod rescari mereatur, non sit distortum, de quo erubescatur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat corpori, vivat Deo de Deo. Nunc laboret in terra, ut postea regnet in cælo.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

FUIT ergo arca Dómini in regionibus. Et vocaverunt Philistiim sacerdotes et divinos, dicentes: Quid faciemus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui di-

xerunt: Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, et tunc curabimini: et sciétis quare non recedat manus ejus a vobis.

R. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: ***E**t edent carnes et ázimos panes. **ŷ.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et edent carnes, et ázimos panes.

Lectio ij.

QUARE aggravátis corda vestra sicut aggravávit Ægyptus et Phárao cor suum? Nonne postquam percússus est, tunc dimisit eos, et abiérunt? Nunc ergo arrípите et fácite plaustrum novum unum: et duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plastro, et reclúдите vítulos eárum domi. Tolleisque arcam Dómini, et poné-

tis in plastro, et vasa aurea, quæ exsolvistis ei pro delicto, ponetis in capsellam ad latus ejus : et dimittite eam ut vadat. Et aspicietis : et si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande : sin autem, minime : sciemus quia nequâquam manus ejus tetigit nos, sed casu accidit. Fecerunt ergo illi hoc modo.

R. Comedetis carnes, et saturabimini panibus : * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. **V.** Non Moyses dedit vobis panem de cœlo sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

Lectio iij.

IBANT autem in directum vaccæ per viam, quæ ducit Bethsames, et itinere uno gradiebantur, pergentes et mugientes : et non declinabant neque ad dexteram,

neque ad sinistram : sed et sâtrapæ Philisthim sequebantur usque ad terminos Bethsames. Porro Bethsamitæ metebant triticum in valle : et elevantes oculos suos, viderunt arcam, et gavisi sunt cum vidissent. Et plastrum venit in agrum Josue Bethsamitæ, et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus : et conciderunt ligna plastrum, vaccasque imposuerunt super ea holocaustum Domino. Levitæ autem deposuerunt arcam Dei.

R. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comedit et bibit : * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. **Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei.**

In secundo Nocturno.

De Epístola S. Cypriáni Epíscopi
et Mártiris ad Cœciliúm.

Lib. 2. Epist. 3. sub initium.

Lectio iv.

IN sacerdóte Melchisedech sacrificií Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secundum quod Scriptúra divína testátur, et dicit : Et Melchisedech rex Salem prótulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Filium dicens : Ante lucíferum genui te : Tu es sacérdos in ætérnum secundum órduem Melchisedech. Qui ordo útique hic est de sacrificio illo véniens, et inde descéndens, quod Melchisedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum obtulit, quod Abraham benedíxit.

In Cœnántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis, et ait : * Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum. **¶** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

NAM quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus ? qui sacrificium Deo Patri obtulit : et obtulit hoc idem quod Melchisedech obtulerat, id est, panem et vinum, suum scilicet corpus et sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo credidit, et deputátum est ei ad justítiam : útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenitur, et jam pridem in Abraham fidéli benedíctus et justificátus osténditur,

sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens : Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justitiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justificat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes Gentes.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratióem. **Ÿ.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratióem.

Lectio vj.

UT ergo in Génesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificii, in pane et vino scilicet constitúta. Quam rem perficiens et adimplens Dóminus, panem et

cálicem mixtum vino obtulit : et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolorum fáciens mentióem : Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit columbas septem, mactávit suas hóstias, miscuit in cratère vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratèrem, dicens : Qui est insipiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu, dixit : Veníte, édite de meis pánibus, et bibite vinum quod miscui vobis.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in deserto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **Ÿ.** Ego sum panis vivus,

qui de cœlo descendi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Hic est panis de cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **G**lória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Hic est panis de cœlo descendens ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea vere est cibus : et Sanguis meus vere est potus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi. *Tract. 26. in Joann. circa medium.*

Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Quare manducaverunt, et mortui sunt ? Quia quod videbant, credebant : quod non videbant, non intelligebant. Ideo patres vestri, quia similes estis illorum. Nam

quantum pertinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem et corporalem, numquid nos non morimur, qui manducamus panem de cœlo descendentem ? Sic sunt mortui et illi, quemadmodum et nos sumus morituri : quantum attinet, ut dixi, ad mortem hujus corporis visibilem atque carnalem.

¶ Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. **¶** Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

Quamvis autem pertinet ad illam mortem, de qua terret Dominus, qua mortui sunt patres istorum : manducavit manna et Moyses, manducavit manna et Aaron, manducavit manna et Phinees, manducaverunt tibi mul-

ti, qui Dómino placuerunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexerunt, spiritaliter esurierunt, spiritaliter gustaverunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam et nos hódie accipimus visibilem cibum: sed aliud est sacraméntum, aliud virtus sacraménti.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui manducat me, vivet propter me. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.

Lectio ix.

QUAM multi de altári accipiunt, et moriúntur, et accipiéndó moriúntur. Unde dicit Apóstolus: Judicium sibi manducat et bibit. Nonne buccélla Domínica venénium fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum

inimicus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres: panem cœléstem spiritaliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta etsi sint quotidiana, vel non sint mortifera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris. Si dimittis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

PERCUSSIT autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidissent arcam Dómini: et percússit de pópulo septuaginta viros, et quinquaginta millia plebis. Luxitque pópulus, eo quod Dóminus percussisset plebem plaga magna. Et dixerunt viri Bethsamítæ:

Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti hujus? et ad quem ascendet a nobis? Miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Domini, descendite, et reducite eam ad vos. Venērunt ergo viri Cariathiarim, et reduxerunt arcam Domini, et intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium ejus sanctificaverunt, ut custodiret arcam Domini.

R. Immolabit hœdum multitudo filiorum Israël ad vesp̄eram Paschæ: * Et edent carnes, et azymos panes. **V.** Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulemur in azymis sinceritatis et veritatis. Et edent carnes, et azymos panes.

Lectio ij.

ET factum est, ex qua die mansit arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies, (erat quip-

pe jam annus vigésimus) et requievit omnis domus Israel post Dominum. Ait autem Samuel ad universam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro revertimini ad Dominum, auferite deos alienos de medio vestri, Baalim et Astaroth: et præparate corda vestra Domino, et servite ei soli, et eruet vos de manu Philisthim. Abstulerunt ergo filii Israel Baalim et Astaroth, et servierunt Domino soli.

R. Comeditis carnes, et saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. **V.** Non Moyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

Lectio iij.

Dixit autem Samuel: Congregate universum Israel in Maphath, ut orem pro vobis Dominum. Et convenērunt in Ma-

sphath : hauséruntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixerunt ibi : Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israel in Masphath. Et audiérunt Philisthiim quod congregáti essent filii Israel in Masphath, et ascendérunt sátrapæ Philistinórum ad Israel. Quod cum audísset filii Israel, timuérunt a fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem. Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem : qui surgens comédit et bibit : * Et ambulávit in fortitúdi-
V. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit in fortitúdi-
G. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto. Et ambulávit in

fortitúdi-
 ne cibi illíus usque ad montem Dei.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

Lectio iv. Lib. 4, cap. 4.

AUCTOR Sacramentórum quis est nisi Dóminus Jesus ? De cœlo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divínium miráculum, quod pópu-
 lo pluit Deus manna de cœlo : et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis : Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum : ubi accésserit consecrá-
 tio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi ? Consecratióne. Consecratió igitur quibus verbis est, et cujus sermónibus ? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt,

oratio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris : ubi venit ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed útitur sermonibus Christi.

R. Cœnantibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discipulis suis. et ait : * Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum. **ŷ.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur ? Accípite, et comédite : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum : jussit Dóminus, et facta est terra : jussit Dóminus, et facta sunt mária : jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta

vis est in sermóne Dómini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant, quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem : Ipse dixit, et facta sunt : ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam ; non erat corpus Christi ante consecratió-nem : sed post consecratió-nem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est : ipse mandávit, et creátum est.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávít, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine : * Hoc fácite in meam commemoratió-nem. **ŷ.** Memória memor ero, et tabescet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratió-nem.

Lectio vj. Cap. 5.

JAM redi mecum ad propositi-
onem meam. Magnum quidem
et venerábile, quod manna Ju-

dæis pluit e cœlo. Sed intèllige quid est àmplius, manna de cœlo, an Corpus Christi ? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus est : qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remissio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen ; jam in spíritu cónfitens quod accipias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi ; et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**lória

Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus, et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homília sancti Hiláarii
Episcopi.

Lib. 8. de Trinitate ante medium.

Non est humano, aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum : Quæ scripta sunt, legámus : et quæ legérimus, intelligámus, et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait : Caro mea, vere est esca ; et sanguis meus, vere est potus. Qui

edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem,
*** In me manet, et ego in eo. V.**
 Non est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

NUNC enim et ipsius Domini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et haec accepta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per

sacramentum communicatae carnis et sanguinis simus, ipse testatur dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, et vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: *** Et qui manducat me, vivet propter me. V.** Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus. Et qui manducat me, vivet propter me. **Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. Et qui manducat me, vivet propter me.**

Lectio ix.

QUOD autem in nobis naturalis haec unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam

súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens : Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem : et qui mandúcat meam carnem et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem : et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi, pag. 5.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

In primo Nocturno omnia dicuntur sicut in die Festi, supra. 35.

In secundo Nocturno.

Sermo Beáti Cyrilli Epíscopi Jerosolymítani.

Lectio iv. Catech. mystag. 4.

IPSA beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse

enim modo clamábat, quod in nocte, qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens, fregit, et dedit discíplis suis, dicens : Accípите, et manducáte : hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit : Accípите, et bíbite : hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit, ac díxerit, Hoc est corpus meum, quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránte díxerit, Hic est sanguis meus : quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sanguínem?

Y. Coenántibus illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discíplis suis, et ait : * Accípите, et comédите : Hoc est corpus meum. **Y.** Dixérunt viri tabernáculi mei : Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípите, et comédите : Hoc est corpus meum.

Lectio v.

AQUAM olim in vinum convertit in Cana Galilææ : quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem : et eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum : et non multo magis sic eum corpus et sanguinem suum fruenda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, et in specie vini dat nobis sanguinem : ut cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejusdem corporis et sanguinis particeps. Sic enim efficiamur Christiferi, hoc est, Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus et Sanguinem in membra nostra

recipimus : sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine : * Hoc fácite in meam commemoratióem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite in meam commemoratióem.

Lectio vj.

OLIM cum Judæis Christus disserens : Nisi manducaveritis inquit, carnem meam et biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offensi abierunt retro : putabant enim, quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant et in veteri Testaménto panes propositionis : verum illi cum fuerint veteris Testaménti, finem jam acceperunt. In novo vero Testaménto, panis est

coeléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctíficant. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum : corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiámsi sensus illud tibi renúnciat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu ; sed te citra ullam dubitátionem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fieres.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénderi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **G**loria Patri, et Filio, et Spirítui sancto.

Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tēpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Caro mea vere est cibus : et Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrilli Episcopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. cap. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commisceat necesse est : sic qui carnem et sánguinem Dómini recipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compé-

ries. Símile est, inquit, regnum cœlorum fermento, quod accéptum abscondit mûlier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat : sic párvula benedictio totum hóminem in seípsam átrahit, et sua grátia replet ; et hoc modo in nobis Christus manet ; et nos in Christo.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem
* In me manet, et ego in eo. **V.**
Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet, et ego in eo.

Lectio viij.

Nos vero, si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortalitátis hábere in nobis desiderámus, ad recipiendam benedictiónem libénter concurrámus : caveamúsque ne loco láquei damnósam religióne diábolus nobis præténdat. Recte, inquit,

dicis : scriptum tamen esse non ignorámus, júdicium sibi comédere atque bibere illum, qui de pane cómedit, et de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, et indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es qui ista dicis, dignus eris ? quando Christo te ipsum ófferes ? Nam si peccándo indígus es, et peccáre non désinis, (quis enim delicta intélligit ? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui mandúcat me, vivet propter me. **G**lória Patri, et Fílio, et Spirítui **R** sancto. Et qui mandúcat me, vivet propter me.

Lectio ix.

QUARE pias quæso cogitatiónes suscipias, studiósè sanctéque

vivas, et benedictionem participes : quæ, mihi crede, non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævièntem membrorum nostrorum legem : pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat : et sicut pastor bonus qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

FESTA SANCTORUM

quæ infra Octavam SS. Corporis Christi occurrere possunt.

DIE XXV. MAJI.

*S. Gregorii VII, Papæ Conf.
Duplex.*

*Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.
Oratio.*

DEUS, in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium, Confessorem tuum atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate virtute constantiæ roborasti : da nobis, ejus exemplo et intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit com. S. Urbani, Papæ et Mart. Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram. ®

vivas, et benedictionem participes : quæ, mihi crede, non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævièntem membrorum nostrorum legem : pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat : et sicut pastor bonus qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

FESTA SANCTORUM

quæ infra Octavam SS. Corporis Christi occurrere possunt.

DIE XXV. MAJI.

*S. Gregorii VII, Papæ Conf.
Duplex.*

*Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.
Oratio.*

DEUS, in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium, Confessorem tuum atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate virtute constantiæ roborasti : da nobis, ejus exemplo et intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit com. S. Urbani, Papæ et Mart. Añã. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram. ®

V. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontificis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS Papa Séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum genere cum primis nóbilis, mirífice universam Dei illustrávit Ecclesiám. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum inscius, lúderet, ex rejéctis tamen segméntis illa Davidici eleménta oráculi: Dominábitur

a mari usque ad mare, casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclesiæ libertátem a láicis opprèssam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedicti austeriórius vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, Mónachi hábitum índuens, tanto pietátis ardóre divínæ Majestáti deserviébat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii Pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponénte, in salutem plurimórum, Cluniaco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac postmodum Románæ Ecclesiæ Cardinális creátus, sub Summis Pon-

tificibus Leone Nono, Victore Secundo, Stephano Nono, Nicolao Secundo, et Alexandro Secundo, praecipuis muneribus et legationibus perfunctus est, sanctissimi et purissimi consilii vir a beato Petro Damiano nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus a latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adigit. Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam haeresis abjuracionem compulit. Cadalo quoque schisma sua virtute compressit.

R. Inveni David.

Lectio v.

MORTUO Alexandro Secundo, invitus, et moerens, unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maji, anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut sol effulsit in domo Dei; nam potens

opere et sermone, ecclesiasticae disciplinae reparandae, fidei propagandae, libertati Ecclesiae restituendae, extirpandis erroribus, et corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum aetate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnaverit. Aliquot Provincias a simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapsum, fidelium communiione regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit.

R. Posui adjutorium.

Lectio vj.

DUM Missarum sollemnia perageret, visa est viris piis co-

lúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro insidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánae prudéntiæ ratióibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exercítu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis extinxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánno eréptus, Cassínus se cónsulit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiám sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitaté sermónem habúisset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum incidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitatém, proptérea mórior in exílio. Innumerabilia sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis

sapiénter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis itaque in Pontificátu annis duódecim, migrávit in cœlum, anno salutis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita et post mortem miraculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernitána est honorífice cónditum.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi. ^R

Com. in Matth cap. 26.

Ut ignorantiam illam diéi ómnibus tácti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter

advéntum furis admónuit, et orationum assiduitate detentos omnibus præceptorum suorum operibus inhærere. Furem enim esse ostendit zâbulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiântem; ut ea incuriosis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia diæ ignoratio inténtam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

R. Amavit eum.

Lectio viij. Cap. 27.

QUISNAM est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commûne nos ad indefessam vigilantiam curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est, Episcopis, in expectatione adventuque suo sollicitudinem mandat. Hunc

enim servum fidèlem atque prudentem, præpositum familiæ significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et præceptis obediens erit, id est, si doctrinæ opportunitate et veritate infirma confirmet, disrûpta consolidet, depravata convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispèdat, atque hæc agens hisque immorans deprehendatur glóriam a Domino tamquam dispensator fidelis, et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est, in Dei glória collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Sint lumbi.

Pro S. Urbano, Papa et Mart.

Lectio ix.

URBANUS Romanus, Alexandro Severo Imperatore, doctrina et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit: in illis Va-

leriánum, beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium, Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convértil: quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor, ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatióibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Episcopos per diversa loca octo.

Te Deum laudámus. 63.

In Laudibus fit com. S. Urbani, Papæ et Mart. Añã. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit. B. Sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum commem. præc. ac S. Eleutherii, Papæ et Mart.

DIE XXVI. MAJI.

S. Philippi Nerii, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Philíppum, Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus solemnitate lætámur, ejus virtutum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Añã.

Dum esset summus Póntifex, terrena non méruit, sed ad cœlestia regna gloriósus migrávit.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. B. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea S. Eleutherii, Papæ et Mart. Añã. Iste sanctus. *ŷ.* Gló-ria et. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriæ actionis gravat, beati Eleutherii, Mártiris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos próteget. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PHILIPPUS Nérius, piis honestisque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis indicia. Adolésens, ampla pátrui hæreditate dimissa, Romam se contulit: ubi philosophia, ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus trídium permanserit. Vigiliis et orationibus inténtus, septem Urbis Ecclesiás

frequenter visitans, apud cœmèterium Callisti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuévit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit: et in confessionibus audiendis ad extremum usque diem perseverans, innúmeros pene filios Christo peperit: quos verbi Dei quotidiano pábulo, Sacramentórum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutriri cupiens, Oratórii Congregationem instituit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

CARITATE Dei vulnerátus languébat júgiter: tantóque cor ejus aestuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illius sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in æra quandóque sublátus, mira

úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni charitátis officio prosequébatur : dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret : et dum egéntibus noctu panem déferret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honoribus semper abhórruit : atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssimerecusávit.

℞. Amávit eum.

Lectio vj.

PROPHETIÆ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre ; qui vero secus, ex foétóre dignósceret. Abséntibus intérdum apparuit, iisque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, et morti próximos, sanitáti

restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Coeléstiúm spirítuum, et ipsíus Deíparæ Vírginis frequénter fuit apparitíone dignátus : ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum conscéndere vidit. Dénique anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima Spíritus exultatíone perácto ceterisque functíonibus explétis, post médiám noctem, qua prædixerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

℞. Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. de Comm. (120)
Pro S. Eleutherio, Papa et Mart.

Lectio ix.

ELEUTHERIUS, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis

Diáconus, Cómmodo imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificátus súpplices litteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum reciperet. Quámobrem Fugátium et Damiánnum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discipulus Romam véniens ab eo benigne accéptus est. Quo tēpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decēmbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Episcopos per diversa loca quíndecim, sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit com. S. Eleutherii, Añã. Qui odit. *ŷ*. Justus, ut supra. 238.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et S. Joannis, Papæ et Mart.

DIE XXVII. MAJI.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (128) præter sequentia.

Añã. Veni, sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua et pulchritúdine tua. *Ŕ*. Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

DEUS, virginitátis amátor, qui beatám Mariám Magdalénam Virgínem, tuo amóre succénsam, cœlestibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde S. Joannis, Papæ et

Diáconus, Cómmodo imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificátus súpplices litteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum reciperet. Quámobrem Fugátium et Damiánnum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem suscéperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discipulus Romam véniens ab eo benigne accéptus est. Quo tēpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decēbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Episcopos per diversa loca quíndecim, sepultúsque est in Vaticanó prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus.

In Laudibus fit com. S. Eleutherii, Añã. Qui odit. *ŷ*. Justus, ut supra. 238.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et S. Joannis, Papæ et Mart.

DIE XXVII. MAJI.

S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis, Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (128) præter sequentia.

Añã. Veni, sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Spécie tua et pulchritúdine tua. *R*. Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

DEUS, virginitátis amátor, qui beatám Mariám Magdalénam Virgínem, tuo amóre succénsam, cœlestibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde S. Joannis, Papæ et

Mart. Aña. Iste sanctus. *ŷ.* Glória et, ut supra. 229.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Joánnis, Mártiris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitate lætificas: concede propítius; ut, cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARIA Magdaléna illustrióri Pazziórum genere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Mariæ Angelórum Ordinis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. A deo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénium, Deo ju-

bénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilicio, flagéllis, frigore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárum genere cruciábat.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

TANTO igne divíni amóris æstuábat, ut ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxstases passa est, in quibus et arcána cœléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta, longum certámen a princípibus tenebrárum sustinuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelicta, variisque tentationibus vexáta: Deo sic permitténte, ut invictæ patientiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémpplar præbéret.

R. Dilexisti justítiam.

Lectio vj.

CARITATE erga próximum singulariter enítuit : nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salute torménta parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli deliciis, quibus copiósè affluébat, heróica virtúte renúntians, illud fréquenter in ore habébat : Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expleto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miraculis claram Clemens Nonus sanctárum Vírginum número adscrípsit, cujus

corpus in præsentem diem incorruptum conservátur.

R. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlorum decem virgínibus. **de Comuni.** (154)

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Lectio ix.

JOANNES Etrúscus, Justíno senióre Imperátore, rexit Ecclésiám, ad quem proféctus est Constantinópolis auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam : cujus étiam iter Deus miraculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum quo ejus uxor mansuétó utebátur, itíneris causa commódasset, factum est, ut dómíno póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitatíone semper deinceps dómínam expúlerit, tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedíset in eo Jesu

Christi Vicarius. Quàm obrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectante frequentissimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pontifici honóris causa occurrerat, cæco lumen restituit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit: statimque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Episcopos, jubens eos Ariánorum Ecclesiás ad cathólicum ritum consecrâre, illud subjungens: Quia et nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne cathólica quam pro regis Theodorici causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclesiás reperire potúimus, cathólicas eas consecravimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersitum Pontificem Ravennam in cárcerem conjécit: ubi

squalóre inediáque afflictus, paucis diébus cessit e vita, cum sedisset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim: ordinátis eo tēpore Episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontificem, et Symmachum patricium, quem idem occiderat, demérgi in ignem Liparítanum: ut videlicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánis corpus Ravenna Romam portátum est, et in Basilica sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 63.

In Laudibus fit com. S. Joannis, Añã. Qui odit. v. Justus. 238.

Vesperæ de seq., comm. præc.

DIE XXVIII. MAJI.

S. Augustini, Episc. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont.

(87) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miraculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontificis veræ fidei luce illustráre dignátus es : concéde ; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio præcedentis, Añã. Veni, sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. *R.* Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUGUSTINUS Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mó-

nachis fere quadraginta in Angliam missus est anno quingentesimo nonagesimo séptimo, ut gentes illas ad Christum converteret. Erat eo tempore rex Ethelbertus in Cantio potentissimus, qui audita adventus Augustini causa eum cum sóciis Cantuariam, sui regni metrópolim, invitavit ; ibique manendi et Christum prædicandi facultatem eidem liberaliter concessit. Quare sanctus vir prope Cantuariam oratórium exstruxit, ubi ipse aliquamdiu consedit, atque Apostolicam vivendi rationem cum suis æmulatus est.

R. Inveni David.

Lectio v.

CELESTIS doctrinæ prædicatióne plurimis firmata miraculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demulsit, ut eórum plerósque ad Christiánam fidem perduxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum co-

mitátu sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulisset, quotquot ex iis morbo álquo affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepisse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus Episcopus, sedem Cantuáriæ instituit in Ecclésia Salvatóris a se erécta in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit: et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum Pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchiæ in Anglia instituendæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

R. Pó sui adjutórium.

Lectio vj.

DISPOSITIS ejus Ecclésiæ rebus, synodum hábuit Augustínus cum Episcopis atque Doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliisque rítibus ab Ecclésia Romána jamdú dum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset ut dissídio cessárent, prophético spírítu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi Ecclésiæ præfecisset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cœlum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbértó regnante, ac sepúltus est in Monastério sancti Petri quod exinde Cantuariénsium Antistitum et áliquot Regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosequútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo Décimus tértius Póntifex

Máximus ejus Officium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo tempore : Designávit Dóminus et álios septuaginta duos : et misit illos binos ante faciém suam, in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dominus et Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus admonet. Ipsa etenim facta ejus, præcépta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatióem discipulos mittit : quia duo sunt præcépta charitátis, Dei videlicet amor,

et próximi : et minus, quam inter duos, cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetipsum habére charitátem dicitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscipere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum

Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in máribus vestris : * Et vos símiles hominibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dñus vester ventúrus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

HINC namque eisdem prædicatiónibus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter fácite ei, qui ascendit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascendit : quia unde in passióne occubuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum videlicet ascendit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo

qui ascendit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis, Papæ et Mart.

Añã. Iste sanctus. **V.** Glória et honóre, **ut supra.** 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, Omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiõnis gravat, beáti Felicis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

FELIX Románus, patre Constantio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memorias et sepúlchra Mártyrum celebrétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiónes duas, et creáset Presbyteros no-

Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos símiles hominibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dñus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

HINC namque eisdem prædicatoribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter fácite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dóminus ascendit : quia unde in passióne occubuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occasum videlicet ascendit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo

qui ascendit super occasum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis, Papæ et Mart.

Añã. Iste sanctus. **V.** Glória et honóre, **ut supra.** 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, Omnípotens Deus : et quia pondus propriæ actiónis gravat, beáti Felicis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

FELIX Románus, patre Constantio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memorias et sepúlchra Mártyrum celebrétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiónes duas, et creáset Presbyteros no-

vem, Diáconos quinque, Epíscopos per diversa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelitur in Basilica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXXI. MAJI.

S. Angelæ Merici, Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (128)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclesiá tua floréscere voluisti : da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere ; ut terrénis ómnibus abdicáti, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Petronillæ, Virg. Añã. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri,

quærénti bonas margarítas : inventa una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. B. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANGELA Merícia Decentiáni, Veronénsis Diocécis oppido ad Lacum Benácum in ditíone Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte, virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébrí ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsá-

riem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita, novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpébat somnum; dæmonem vero, sub lucantis Angeli forma sibi illudere conantem, agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis sancti Francisci ampléxa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

NULLUM pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus quidquid sibi ex mendicatio victu superesset, largiebatur: libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum cœno sceleros revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palestinæ loca summa cum religione obivit; quo in itinere et visum quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem, ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiæ petram veneratúra, et amplissimæ Jubilæi veniæ percipi-

da, sedente, Clemente Séptimo, accessit : quam Summus Póntifex allocútus ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere ; nec ab Urbe ipsam abire ante permísit, quam álio coelitus vocátam agnóvit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

BRIXIAM itaque, ubi domum ad Sanctæ Aphræ templum condúxit, reversa, novam ibi vírginum Societátem, sicut coelésti voce ac visióné mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctisque vivéndi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ, invictæ vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima prædixit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum, sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies

inhumátum, flexibile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abundat, Sanctórum Relíquias repóstito, plúrima ad ejus sepúlehrum agi statim cœpére miracula : quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nunciári Beáta, ejúsque imágo aris impóni ; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhibítum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Póntificum Indúltis munitum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni Ca-

nonizatióne in Vaticána Basilica perácta, die vigésima quarta Maji, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem víginibus. **de eodem Communi.** (154)

In Laudibus commem. S. Petronillæ, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, próspere procéde, et regna.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart.

Aña. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sánguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exultáte, justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum, Marcellíni, Petri atque Erasmi, solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Lectio ij.

PETRUS exorcísta, Diocletiano Imperátore, Romæ a Seréno júdice propter cristiánæ fidei confessiónem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, filiam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota familia, et vicinos, qui ad rei novitatem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellinum presbyterum addúxit : a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellinum

ad se vocatos aspèrius objurgat et ad verbòrum acerbitatem minas ac terrores adjungit, nisi Christo renuntient. Cui cum Marcellinus christiana libertate responderet, pugnis contusum, et a Petro sejunctum, nudum includit in carcerem stratum vitri fragmentis, sine cibo ac sine lumine. Petrum item constringi imperat arctissimis vinculis. Sed cum utriusque ex tormentis fides et animus cresceret, constanti confessione et abscisso capite, illustre testimonium Jesu Christo dederunt.

Lectio iij.

ERASMUS Episcopus, Imperatoribus Diocletiano et Maximiano, in Campània plumbatis et fustibus cæsus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, et ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen integer et inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem convertèrunt.

Verum is iterum detrusus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formis a Maximiano variis affectus supplicis tunicæque ærea candenti indutus, illa etiam tormenta divina virtute superavit. Denique plurimis et in fide confirmatis, et ad fidem conversis, insignem martyrii palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 63.

DIE IV. JUNII.

S. Francisci Caracciolo, Conf.
Duplex.Omnia de Comm. Conf. non
Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Franciscum, novi Ordinis Institutorem, orandi studio et pœnitentiæ amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut semper orantes, et corpus in servitute redigentes, ad cœlestem

glóriam pervenire mereántur.
Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, dictus ántea Ascá-
nius, ex nóbili familia Carac-
ciolo in óppido sanctæ Mariæ de
Villa in Aprútio ortus, a primis
annis eximio enítuit pietátis cul-
tu. Adoléscens grávitè ægrótans
státuit sese prorsus Dei, prox-
imique mancipáre servítio. Neá-
polim proféctus, sacerdotio ini-
tiátus, sacróque adscriptus Soda-
litio, contemplatióni, lucrandis-
que animábus se totum devóvit,
ac extrémò supplicio damnátis,
hortatórem se præbuit assíduum.
Cóntigit autem, ut epistólíum
álteri destinátum ei per errórem
redderétur, quo a piíssimis viris
Joánne Augustíno Adórno, et Fa-
brício Caracciolo ad novi reli-
giósi Institúti fundatiónem vo-

cabátur. Rei novitáte captus, et
divinæ voluntátis demirátus con-
sília, álacri ánimo sese illis ad-
júnxit. Cónditis autem in Camal-
dulénsium erémo, quo secésse-
rant, novi Ordinis légibus, inde
Romam simul profécti, confir-
mationem a Sixto Quinto impe-
trárunt, qui eósdem Cléricos Re-
guláres Minóres appellári vóluit
áddito ad tria consuéta áltero de
non ambiéndis dignitatibus voto.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

SOLEMNI emíssa professióne, ob
singulárem ejus in divum
Franciscum Assisinátem cultum,
Francisci nomen assúmpsit. A-
dórno biénno post vita functo
ipse toti Religióni, quamquam
invítus, præfícitur: quo in mú-
nere virtútum ómnium præclára
præbuit exémpa. Institúti am-
plificándi studiosíssimus, id as-
sídus oratióibus, lácrymis, et
jugi córporis maceratióne enixe

a Deo postulábat. Quam ob rem tertio in Hispaniam se contulit peregrini hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itinere aspérrima quæque perpessus, Omnipotentis auxiliium mirum in modum expértus, navim quam conscénderat, ab imminenti naufrágio orationis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plurimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucente, amplissimáque catholicórum regum Philippi Secúndi, et Philippi Tertii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimifortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicilia fundávit; quod pari événtu per Itáliam præstitit.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio receptus, se leproso sociáverit, et ecclesiásticas di-

gnitátes, a Paulo Quinto sibi oblátas, constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga divínissimum Eucharistiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratione insómnes ducébat: quod piúm exercítium, velúti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constituit. Deiparæ Virginitatis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragesimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido, Agnóni apud alúmnos sancti Philippi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclesiæ devotíssime

suscéptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio Festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in ecclesiá sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miraculis clarum, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit. **R.** Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sintlumbi. de eodem Comm. (120)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum com. præc.

DIE V. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (39) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem populórum beáti Bonifáccii, Mártiris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Añã. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS, ántea Winfríduſ appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum averſátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum

suscéptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio Festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in ecclesiá sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miraculis clarum, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit. **R.** Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sintlumbi. de eodem Comm. (120)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum com. præc.

DIE V. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (39) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem populórum beáti Bonifáccii, Mártiris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Añã. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS, ántea Winfríduſ appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum averſátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimum

sæculi illécebris permutáre frustra tentásset, Monastérium ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. Annum agens trigésimum Sacerdotio insignitur, ac verbi divini prædicátor assiduus, magno animárum lucro hoc in múnere versáitur. Attamen regnum Christi adaugére desiderans, continuo flebat ingéntem multitudinem barbarórum, qui ignorantíæ ténebris immérsi, dæmoni famulábantur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguibili ardóre accréscebat, divíno Númerone per lácrymas et oratiónes exploráto, facultátem a Monastérii præpósito obtínuit ad Germánicas oras proficiscéndi.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Ex Anglia duóbus cum sóciis navim solvens, Dorestádium in Frísiaë óppidum venit. Cum

autem bellum gravíssimum inter Frisónum regem Radbódum, et Cárolum Martéllum exarsisset, sine fructu Evangélium prædicávit; quaprópter in Angliam revérsus, ad suum redívit Monastérium, cui invítus præficitur: post elápsum biénnium ex consénsu Epíscopi Vintoniénsis munus abdicávit, et Romam proféctus est, ut Apostólica auctoritáte ad Gentílium conversiónem delegarétur. Cum ad Urbem pervénisset, a Gregório Secúndo benigne excípitur, pro Winfrído Bonifácio a Pontífice nomináitur. In Germániam directus, Thuríngiæ, Saxoníæque pópulis Christum annuntiávit. Cum intérea Radbodus Frísiaë rex ac infestíssimus Christiáni nóminis hostis occubuisset, Bonifácio ad Frisónes rediit, ubi sancti Willebrórdi sócius per triénnium tanto cum fructu Evangélium prædicávit, ut, destrúctis idolórum si-

mulácris, innúmeræ vero Deo ecclésiæ excitarentur.

R. Desidérium animæ.

Lectio vj.

A SANCTO Willebródo ad Episcopale munus expetitus, illud detrectavit, ut promptius infidelium salutí instáret. In Germaniam profectus, plura Hassórum millia a dæmonis superstitione avocavit. A Gregório Pontífice Romam evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hássiam, et Thuringiam ab idololatriæ reliquiis pénitus expurgavit. Tanta propter mérita Bonifácus a Gregório Tértio ad dignitatem Archiepiscopalem evéhitur, et tertio Romam profectus a Summo Pontífice Sedis Apostolicæ Legátus constituitur: qua insignitus auctoritate, quatuor Episcopatus instituit, et varias Synodos celebravit, inter quas Concilium Le-

ptinense memorabile est apud Belgas in Cameracénsi Diocési celebratum; quo quidem tempore ad Fidem in Belgio adaugendam egrégie contulit. A Zacharía Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontífice jubente, Pipinum in Regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willebródi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobánum, deinde per seipsum, dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relápsis Evangelium prædicare rursus aggreditur; cumque officio pastorali occuparetur, a bárbaris et impiis hominibus juxta Bornam flúvium cum Eobáno Coepiscopo, multisque aliis cruenta cæde peremptus, martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifacii Moguntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monasterio, quod exstruxerat, re-

cónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem Nonus Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

R. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélij secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem ; et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

BEATI mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quæríte illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex

cor. Et quemádmódu m lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis ; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici : quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

R. Coróna áurea.

Lectio viij.

PACIFICI autem in semetipsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, idest, menti, et spíritui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum, et excéllens, hoc imperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis, bestiisque commúnia : atque idípsum, quod excéllit in hómine,

idest, mens, et ratio subjiciatur potiori, quod est ipsa veritas, Unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis: haec vita consummati perfectique sapientis.

R. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

De hujusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps hujus saeculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quae secundum Deum est: non aliquid in illo aedificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus extructa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiun-

tur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum caelorum.

Te Deum laudamus. 63.

Vesperae a Capitulo de sequenti, cum com. praec.

DIE VI. JUNII.

S. Norberti, Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (86) praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatum Norbertum, Confessorem tuum atque Pontificem, verbi tui praedicationem eximium effecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti: praesta, quaesumus; ut ejusdem suffragantibus meritis, quod ore simul et opere docuit, te adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum. ®

Et fit com. S. Bonifacii, Aña. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Y. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur. **Oratio.** Deus, qui multitudinem. 275.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NORBERTUS nobilissimis parentibus natus adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spretis mundi illecebris, ecclesiasticæ militiæ adscribi voluit. Sacris initiatus, rejectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis ecclesiasticis proventibus satis amplis, et patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vespere solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus et lacera veste sub brumali rigore incedens, miræ austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere et sermone, innumeros hæreticos

ad fidem, peccatores ad poenitentiam, dissidentes ad pacem et concordiam revocavit.

R. Inveni David.

Lectio v.

CUM Lauduni esset ab Episcopo rogatus, ne a sua diocesi discederet, desertum in ea locum, qui Præmonstratus dicebatur, sibi delegit: ibique tredecim sociis aggregatis, Præmonstratensem Ordinem instituit, divinitus accepta per visum Regula a sancto Augustino. Cum vero ejus fama sanctitatis in dies magis auferetur, ac plurimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honório Secundo, aliisque summis Pontificibus confirmatus, ac pluribus ab eo monasteriis ædificatis, mirifice propagatus est.

R. Pôsui adjutorium.

Lectio vj.

ANTVERPIAM accersitus in ea urbe Tanchellini nefariam hæ-

resim profligavit. Prophético spiritu, et miraculis claruit. Archiepiscopus tandem (licet reluctans) Magdeburgensis creatus, ecclesiasticam disciplinam, praesertim coelibatum, constanter propugnavit. Rhemis in Concilio Innocentium Secundum egregie adjuvit; et Romam cum aliis Episcopis profectus, schisma Petri Leonis compressit. Postrimo vir Dei meritis et Spiritu sancto plenus Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Junii.

R. Iste est qui ante.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Homo peregre, **de Comm.** (105)

DIE IX. JUNII.

SS. Primi et Feliciani, Mart.

Ad Vesperas, Aña. Istórum. V.

Lætámini, **ut supra.** - 266

Oratio.

FAC nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum,

Primi et Feliciáni, semper festa sectári : quorum suffrágiis protectionis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ij.

PRIMUS et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni accusáti christiánæ religionis, in víncula conjiciúntur : quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt : ac primum varíe tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stípmánibus ejus et pédibus, ipsum sine cibo et potu inde trídium pendéntem reliquérent. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur : Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorá-

tus? Quem **si** tu quoque imitari volueris particeps eris ejus honoris et gratiæ.

R. ij. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. **ŷ.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio iij.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar! Quo dicto excanduit Prætor, et ad cæteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsentem jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducì imperat in theatrum, in eosque immitti

duos leones: qui prostrati ad eorum genua capite et cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percute jussit.

Te Deum laudamus. 63.

Ad Laudes, Aña. Vestri capilli. ŷ. Exsultabunt, ut infra. 323.

DIE X. JUNII.

S. Margaritæ, Scotorum Reginae, Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. (162) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beatam Margaritam reginam eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti: da ut, ejus intercessione et exemplo, tua in cordibus nostris charitas jugiter augeatur. Per Dominum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MMARGARITA, Scotórum regina,
patérno Angliæ Regum, ma-
térno Cæsarum sángine clarís-
sima, illústrior adhuc fuit chri-
stiána virtúte. Hæc in Hungária
nata, ubi pater tunc tēporis ex-
sulábat, post exáctam summa
cum pietáte puerilem ætátem,
una cum genitóre, qui a sancto
Eduárdo pátruo Anglórum rege
ad patérni regni fastigium voca-
bátur, in Angliam venit : mox
alternánte paréntum fortúna, ex
Angliæ líttore solvens, vi tempe-
státis expúlta, seu vérius divínæ
providéntiæ consílio dedúcta est
in oram marítimam Scótiæ. Ibi
cum ex matris império Malchól-
mo tértio Scotórum regi, egré-
giis ejus dótibus capto, nupsisset,
sanctimóniæ ac pietátis opéri-
bus trigínta, quibus regnávit

annis, toti regno mirífice pró-
fuit.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

INTER regáles delicias corpus af-
flictatióibus, ac vigíliis má-
cerans, magnam noctis partem
piis precatióibus extrahébat.
Præter ália jejúnia, quæ idénti-
dem usurpábat, íntegros quadra-
gínta dies ante natalítia festa
tanta cum severitáte jejunáre
consuévit, ut ne in gravíssimis
quidem dolóribus intermiserit.
Divíno cúltoi addictíssima, tem-
pla plúrima, et cœnóbia partim
ex íntegro excitávit, partim re-
sarcívit, et sacra supelléctili, ac
largo censu ditávit. Regem cón-
jugem ad meliorem frugem, et
ad simília suis exercitatióibus
ópera salubérrimo exémplo tra-
dúxit, liberósque omnes tam san-
cte et feliciter educávit, ut eórum
plerique, quemámodum et Aga-
tha mater, et Christína soror,

sanctissimum vitæ genus amplé-
xi sint. Universi demum regni
felicitati consulens, a vitiis om-
nibus, quæ furtim irrépserant,
pópulos expurgávit, eisque mo-
res christiána pietáte dignos re-
stituit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirá-
bile fuit, ac flagrantíssima
charitas erga próximos, præser-
tim egénos, quorum numerosis
grégibus non modo stipem áffa-
tim suppeditare, verum étiam
trecéntis quotidie matérna beni-
gnitate dapes præbere, flexis gé-
nibus in morem ancillæ mini-
strare, régiis manibus pedes
ablüere, et pressis étiam ósculis
úlcerá fovere, solémne hábuit.
His porro, aliisque piis súmpti-
bus non régias tantum vestes, et
pretiósá monília distráxit, sed
ipsum non semel exháusit ærá-
rium. Tolerátis demum ad pa-

tiéntiæ miraculum acerbíssimis
dolóribus, ánimam, seméstri cór-
poris ægrotatióne purgátam, Au-
ctóri suo quarto Idus Júnii red-
didit. Quo témporis moménto
fácies ejus diutúrni morbi mácie
ac pallóre fœdáta, insólita qua-
dam venustáte reflóruit. Miris
étiam post mortem prodígiis cla-
ra, et Cleméntis Décimi auctóri-
táte in Scótiæ Patrónam accépta,
ubique terrárum religiosíssime
cólitur.

R. Fallax grátia.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Símile est regnum coelórum the-
sáuro. **de eodem Comm. (164)**

Vesp. de seq., cum comm. præc.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. (1)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Bárnabæ
Apostoli tui méritis et inter-

sanctissimum vitæ genus amplé-
xi sint. Universi demum regni
felicitati consulens, a vitiis om-
nibus, quæ furtim irrépserant,
pópulos expurgávit, eisque mo-
res christiána pietáte dignos re-
stituit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

Nihil tamen æque in illa mirá-
bile fuit, ac flagrantíssima
charitas erga próximos, præser-
tim egénos, quorum numerosis
grégibus non modo stipem áffa-
tim suppeditare, verum étiam
trecéntis quotidie matérna beni-
gnitate dapes præbere, flexis gé-
nibus in morem ancillæ mini-
strare, régiis manibus pedes
ablúere, et pressis étiam ósculis
úlcerá fovere, solémne hábuit.
His porro, aliisque piis súmpti-
bus non régias tantum vestes, et
pretiósá monília distráxit, sed
ipsum non semel exháusit ærá-
rium. Tolerátis demum ad pa-

tiéntiæ miraculum acerbíssimis
dolóribus, ánimam, seméstri cór-
poris ægrotatióne purgátam, Au-
ctóri suo quarto Idus Júnii red-
didit. Quo témporis moménto
fácies ejus diutúrni morbi mácie
ac pallóre fœdáta, insólita qua-
dam venustáte reflóruit. Miris
étiam post mortem prodígiis cla-
ra, et Cleméntis Décimi auctóri-
táte in Scótiæ Patrónam accépta,
ubique terrárum religiosíssime
cólitur.

R. Fallax grátia.

In iij. Noct. Homilia in Evang.

Símile est regnum coelórum the-
sáuro. **de eodem Comm. (164)**

Vesp. de seq., cum comm. præc.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabæ, Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apost. (1)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Bárnabæ
Apostoli tui méritis et inter-

cessiōne lætificas : concēde propitius ; ut, qui tua per eum beneficia pōscimus, dono tuæ grātiæ consequāmur. Per Dōminum.

Deinde fit com. S. Margaritæ, Añā. Manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætèrnum.

Oratio. Deus, qui beatam. 289.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13. f.

CUM dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, et colentium advenarum, Paulum et Bárnabam : qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. Sequenti vero sabbato pene univèrsa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replèti sunt zelo, et contradicébant his quæ a

Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus et Bárnabas dixerunt : Vobis oportebat primum loqui verbum Dei : sed quoniam repellit illud, et indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dōminus : Pōsi te in lucem Gentium, ut sis in salutem usque ad extrèmum terræ.

R. Ecce ego mitto.

Lectio ij.

AUDIENTES autem Gentes gavissæ sunt, et glorificabant verbum Dōmini : et crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Dōmini per univèrsam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas et honestas, et primos civitatis, et excitaverunt persecutiōnem in Paulum et Bárnabam, et ejecerunt eos de finibus suis. At illi, excusso pulvere pedum in

eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu sancto.

R. Tóllite jugum.

Lectio iij. Cap. 14.

FACTUM est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum et loqueréntur, ita ut crederet Judæórum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero increduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt fiduciáliter ágentes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiae suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eórum.

R. Dum steteritis.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARNABAS Levítes, Cyprius gènere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi

Evangélium. Is agro vëndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniám áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochiám prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperisset, incredibíliter, lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

R. Vidi conjúctos.

Lectio v.

PROFECTUS inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiám venit. In ejus urbis Ecclesiá annu commoráti, christiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo

mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

R. Beati estis.

Lectio vj.

CUM autem Antiochiæ in Ecclesia cum ceteris Prophetis et Doctoribus, Paulus et Barnabas in jejunio et oratione Domino deservirent, dixit Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum: ac multas præterea urbes regionesque, prædicantes Evangelium, summa cum audientium utilitate, peragrarunt. Postræmo Barnabas digressus a Paulo una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum: ibique circiter septimum Nerónis

annum, tertio Idus Junii, ad apostolici muneris laudem, martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus, Zenone Imperatore, repertum est in insula Cypro, ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt triumphatores.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 34. in Evang.

CUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum

dénique eventúra illis advérsa prædicít. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómoda consequébántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edísce-
rent. Deínde, ut nemo suspicár-
etur, ex Magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Præter-
ea, ne qui ea passúri erant, sú-
bito ac inopináto rerum evéntu
perturbáréntur. Dénique, ne cum
ista sub ipsum passiónis suæ
tempus audírent, nímium com-
moveréntur.

R. Isti sunt qui.

Lectio viij.

JAM vero, ut intélligant novum
hoc esse belli genus, et insóli-
tum præliándi morem, cum illos
nudos mitteret, una indútos tú-
nica, sine cálceis, absque virga,
et absque zona et pera, et ab ex-
cipiéntibus ali jubéret; non fe-
cit hic dicéndi finem, sed inex-
plicábilem virtútem suam prófe-
rens, Etiam sic eúntes, inquit,

mansuetúdinem tamen óvium os-
téndite, quamvis ad lupos itúri,
nec simpliciter ad lupos, sed
étiam in médio lupórum : (neque
vero óvium tantum mansuetúdi-
nem habére jubet, sed étiam co-
lumbæ simplicitátem) sic enim
virtútem meam máxime ostén-
dam, cum ab óvibus lupi supe-
rabúntur : et quamvis illæ sint in
médio lupórum, et innúmeris
mórsibus laceréntur, non modo
non consúptæ fúerint, verum
étiam illos in sui natúram trans-
mutáverint.

R. Isti sunt viri.

Lectio ix.

MAJUS certe atque admirábilius
est mentem adversariórum
commutáre, et ánimum in divér-
sum transférre, quam illos occi-
dere : præsertim eum duódecim
tantum essent, et lupis plenus
esset orbis univérsus. Erubescá-
mus igitur qui longe diversa fa-
ciéntes, tamquam lupi in adver-

sários rúimus. Nam quámdui oves fuérimus, vincimus : étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus : quod si lupi fuérimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastóris auxiliúm recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 63.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et SS. Basilidis et Soc. Mart.

DIE XII JUNII.

S. Joannis a S. Facundo, Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

ŷ. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. **ŕ.** Stolan glóriæ induit eum.

Oratio.

DEUS, auctor pacis, et amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica

dissidéntes componéndi grátia decorásti : ejus méritis, et intercessióne concéde ; ut in tua charitáte firmáti nullis a te tentatióibus separémur. Per Dóminum.

Et fit com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. Aña. Istórum. ŷ. Lætámini, ut supra. 266.

Oratio.

SANCTORUM Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscaat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNEM Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum paréntes cum diu prole caruissent, piis opéribus, et oratióibus a Deo

impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit: nam e loco superiori ad ceteros pueros crebro verba faciebat, quibus eos ad virtutem et Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In patria monachis sancti Facundi Ordinis sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur. Dum iis operam daret, curavit pater, ut Párochus Ecclesiam administraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem, intimus ei fuit, ab eoque Præbyter, et Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis ma-

gna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

B. Honestum fecit.

Lectio v.

POSTEA studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre collegium divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit, quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi pene nudo ex duabus, quas tantum habebat, vestes, meliorem dedisset, ad cœnobium sancti Augustini severiori disciplina tum maxime florens se contulit: in quo admissus obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiones anteibat. Triclinii cura cum ipsi demandata esset, vini doliolum, ipso attingente, omnibus monachis

per annum abúnde suffécit. Ex-
 ácto tyrocínii anno, Præfécti
 jussu munus concionánda sus-
 cépit. Salmánticæ id témporis
 ádeo cruéntis factiónibus divína,
 humanáque ómnia permíxta
 erant, ut síngulis propémódum
 horis cædes fierent, et ómnium
 órdinum, ac præsertim nobilium
 sángine non viæ solum, et fora,
 sed templa étiam redundárent.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

AT Joánnes tum conciónibus,
 tum privátis collóquiis cí-
 vium ánimos demúlcens, ad
 tranquillitátem urbem redúxit.
 Virum príncipem gráviter offén-
 dit, quod illíus in súbditos sæví-
 tiam increpásset. Qua de causa
 équites duos immísit qui eum in
 itinere conföderent. Jamque ad
 ipsum propinquáverant, cum
 stupóre divínitus immísso, si-
 mul cum equis immóbiles steté-
 runt, donec ad pedes sancti viri

provolúti, scéleris véniam pre-
 caréntur. Ipse quoque Princeps,
 repentinó terróre percúsus, jam
 de salúte desperáverat, cum re-
 vocáto Joánnē, facti pœnitens
 incolumitáti rédditus est. Fa-
 ctiósi étiam hómines, cum eum
 fústibus péterent, bráchiis diri-
 guére, nec ante rédditæ vires,
 quam delícti véniam precarén-
 tur. Christum Dóminum, dum
 Sacrum fáceret, præsentem con-
 tuéri, atque ex ipso divinitátis
 fonte coeléstia mystéria hauríre
 sólitus. Abdita cordis inspícere,
 ac futúra raro événtu præsa-
 gíre frequens illi fuit : fratrisque
 filiam septénnem mórtuam exci-
 távit. Dénique mortis die præ-
 nuntiáto, et Ecclésiæ Sacramén-
 tis devotíssime susceptis, extré-
 mum diem clausit, multis ante,
 et post óbitum miráculis glorió-
 sus. Quibus rite probátis, Alexán-
 der Octávus Sanctórum número
 eum adscrípsit. **R.** Iste homo.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Sint Iumbi. de eodem Comm. (120)

Pro sanctis Martyribus.

Lectio ix.

BASILIDES, Cyrinus, Nabor et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, et virtute illustres, christiana religione suscepta, cum Christum Dei Filium, Diocletiano Imperatore, predicarent, ab Aurelio Praefecto Urbis comprehensi, et ut diis sacra facerent admoniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem colustrasset: illo caelesti splendore commotus Marcellus custodiae praepositus, multique alii Christo Domino crediderunt. Verum postea e carcere emissi, ab Imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum et

Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiciuntur in vincula: unde septimo die educti, et ante pedes Imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus pro com. SS. Mart. Aña. Vestri capilli. y. Exsultabunt. ut infra. 323.

Vesperae a Capitulo de sequenti, cum comm. praec.

DIE XIII. JUNII.

S. Antonii de Padua, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) praeter sequentia.

Oratio.

ECCLESIAM tuam, Deus beati Antonii Confessoris tui sollemni-

tas votiva lætificet : ut spirituálibus semper muniátur auxiliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña.
Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

¶. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **¶.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, auctor pacis.
302.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANTONIUS, Ulyssipóne in Lusitania honéstis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adolésens institútum Canonicórum regulárium suscepit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártyrum fratrum Minórum Conimbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Chri-

sti fide passi erant, martyrii desiderio incénsus, ad Franciscánum órduem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit : sed advérsa valetúdiue afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispániæ litora ténderet, ventórum vi in Sicíliam delátus est.

¶. Honéstum fecit.

Lectio v.

ASSISIUM e Sicilia ad Capítulum generále venit : inde in erémum montis Pauli in Æmilia secessit, ubi divínis contemplatióibus, jejúniis et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicédis sapientia et cópia tantum profécit, tantámque sui admiratióem commóvit, ut eum summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaméti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque

perpétuus hæreticórum málleus
est vocátus.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

P RIMUS ex suo Ordine, ob doctri-
næ præstantiam, Bonóniæ, et
álibi sacras líttas est interpre-
tátus, fratrumque suórum stúdiis
præfuit. Multis vero peragrátis
provinciis, anno ante óbitum Pa-
távium venit, ubi illústria san-
ctitátis suæ monuménta reliquit.
Dénique magnis labóribus pro
glória Dei perfúctus, méritis et
miráculis clarus, obdormívit in
Dómino Idibus Júnii anno salú-
tis millésimo ducentésimo trigé-
simo primo : quem Gregórius
Nonus Póntifex Máximus sanctó-
rum Confessorum número adscri-
psit.

R. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. (120)**

**Vesperæ a Capitulo de sequenti
cum comm. præcedentis.**

DIE XIV. JUNII.

**S. Basili Magni, Episc. Conf.
et Eccl. Doct.**

Duplex. (m. t. v.)

**Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.**

**In utrisque Vesperis, ad Magni-
ficat, Aña. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen beáte Basili,
divinæ legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.**

Oratio.

E XAUDI, quæsumus Dómine, pre-
ces nostras, quas in beáti Ba-
sili, Confessoris tui atque Ponti-
ficis, solemnitate deférimus : et
qui tibi digne méruit famulári,
ejus intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve peccátis.
Per Dóminum.

Et fit commem. præced. Aña. ®

Hic vir. ¶. Justum, ut supra.

**Oratio. Ecclésiám tuam, ut su-
pra. 309.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

perpétuus hæreticórum málleus
est vocátus.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

P RIMUS ex suo Ordine, ob doctri-
næ præstantiam, Bonóniæ, et
álibi sacras líttas est interpre-
tátus, fratrumque suórum stúdiis
præfuit. Multis vero peragrátis
provinciis, anno ante óbitum Pa-
távium venit, ubi illústria san-
ctitátis suæ monuménta reliquit.
Dénique magnis labóribus pro
glória Dei perfúctus, méritis et
miráculis clarus, obdormívit in
Dómino Idibus Júnii anno salutis
millésimo ducentésimo trigé-
simo primo : quem Gregórius
Nonus Póntifex Máximus sanctó-
rum Confessórum número adscri-
psit.

R. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. (120)**

**Vesperæ a Capitulo de sequenti
cum comm. præcedentis.**

DIE XIV. JUNII.

**S. Basili Magni, Episc. Conf.
et Eccl. Doct.**

Duplex. (m. t. v.)

**Omnia de Comm. Conf. Pont.
(87) præter sequentia.**

**In utrisque Vesperis, ad Magni-
ficat, Añã. O Doctor óptime, Ec-
clésiæ sanctæ lumen beáte Basili,
divinæ legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.**

Oratio.

E XAUDI, quæsumus Dómine, pre-
ces nostras, quas in beáti Ba-
sili, Confessóris tui atque Ponti-
ficis, solemnitate deférimus : et
qui tibi digne méruit famulári,
ejus intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absólve peccátis.
Per Dóminum.

Et fit commem. præced. Añã. ®

Hic vir. ¶. Justum, ut supra.

**Oratio. Ecclésiã tuã, ut su-
pra. 309.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BASILIIUS nóbilis Cápodox, Athénis una cum Gregório Nazianzénó ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabiliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excellentiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provinciã a christiãnis institútis aberrántem, ad viã salutis revocávit : mox ab Eusébio Cæsaráe Epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur : in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiãlem esse in primis deféndit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exsílíum, a senténtia discédere coégerit. **R.** Inveni David.

Lectio v.

NAM et Valéntis sella, in qua factúrus decretum de ejiciéndo e civitáte Basilio, sedére volébat, confrácta est : et tribus ab eo cálamis adhibitis ad scribéndam exsílíi legem, nullus eórum redidit atraméntum : et cum nihil óminus in propósito scribéndi ímpium decretum persisteret, ipsius dèxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens, chartam utrãque manu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilio data est, Valéntis uxor íntimis est cruciãta dolóribus, et únicus fílius in gravem morbum incidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suã recognóscens, Basiliũ accersit : quo præsentẽ, puer coepit convaléscere : verum, vocátis a Valénte ad viséndum púerum hæréticis, paulo post móritur.

R. Pósuí adjutórium.

Lectio vj.

ABSTINENTIA et continéntia fuit admirábili : una túnica conténtus erat : in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo coluit. Monastériis extrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitariæ atque actuósæ vitæ utilitatés præclare simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit : ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spírítu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

B. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et

non odit patrem suum, et matrem, et uxórem et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii Episcopi.

Lib. Reg. interr. 8.

PERFECTA quidem renuntiatio in eo consistit, ut id assequámur, ne ad ipsius étiam vitæ affectiónem propénsissimus, et respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiatio inítium sumit ab alienatióne rerum extérnarum, véluti a possessionibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutilium amore : quemádmódum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discipuli, ® Jacóbus quidem et Joánnes, relicto patre Zebedæo, et ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat : Matthæus vero, cum ab ipso telónio

surréxit, ac Dóminum secútus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

SED quid opus est nostris ratió-
nibus, aut sanctórum virórum
exémplis id, quod dicimus, con-
firmáre? cum ipsa Dómini verba
in médium líceat afférre, iisque
ipsis religiósam ac Deum timén-
tem ánimam commovére, quibus
ille perspícue et sine controvér-
sia protestátur, dicens : Sic ígi-
tur quicumque ex vobis non re-
nuntiáverit ómnibus quæ possi-
det, non potest meus esse disci-
pulus. Et álio in loco, cum prius
dixisset : Si vis perfectus esse,
vade et vende ómnia quæ habes,
et da paupéribus : póstea sub-
júnxit : Veni, séquere me.

R. In médio Ecclésiæ apéruit

os ejus, * Et implévit eum Dómi-
nus spíritu sapiéntiæ et intellé-
ctus. **V.** Jucunditátem et exsulta-
tiónem thesaurizávit super eum.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

EST igitur renuntiátió, quemád-
modum docúimus, vinculó-
rum terrénæ hujus ac temporá-
lis vitæ solútió, atque ab humá-
nis negótiis liberátió, per quam
ad ineúndam viam, qua ad Deum
pervenítur, aptióres et prompti-
ores effícimur : et expedita ratió
ad acquisitionem usúmque rerum,
quæ super aurum et lápidem
pretiósus multum longe sunt
pretiosióres : et in summa, cordis
humáni ad cœlestem conversa-
tiónem translátió, ita ut dicere lí-
ceat : Nostra conversátió in cœlis
est ; et (quod máximum est) ini-
tium unde ad Christi similitúdi-
nem evádimus, qui cum dives es-
set, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudámus. 63.

In ij. Vesperis com. sequentis.
DIE XV. JUNII.
SS. Viti, Modesti, atque Crescen-
tiæ, Martyrum.

Ad Vesperas, Añã. Istórum. v.
Lætámini, ut supra. 266.

Oratio.

DA Ecclesiæ tuæ, quæsumus
Dómine, sanctis Martyribus
tuis Vito, Modesto, atque Cre-
scéntia intercedéntibus, superbe
non sápere, sed tibi plácita humi-
litate proficere: ut prava despi-
ciens, quæcúmque recta sunt,
libera exerceat charitate. Per Dó-
minum.

Lectio ij.

VIRUS ádmodum puer in scio pa-
tre baptizátus est; quod cum
ille rescivisset, nihil prætermi-
sit, quo filium a christiána reli-
gióne removéret. Qua in volun-
tate permanéntem, Valeriano jú-
dici verbéribus castigándum trá-
didit. Sed nihilóminus in sen-
téntia persístens, patri rédditus

est. Sed dum eum pater grávius
punire cógitat, Vitus, Angeli mó-
nitu, comítibus Modesto et Cre-
scéntia, ejus educatóribus, mi-
grat in aliénas terras: ibique
eam sanctitátis laudem adéptus
est ut ejus fama ad Diocletianum
perláta, ipsum Imperátor accér-
seret, ut filium suum a dæmone
vexátum liberáret: quo liberáto,
cum ei amplíssimis præmiis in-
grátus Imperátor, ut deos cóle-
ret, persuadére non potuisset,
una cum Modesto, et Crescéntia
vínculis constrictum mittit in
cárcerem.

Lectio iij.

QUOS ubi constantiores esse
cómperit, demítti jubet in in-
gens vas liquáto plumbo, fervén-
ti resína ac pice plenum: in quo
cum trium Hebræórum pueró-
rum more divinos hymnos cáne-
rent, inde erépti, leóni objiciún-
tur: qui prostérnens se, eórum
pedes lambébat. Quare inflam-

mátus ira Imperátor, quod multitudinem vidébat miraculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divelli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuère, quibus templa deórum corruerunt, et multi oppréssti sunt. Eórum reliquias Florentia, nóbilis fémina, unguéntis condítas honorífice sepelivit.

Te Deum laudámus. 63.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani, Mart.

Ad Vesperas, Aña. Istórum. ƿ.
Lætámuni, **ut supra. 266.**

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Martyrum tuorum Marci et Marcelliani natalitia colimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

R. ij. Hæc est vera fraternitas, **ut supra. 288.**

Lectio iij.

MARCUS et Marcellianus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiano duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cum ita loquerétur iudex: Resipiscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípite, responderunt: Numquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiú nos hæc pati sinat, quám diú hoc corruptíbili corpore vestiti érimus! Qui diem noctémque in torméntis divinas laudes canentes, dénique telis transfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum corpóra via Ardeatina sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 63.

Ad Laudes, Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéri-

bus meliōres estis vos.

℣. Exsultābunt Sancti in glō-
ria. ℞. Lætābuntur in cubilibus
suis.

DIE XIX. JUNII.

S. Julianæ de Falconeriis, Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (128)

præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

CŒLESTIS Agni nūptias,
O Juliāna, dum petis,
Domum patērnā dēseris,
Chorūmq̄ ducis Virgīnum.

Sponsūmq̄ suffixum Cruci
Noctes, diēsque dum gemis,
Dolōris icta cūspide

Sponsi refers imāginem.

Quin septifōrmi vūlnerē
Fles ad genu Deiparæ :
Sed crescit infūsa fletu,
Flammāsque tollit chāritas.

Hinc morte fessam prōxima
Non usitāto te modo
Solātur, et nutrit Deus,

Dapem supērnā pōrrigens.

Ætērne rerum Cōnditor,
Ætērne Fili par Patri,
Et par utriq̄ue Spīritus,
Soli tibi sit glōria. Amen.

℣. Spēcie tua et pulchritūdine
tua. ℞. Intēnde, prospere procé-
de, et regna.

Ad Magnificat, Añā. Veni spon-
sa Christi, accipe corōnam, quam
tibi Dōminus pręparāvīt in ætēr-
num.

Oratio.

DEUS, qui beātā Juliānam Vir-
ginem tuam extrēmo morbo
laborāntem, pretiōso Filii tui
Cōrpore mirābiliter recreāre di-
gnātus es : concēde quæsumus ;
ut ejus intercedētibz mēritis,
nos quoque eōdem in mortis agō-
ne refēcti, ac roborāti, ad cōlē-
stem patriam perducāmur. Per
eūdem Dōminum.

Deinde fit com. SS. Gervasii et
Protasii, Mart. Añā. Istōrum. ℣.
Lætāmini, ut supra. 266.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas : concéde propítius : ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Hymnus. Cœlestis. ut supra. 324.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JULIANA ex nóbili Falconéria familia, claríssimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnífice a fundamentis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardata, ambóbus jam senescéntibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futuræ sanctitátis espécimen dedit : vagiéntibus quippe labris suavíssima Jesu et Mariæ

nómína ultro proférre audíta est. Puerítiam póstmodum ingrèssa, totam se christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excelluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis, ac exémplis instruebátur, matri dícere non dubitáverit, ipsam non féminam peperísse, sed Angelum ; nam ita modésto vultu, animóque ab omni vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hómínis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque peccáti vocábulo contremúerit : imo scéleris narratióne percúlta, íllico prope exánimis corruerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opulénta, terrenisque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus divi Philippi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósium Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit. **R.** Propter veritátem.

Lectio v.

JULIANÆ exemplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus familiis féminæ, ac mater ipsa filiaë sese religióse instituendam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatarum institúerit, ac illi pie vivéndi leges, summa prudéntia, ac sanctitate tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, morti próximus nulli mélius quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum Ordinem, cujus propagátor et moderátor exstíterat, commendátum voluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, et cum ceterarum esset magistra, in re quaque doméstica, licet vili, soróribus famulabátur. Assiduitate orándi íntegras insumébat dies, in éxstasim sæpíssime rapta, et si réliquum, in sedándis civium dissidíis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis

impendébat ægrótiis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cingulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térerere sólita fuit. Parcíssimo cibo, et hoc vili quátuor hebdómadæ diébus, et réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo et aqua nutriebátur.

R. Dilexisti justítiam.

Lectio vj.

DURA hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum incidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantique ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod, cum cibum cápere, ac retinére nullo modo posset, ab Eucharí-

stica mensa ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínium panem, quem ore súmeré nequibat, pectori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacerdos; et mirum! eódem témporis moménto divínus panis dispáruit, et Juliána seréno ac ridénti vultu exspirávit. Res supra fidem tándiu fuit, donec virgineum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum pectoris latus carni véluti sigillo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifixi effígiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculorum, non Floréntiæ tantum, sed totíus christiáni orbis veneratió-nem illi conciliávit, ac per quá-tuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Décimus tértius in ejus ce-lebritáte Officium próprium re-

citári ab univérso Ordine beátæ Mariæ Virgínis Servórum jússe-rit. Clemens vero Duodécimus, munificentíssimus ejúsdem Or-dinis protéctor, novis in dies mi-ráculis coruscántem, sanctárum Virginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur Regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœló-rum decem virginibus. **de Com-muni.** (154)

Pro SS. Gervasio et Protasio, Martyribus.

Lectio ix.

GERVASIVS et Protásius, Vitális et Valériæ filii, quorum pater Ravennæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo factó Gentilium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum proficisci vellet, hanc oc-

casionem perdendi pios fratres se nactos esse putaverunt. Itaque Astasio persuadent, se a diis admonitos esse, nullo modo eum in bello victorem futurum, nisi Gervasio et Protasio coactis Christum negare, eosdem ad sacra diis facienda compelleret. Quod cum illi detestarentur, Astasius imperavit Gervasium tamdiu cædi, dum inter verbera exspiraret: Protasium fustibus contusum securi percuti jubet. Quorum corpora Philippus Christi servus clam sustulit, et in suis ædibus sepelivit: quæ postea sanctus Ambrósius, Dei monitu inventa, in loco sacro et insigni collocanda curavit. Passi sunt Mediolani decimo tertio Kalendas Julii.

Te Deum laudamus. 63.

In Laudibus pro com. SS. Gervasii et Protasii, Mart. Aña. Vestri capilli. V. Exsultabunt. ut supra.

In ij. Vesperis com. sequentis.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii, Papæ Mart.

Ad Vesperas, Aña. Iste Sanctus. V. Glória et honóre. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Silverii, Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio ij.

SILVERIUS Campanus, post Agapitum proxime Pontifex creatus est: cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis hæreticis: et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo iudicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiãnam hæresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Constantinopolitano deposuerat, cum a Theodóra Augusta sæpissime rogatus esset, restituere noluit.

R. Dómine, prævenisti.

casionem perdendi pios fratres se nactos esse putaverunt. Itaque Astasio persuadent, se a diis admonitos esse, nullo modo eum in bello victorem futurum, nisi Gervasio et Protasio coactis Christum negare, eosdem ad sacra diis facienda compelleret. Quod cum illi detestarentur, Astasius imperavit Gervasium tamdiu cædi, dum inter verbera exspiraret: Protasium fustibus contusum securi percuti jubet. Quorum corpora Philippus Christi servus clam sustulit, et in suis ædibus sepelivit: quæ postea sanctus Ambrósius, Dei monitu inventa, in loco sacro et insigni collocanda curavit. Passi sunt Mediolani decimo tertio Kalendas Julii.

Te Deum laudamus. 63.

In Laudibus pro com. SS. Gervasii et Protasii, Mart. Aña. Vestri capilli. *¶* Exsultabunt. ut supra.

In ij. Vesperis com. sequentis.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii, Papæ Mart.

Ad Vesperas, Aña. Iste Sanctus. *¶* Glória et honóre. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Silverii, Martyris tui atque Pontificis, intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Lectio ij.

SILVERIUS Campanus, post Agapitum proxime Pontifex creatus est: cujus doctrina et sanctitas illuxit in insectandis hæreticis: et constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo iudicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiãnam hæresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Constantinopolitano deposuerat, cum a Theodóra Augusta sæpissime rogatus esset, restituere noluit.

¶ Dómine, prævenisti.

Lectio iij.

QUAMOBREM iráta múlier mandat Belisário, ut Silvérium mittat in exsílíum. Qui exsulávit in insula Póntia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatórem Episcopum: Susténtor pane tribulatiónis et aqua angústiae, nec tamen dimísi, aut dimítto officium meum. Et sane, brevi incommódis ærumnisque confectus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kalédas Júlii: cujus corpus Romam delátum, et in Basilíca Vaticána depósitum, multis miráculis illustrátum fuit. Præfuit Ecclésiæ annos tres et ámplius, creatis mense Decémbri presbyteris trédecim, diáconis quinque, episcopis per diversa loca decem et novem.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, Añia. Qui odit ánimam suam. *ŷ.* Justus ut palma, ut supra. 238.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXI. JUNII.

S. Aloysii Gonzagæ, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

CELESTIUM donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœniténtia sociásti: ejus méritis et précibus concéde; ut innocentem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ALOYSIUS, Ferdinándi Gónzagæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis filius, festináto propter vitæ periculum baptísimo, prius cœlo, quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constantér retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratió-

nis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Floréntiæ ante aram beátæ Vírginis, quam párentis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit : eámque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut córporis pugnantátam servávit. Réliquas ánimiperturbatiónes cœpitætaté illa tam fórtiter comprimere, ut ne primo quidem eárum motu deinde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcipue, ita cohíbit, ut non modo illos numquam in fáciem inténdentis Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Principisephébos fere quotidie salutávit, sed a matris étiam vultu contineret : homo proptérea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus. **B.** Honéstum fecit.

Lectio v.

ADJECIT sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngu-

lis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane, et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuisse per id tempus ipsius jejúnum vidéri potest ; cum ejus prándia ferme vix únciam æquarent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus, aut caténis cruentábat : flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa étiam híeme, solo tectus indúsio, pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus in cœlestium contemplatióne traducébat. Intérdu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat immótus, donec unam saltem, ánimo nusquam distrácto, percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orándum álio non vagántis,

imo perpétua velut éxstasi in Deo defixæ. Ei demum ut únice adhæreret, victo post triennále acérrimum certámen patre, et aviti principátus jure in fratrem translátó, Societáti Jesu, ad quam cœlesti voce Matríti fúerat accítus, Romæ se adjúnxit.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

IN tyrocínio ipso virtútum ómnium magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contéptus singuláris, implacábile ódium sui, Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem a divínis rebus tantisper avértere, occurréntem sibi ubique Deum irritó conátu fugiébat. Mira étiam próximos charitáte ampléxus, in públicis, quibus alácriter ministrábat, nosocómiis, contagiósam luem traxit. Qua lente consúptus, die quem

prædíxerat, undécimo Kaléndas Júlii ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi, atque humi stratus mori postulásset, migrávit in cœlum. Ibi eum sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantum vix esse in cœlo credídisset, ipsúmque sanctimónia insignem, et charitáte mártirem incógnitum fuisse prædicávit. Multis étiam magnisque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedictus Décimus tértius Sanctórum fastis angélicum júvenem adscripsit, atque innocéntiæ et castitátis exémpplar simul et patrónum studiósæ præsertim juventúti dedit. **R.** Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore : Respóndens Jesus, ait Sadducæis : Errátis,

nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei. In resurrectione enim neque nubent, neque nubéntur : sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lib. 1. de Virginitate.

VIRGINITAS est bona : id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior : et istud tibi asséntior : ac si libet, illud adjúngam : tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto hominibus Angeli antecéllunt : ac, si quid prætèrea addéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt, non étiam carne et sángine coagmentáti sunt : in terris prætèrea non commorántur : non cupiditátum, aut libídinum perturbatióibus sunt obnoxii, non cibi indigent, aut potus ; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præ-

clára spécies possit allícere : nulla dénique ejus generis illécebra capiúntur.

R. Iste est qui ante.

Lectio viij.

AT humánum genus, cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut, quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómodo? non nubunt Angeli : at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eidem insérviunt : et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quám diu córporis ónere deprimúntur, quemádmódum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere : illud eo vel máximo solátio compénsant, quod, modo spírítu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstantiam? quómodo terrárum incolas sic afficiat, ut qui córpore vestiti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet? **R.** Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

QUA enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénte inquirat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum, quo inferiøre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum incolæ, et ii, qui essent mortáli natúra: possent ad illam virtútem vi et contentiõe pervenire: vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratiõe præditos fuisse opórteat.

Te Deum laudámus. 63.

In ij. Vesperis fit com. sequentis.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini, Episc. et Conf.

Ad Vesperas.

Aña. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in

pópulo, ora pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus et ornavit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus: ut beáti Paulíni, Confessoris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiõnem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Lectio ij.

PAULINUS Nolæ Episcopus, eruditus stúdiis humanitátis, doctus étiam divinis lítteris, multa elegánte et ornáte scripsit vérsibus, et solúta oratiõe. Hujus viri cháritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relíctis quidem sibi rebus ad vitam necessariis, in aléndos páuperes, et captivos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte

paupérrimus, et copiosíssime sanctus, captus a Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrucier propter aurum et argentum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut filium sibi redímeret, consúptis rebus ómnibus in officio pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Lectio iij.

IGITUR in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscepit. Verum cum prophetiæ dono regis mortem ipsi dómino prædixisset, et rex in somnis Paulinum sedéntem médium inter duos júdices, sibi que de mánibus eripiéntem flagéllum vidisset, tantus vir cógnitus honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis civibus, qui captivi fúerant. Nolam revérsus ad episcopále offi-

cium, cum verbo et exémplo omnes ad pietátem christiánam inflammáret, láterum dolore corréptus est: mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulo post ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 63.

Ad Laudes.

Añã. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **B.** Et osténdit illi regnum Dei.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio ix. Cap. 1.

FUIT in diébus Heródis, regis Judææ, sacerdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía: et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et reliqua.

paupérrimus, et copiosíssime sanctus, captus a Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrucier propter aurum et argentum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut filium sibi redímeret, consúptis rebus ómnibus in officio pietátis, seípsum pro illo in seruitútem trádidit.

Lectio iij.

IGITUR in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscepit. Verum cum prophetiæ dono regis mortem ipsi dómino prædixisset, et rex in somnis Paulinum sedéntem médium inter duos júdices, sibi que de mánibus eripiéntem flagéllum vidisset, tantus vir cógnitus honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis civibus, qui captivi fúerant. Nolam revérsus ad episcopále offi-

cium, cum verbo et exémplo omnes ad pietátem christiánam inflammáret, láterum dolore corréptus est: mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulo post ánimam Deo réddidit.

Te Deum laudámus. 63.

Ad Laudes.

Añã. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **B.** Et osténdit illi regnum Dei.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio ix. Cap. 1.

FUIT in diébus Heródis, regis Judææ, sacerdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía: et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 1. in Lucam.

DOCET nos Scriptúra divína non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári : ut velúti transmissa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelistæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne ? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur : sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris dereliquit. Sacerdos itaque Zacharías, nec solum sacerdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superiores familias.

Pro Commemoratione Vigilæ in Laudibus sumitur una ex sequentibus Antiphonis :

Feria II. Aña. Benedictus Dóminus Deus Israel.

ŷ. Repléti sumus mane misericórdia tua. ʒ. Exsultávimus et delectáti sumus.

Hic ŷ. dicitur etiam in aliis Feriis.

Feria III. Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salutis in domo David púeri sui.

Feria IV. Aña. De manu ómnium qui odérunt nos, líbera nos, Dómine.

Feria V. Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Feria VI. Aña. Per viscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Sabbato, Aña. Illumináre, Dómine, his qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus; ut, familia tua per viam

salútis incédât, et beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædixit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ.

Duplex 1. classis.

IN I. VESPERIS.

Añã. Ipse præbit ante illum in spírítu et virtúte Eliæ paráre Dómino plebem perféctam. **Ps.** Dixit Dóminus. **cum reliquis ut in j. Vesperis Apost. (1)**

Añã. Joánnes est nomen ejus : vinum et síceram non bibet, et multi in nativité ejus gaudébunt.

Añã. Ex útero senectútis et stérili Joánnes natus est Præcúrsor Dómini.

Añã. Iste puer magnus coram Dómino : nam et manus ejus cum ipso est.

Añã. Nazaræus vocábitur puer

iste : vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. Isaia 49.

AUDITE ínsulæ, et atténdite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre fibris
Miragéstórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens olympto,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos lo-
quélæ :

Sed reformásti génitus peréptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cu-
bili,

Sénseras Regem thálamó ma-
néntem :

Hinc parens, nati méritis, utér-
que

Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

¶ Fuit homo missus a Deo. ¶
Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Añã. Ingréssó
Zacharía templum Dómini, ap-
páruit ei Gábriel Angelus stans
a dextris altáris incénsi.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Præcur-
soris Dóminum * Veníte, adoré-
mus. Ps. Veníte, exultémus. 31.

Hymnus.

ANTRA desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, pe-
tísti,
Ne levi posses maculáre vitam
Crímine linguæ.

Præbuit durum tégumen camé-
lus

Artubus sacris, stróphium bi-
déntes,

Cui latex haustum, sociáta pa-
stum

Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præsógo jubar affutúrum :
Tu quidem mundi scelus aufe-
réntem

Indice prodís.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joán-
ne,

Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Priúsquam te formárem
* in útero, novi te : et ántequam
progredéreris, sanctificávi te.
Psalmi de Comm. Conf. non Pont.

(89) **præter ultimum Psalmum ut infra.**

Añã. Ad ómnia quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis : ne tíneas, et quæ mandávero tibi loquéris ad eos.

Añã. Ne tíneas a fácie * eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

ꝯ. Fuit homo missus a Deo. **Ꝣ.** Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías, Prophéta.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Jeremiæ filii Helcíæ, de sacerdotibus qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ Filii Amon regis Juda in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ, filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dó-

mini ad me, dicens : Priúsqvam te formárem in útero novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

Ꝣ. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes : * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmíne, et paráret Dómino plebem perféctam. **ꝯ.** Erat Joánnes in desérto prædicans baptismum pœnitentiæ. Hic.

Lectio ij.

ET dixi, A a a, Dómine Deus : ecce néseio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dicere : Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérssa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tíneas a fácie eórum quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi

verba mea in ore tuo : ecce constitui te hodie super gentes, et super regna, ut evellas, et destruas, et disperdas, et dissipas, et ædifices, et plantes.

R. Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit, Joannem Baptistam præcursorem Domini : * Qui viam Domino præparavit in eremo. **V.** Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Qui.

Lectio iij.

Tu ergo accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum : nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, et in columnam ferream et in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terræ. Et belabunt adversum te, et non prevalébunt : quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

R. Priusquam te formarem in útero, novi te : et antequam exires de ventre sanctificavi te : * Et prophetam in gentibus dedi te. **V.** Vir dilectus a Deo, et hominibus honoratus est. Et. **G**loria Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Misit * Dominus manum suam, et tetigit os meum, et Prophetam in Gentibus dedit me Dominus.

Añã. Ecce * dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te super Gentes et regna.

Añã. Dominus ab útero * vocavit me, de ventre matris meæ recordatus est nominis mei.

V. Inter natos mulierum non surrexit major. **R.** Joanne Baptista.

Sermo S. Augustini, Episcopi.

Lectio iv. Serm. 20. de S.

Post illum sacrosanctum Domini natalis diem, nullius hominum nativitatem legimus ce-

lebrári, nisi sólius beáti Joánnis Baptistæ. In áliis sanctis et eléctis Dei nóvimus illum diem colli, quo illos, post consummationem labórum, et devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta últimi diéi mérita celebrántur : in hoc étiam prima dies, et ipsa étiam hóminis inítia consecrántur, pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testátum. Joánnes autem figúra fuit véteris testaméti, et in se formam prætulit legis : et ideo Joánnes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.

R. Descéndit Angelus Dómini ad Zachariám, dicens : Accipe púerum in senectúte tua : * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. **V.** Iste puer magnus coram

Dómino : nam et manus ejus cum ipso est. Et.

Lectio v.

QUOD autem nondum natus de secréto matérni úteri prophétávit, et expers lucis jam testis est veritátis : hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine et carne lítteræ, et redemptórem mundo spírítu prædicávit, et nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt a ventre, id est a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa : ideo hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine.

R. Hic est Præcúrsor diléctus, et lucérna lucens ante Dóminum : * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erénio : sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. **V.** Ipse præíbit ante illum in spírítu et virtúte Eliæ. Ipse est.

Lectio vj.

QUOD autem Joánnes in cárcere constitútus ad Christum discípulos suos órdat, lex ad Evangélium transmittit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere in obscúro et in occulto jacébat, et Judáica cæcitate sensus intra líttram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur : Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte posséssó, lumen salutis osténderet, et quasi inter densíssimas delictórum ténébras, splendidíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, et de seípso dicens : Ego vox clamántis in deserto.

R. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári cum : et póstulans pugillárem scripsit, dicens : * Joánnes est nomen ejus. **V.** Apértum est os Zachariæ, et prophe-

távit, dicens. Joánnes. **G**lória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno.

Añã. Pósuit os meum Dóminus * quasi gládium acútum : sub umbra manus suæ protéxit me.

Añã. Formans me ex útero * servum sibi Dóminus, dicit : Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Añã. Reges vidébunt, * et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum qui elégit te. **Psalm. 33.** Benedicam Dóminum. (11)

V. Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit. **R.** Joánnem Baptistam, Præcursórem Dómini.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam. ®

Lectio vij. Cap. 1. f.

ELISABETH implétum est tempus pariéandi, et péperit filium. Et audiérunt vicini et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus mi-

sericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et reliqua.

Homilia S. Ambrósii, Episcopi.

Lib. 2. Comment. in Lucæ c. 1.

ante finem.

PEPERIT filium Elisabeth, et congratulabántur vicini. Habet sanctorum editio lætitiã plurimorum, quia commúne est bonum. Justitia enim commúnis est virtus, et ideo in ortu justifuturæ vitæ insigne præmittitur, et grátia secuturæ virtutis exultatione vicinorum præfigurante signatur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, describitur, ne Mariæ præsentia taceatur: sed tempus siletur infantiæ, eo quia infantiæ impediménta nescivit. Et ideo in Evangelio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, et oráculum, exultationem in útero, vocem in deserto.

R. Præcúrsor Dómini venit, de

quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. **ſ.** Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viij.

NEQUE enim ullam infantiæ sensit ætatem, qui supra naturam, supra ætatem in útero positus matris, a mensúra cœpit ætatis plenitudinis Christi. Mire sanctus Evangelista præmittendum putavit, quod plurimi infantem patris nomine Zachariam appellandum putaverint: ut advertas matri non nomen alicujus displicuisse degeneris, sed id sancto infusum Spiritu, quod ab Angelo ante Zachariæ fuerat prænuntiatum. Et quidem ille mutus intimare vocabulum filii nequivit uxori: sed per prophetiam Elisabeth didicit, quod non didicerat a marito.

R. Gábriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Nascetur tibi

filius, nomen ejus Joánnes vocábitur : * Et multi in nativité ejus gaudébunt. *ŷ*. Erit enim magnus coram Dómino, vinum et siceram non bibet. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

JOANNES est, inquit, nomen ejus : hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégit. Habent hoc mérita sanctorum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dicitur, quia Deum vidit : Sic Dóminus noster Jesus nominátus est ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audierint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, assérui, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Aña. Elisabeth Zachariæ * magnum virum genuit, Joánnem Baptistam Præcursórem Dómini.

Ps. Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 66.

Aña. Innuébant patri ejus * quem vellet vocári eum : et scripsit, dicens : Joánnes est nomen ejus.

Aña. Joánnes vocábitur * nomen ejus : et in nativité ejus multi gaudébunt.

Aña. Inter natos mulierum * non surréxit major Joánni Baptista.

Aña. Tu puer, * Prophéta Altíssimi vocáberis : præibis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isaie 49.

AUDITE insulæ, et attendite pópuli de longe : Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

ONIMIS felix, meritique celsi,
Nesciens labem nivei pudoris,
Præpotens Martyr, nemorumque
cultor,

Máxime Vatum.

Serta ter denis álios coronant
Aucta creméntis, duplicáta quos-
dam ;

Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.

Nunc potens nostri méritis opí-
mis

Péctoris duros lápides révélle,
Asperum planans iter, et reflé-
xos

Dírige calles.

Ut pius mundi Sator et Redém-
ptor,
Méntibus culpæ sine labe pu-
ris,

Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.

Láudibus cives célebrent supérni
Te, Deus simplex, paritérque tri-
ne,

Súpplices et nos véniam precá-
mur :

Parce redémptis. Amen.

¶ Iste puer magnus coram Dó-
mino. ¶. Nam et manus ejus
cum ipso est.

Ad Benedictus, Añã. Apértum
est * os Zachariæ, et prophetávit,
dicens : Benedictus Deus Israel.

Oratio.

DEUS, qui præsentem diem ho-
noráblem nobis in beáti Joán-
nis Nativitáte fecisti : da pópulis
tuis spirituálium grátiam gau-
diórum, et ómnium fidélium
mentes dírige in viam salutis
æternæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Audite ínsulæ. ut
supra.

¶. br. Fuit homo * Missus a Deo.
Fuit. ¶. Cui nomen erat Joánnes.
Missus. Glória Patri. Fuit.

¶. Inter natos mulierum non
surréxit major. ¶. Joánnes Ba-
ptísta.

Ad Sextam.

Capitulum. *Isaiæ* 49.

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

R. br. Inter natos mulierum, * Non surréxit major. Inter. *V.* Joánne Baptista. Non. *G*loria Patri. Inter.

V. Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit. *R.* Joánnem Baptistam Præcursórem Dómini.

Ad Nonam.

Capitulum. *Isaiæ* 49. b.

REGES vidébunt, et consúrgent principes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elégit te.

R. br. Elisabeth Zachariæ * Magnum virum genuit. Elisabeth. *V.* Joánnem Baptistam præcursórem Dómini. Magnum. *G*loria Patri. Elisabeth.

V. Iste puer magnus coram Dó-

mino. *R.* Nam et manus ejus cum ipso est.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi et Hymnus ut in j. Vesperis. 348.

V. Iste puer magnus coram Dómino. *R.* Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Añæ. Puer, qui natus est nobis, * plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptista.

Et fit com. sequentis.

DIE XXV. JUNII.

S. Gulielmi, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia. ®

Añæ. Similábo. *V.* Amávit, ut supra.

Oratio.

DEUS, qui infirmitáti nostræ ad teréndam salutis viam in San-

Ad Sextam.

Capitulum. *Isaiæ 49.*

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

R. br. Inter natos mulierum, * Non surréxit major. *Inter. V.* Joánne Baptista. *Non. G* lória Patri. *Inter.*

V. Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit. *R.* Joánnem Baptistam Præcursórem Dómini.

Ad Nonam.

Capitulum. *Isaiæ 49. b.*

REGES vidébunt, et consúrgent principes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, qui elégit te.

R. br. Elisabeth Zachariæ * Magnum virum genuit. Elisabeth. *V.* Joánnem Baptistam præcursórem Dómini. *Magnum. G* lória Patri. Elisabeth.

V. Iste puer magnus coram Dó-

mino. *R.* Nam et manus ejus cum ipso est.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitulum de Laudibus. Psalmi et Hymnus ut in j. Vesperis. 348.

V. Iste puer magnus coram Dómino. *R.* Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Aña. Puer, qui natus est nobis, * plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptista.

Et fit com. sequentis.

DIE XXV. JUNII.

S. Gulielmi, Abbatis.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Aña. Similábo. V. Amávit, ut supra.

Oratio.

DEUS, qui infirmitáti nostræ ad teréndam salutis viam in San-

ctis tuis exéplum et præsidium collocásti : da nobis, ita beáti Guliélmi Abbátis mérita venerári, ut ejúsdem excipiámus suffrágia, et vestigia prosequámur. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GULIELMUS, nobilibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartum décimum ætátis annum expléverat, cum, miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinaciónem ad celebérrimum sancti Jacóbi templum aggressus est. Quod iter una amíctus túnica ac dúplici férreo círculo præcinctus, nudisque pédibus prosecútus, aspérrima frígoris et æstus, famis et sitis, summo cum vitæ discrimine perpéssus est incómmoda. Réversus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini Sepúl-

chrum peregrinaciónem molitur. Sed quóminus propósitum exsequatur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam júvenis índolem retrahénte. Porro in Solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chameúnias, et jejúnia commorátus, divína subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miráculi fama percrebescénte jam Guliélmus latére non póterat: quare íterum Hierosólymam cógitat, et álacris se itineri committit.

℞. Honéstum fecit.

Lectio v.

DEI autem mónitu, qui eidem apparuit, a propósito revocátur, utilior ac fructuósior tam apud Italos, quam apud éxteras nationes futurus. Tum monastérium in Virgiliáni montis cacúmine, quod deínde Vírginis est appellátum, loco áspero et in-

accessu miranda exædificat celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis præceptis et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimæ vitæ exemplis informat.

R. Amavit eum.

Lectio vij.

ALIIS deinde monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque et immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quæ illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem

tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illæsum se volutavit. De qua re certior factus Rogérius Neápolis Rex, in summam viri Dei veneratiónem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi aliisque prænuntiato, innúmeris virtutibus, et miraculis clarus obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo quadragésimo secundo.

R. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. c. 19.

GRANDIS fiducia! Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærebat: et tamen

lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis : quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquistis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempserunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolorum est, atque credéntium.

ir. Iste est qui ante Deum.

Lectio viij.

In regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptiÓne resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis ju-

dicántium, condemnántes duódecim tribus Israel : quia vobis credéntibus, illi crédere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accipiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. (Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiÓnem Evangélii, omnes affectus contempserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípiant, et vitam ætérnam possidébunt.)

ir. Sint lumbi.

Lectio ix.

Ex occasiÓne hujus senténtiæ quidam introducunt mille an-

nos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum, quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam: non intelligentes quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxóribus appareat turpítudo: ut qui unam pro Dómino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvátore dimiserit, spirítuália recipiet: quæ comparatione et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudámus.

In Laud. com. Oct. S. Joannis, Aña. Apértum est. *ŷ.* Iste puer.

Oratio. Deus, qui præsentem. 365.

Vesperæ a Capit. de sequenti, comm. præc. et Oct. S. Joannis.

DIE XXVI. JUNII.

SS. Joannis et Pauli, Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. (60) præter sequentia.

IN I. VESPERIS.

Quando dicendæ sunt integræ, Añæ de Laudibus, Psalmi ut in j. Vesperis Apost. (1)

Capitulum, Hymnus et *ŷ.* de Comm. plur. Mart. (61)

Ad Magnificat, Aña. Astitérunt justí ante Dóminum, et ab invicem non sunt separáti: cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio ut infra ad Laudes.

Deinde fit com. præc. Aña. Hic vir. *ŷ.* Justum dedúxit, ut supra. 310.

Postea Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui natus. *ŷ.* Iste puer, ut supra. 367.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8. c.

FRATRES: Debitóres sumus non **F** carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini:

si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt Filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus : Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et haeredes : haeredes quidem Dei, cohæredes autem Christi : si tamen compatiuntur, ut et glorificemur. Existimo enim quod non sunt condignae passiones huius temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat.

R. Isti sunt duo viri misericordiae, qui assistunt ante Dominum, * Dominatorem universae terrae. **V.** Isti sunt duae olivae, et duo candelabra lucientia ante Dominum. Dominatorem.

Lectio ij.

SCIMUS autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum iis, qui secundum propositum vocati sunt sancti. Nam quos praescivit et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem praedestinavit, hos et vocavit : et quos vocavit, hos et justificavit : quos autem justificavit, illos et glorificavit. Quid ergo dicemus ad haec ? Si Deus pro nobis, quis contra nos ? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum : quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit ? Quis accusabit adversus electos Dei ? Deus qui justificat, quis est qui condemnet ? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Vidi conjunctos viros ha-

héntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei. *ſ.* Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio iij.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládus? (Sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruérunt habére coronas perpétuas. *ſ.* Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et laverunt stolas suas in ságuine Agni. Et meruérunt. Glória Patri. Et meruérunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes et Paulus, fratres Románi, cum facultátibus a Constantia, Constantini filia, cui pie fidelitérque servierant, sibi relictis, Christi páuperes álerent, a Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, libere negavérunt, se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecisset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærere, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant.

R. Sancti tui.

Lectio v.

ILLI intra id tempus reliqua sua bona distribuérunt paupéribus quo expeditiões ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus, prætoríæ cohórtis præféctus, ad eos missus, cum alláta Jovis effigie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhibeant, moriántur. Qui, ut erant orántes, responderunt, se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vj.

AT Terentiánus véritus ne, si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi, ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Júlii, secréto eos sepeliéndos curávit, rumorémque sparsit Joánnem et

Paulum in exsílum ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est: in quibus Terentiáni filius et ipse opprésus a dæmone, ad sepúlchrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miraculo, et is in Christum crédidit, et ejus pater Terentiánus, a quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta esse dicitur.

R. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tēpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a fermento Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presb.
Lib. 4. in Lucam, c. 52.

DE hoc fermento Apóstolus præcipit: Itaque epulémur, non in fermento véteri, neque in fer-

ménto malítiae et nequítiae, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit universámque mox conspersiónem suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel ánimus imbúerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Atténdite ne æmulémini simulatores, quia véniet profecto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges paternas, Sancti Dei perstitérunt in amore fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viij.

VERUM quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in

lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscondita proferéntur ad lucem, sed et in præsentí tempore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctórum, occisis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant, ergo supervácuá furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpánda projiciunt, cum nequáquam omnipoténtiae Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsistere possint.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: qui effúso ságuine secúti sunt Dóminum: * Con-

temnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna coelestia. **¶** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. **Gloria Patri.** Contemnentes.

Lectio ix.

Duo autem sunt genera persecutorum: unum palam saevientium, alterum fecte fraudulentique blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituire volens Salvator, et supra ab hypocrisi Pharisaeorum attendere, et hic a carnificum caede praecipit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeris veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quae quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris non debetis terri ab his qui occidunt corpus:

quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 63.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añã. Paulus et Joannes * dixerunt Juliãno: Nos unum Deum colimus, qui fecit coelum et terram. **Psalm.** Dominus regnavit. **cum reliquis. 66.**

Añã. Paulus et Joannes * dixerunt Terentiãno: Si tuus dominus est Juliãnus, habeto pacem cum illo; nobis alius non est, nisi Dominus Jesus Christus.

Añã. Joannes et Paulus * agnoscẽtes tyrannidem Juliãni, facultates suas pauperibus erogare coeperunt.

Añã. Sancti spiritus et animae justorum, hymnum dicite Deo, alleluia.

Añã. Joannes et Paulus * dixerunt ad Gallicanum: Fac votum Deo caeli, et eris victor melius quam fuisti.

Capitulum, Hymnus et *ŷ.* de Comm. (83)

Ad Benedictus, Añã. Isti sunt Sancti, qui pro Christi amore minas hominum contempserunt: sancti Martyres in regno cœlorum exsultant cum Angelis; o quam pretiosa est mors sanctorum, qui assidue assistunt ante Dominum, et ab invicem non sunt separati!

Oratio.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus; ut nos geminata lætitia hodiernæ festivitatis excipiat, quæ de beatorum Joannis et Pauli glorificatione procedit, quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per Dominum.

Et fit com. Oct. S. Joannis, Añã. Apertum est. *ŷ.* Iste puer. 365.

Ad Horas, Añã de Laudibus, Capitula et *ŷ.* br. ut in Comm. plur. Mart. (84)

IN II. VESPERIS.

Añã de Laudibus, Psalmi ut in

j. Vesperis Apost. (1) et loco ultimi, Ps. Crèdidi. (34)

Capitulum et Hymnus de Comuni. (61)

ŷ. Exsultabunt Sancti in gloria. *ŷ.* Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Añã. Isti sunt duæ olivæ, et duo candelabra lucéntia ante Dominum: habent potestatem claudere cœlum nubibus, et aperire portas ejus: quia linguæ eorum claves cœli factæ sunt.

Et fit com. Oct. S. Joannis, Añã. Puer qui natus. *ŷ.* Iste puer. 367.

DIE XXVIII. JUNII.

S. Leonis, Papæ et Conf.

Semiduplex.

Ad Vesperas, Añã. Sacerdos. *ŷ.* Amavit, ut supra. 342.

Oratio.

DEUS, qui beatum Leonem Pontificem Sanctorum tuorum meritis coæquasti: concede propitius; ut, qui commemoratio-

Capitulum, Hymnus et *ŷ.* de Comm. (83)

Ad Benedictus, Añã. Isti sunt Sancti, qui pro Christi amore minas hominum contempserunt: sancti Martyres in regno cœlorum exsultant cum Angelis; o quam pretiosa est mors sanctorum, qui assidue assistunt ante Dominum, et ab invicem non sunt separati!

Oratio.

QUÆSUMUS, omnipotens Deus; ut nos geminata lætitia hodiernæ festivitatis excipiat, quæ de beatorum Joannis et Pauli glorificatione procedit, quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per Dominum.

Et fit com. Oct. S. Joannis, Añã. Apertum est. *ŷ.* Iste puer. 365.

Ad Horas, Añæ de Laudibus, Capitula et *ŷ.* br. ut in Comm. plur. Mart. (84)

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus, Psalmi ut in

j. Vesperis Apost. (1) et loco ultimi, Ps. Crèdidi. (34)

Capitulum et Hymnus de Comuni. (61)

ŷ. Exsultabunt Sancti in gloria. *ŷ.* Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Añã. Isti sunt duæ olivæ, et duo candelabra lucéntia ante Dominum: habent potestatem claudere cœlum nubibus, et aperire portas ejus: quia linguæ eorum claves cœli factæ sunt.

Et fit com. Oct. S. Joannis, Añã. Puer qui natus. *ŷ.* Iste puer. 367.

DIE XXVIII. JUNII.

S. Leonis, Papæ et Conf.

Semiduplex.

Ad Vesperas, Añã. Sacerdos. *ŷ.* Amavit, ut supra. 342.

Oratio.

DEUS, qui beatum Leonem Pontificem Sanctorum tuorum meritis coæquasti: concede propitius; ut, qui commemoratio-

nis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exéempla. Per Dóminum.

Et fit com. Octavæ S. Joannis, Aña. Puer qui natus. *ŷ.* Iste puer.

367.

Pro Vigilia SS. Apost. Petri et Pauli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 21. c.

In illo témpore : Dixit Jesus Simóni Petro : Simon Joánnis, diligis me plus his? Et réliqua. Homilia S. Augustíni Episcopi.

Tract. 123. in Joann.

REDITUR negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri : et plus vocis eliciúisse videátur mors imminens, quam vita præsens. Sit amóris officium páscere domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se

convincúntur amáre, non Christum : vel gloriándi, vel domínandi, vel acquiréndi cupiditate, non obediéndi, et subveniéndi, et Deo placéndi charitate.

Te Deum laudámus. 63.

In Laudibus fit com. S. Leonis Papæ Conf. Aña. Euge serve. *ŷ.* Justum, ut supra. 345.

Deinde Octavæ S. Joannis, Aña. Apértum est. *ŷ.* Iste puer. 365.

Postea com. Vigiliæ, Aña et ŷ. ut supra.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut nullis nos permittas perturbatióibus cóncuti, quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIX. JUNII.

SS. Apostolorum Petri et Pauli.

Duplex 1. classis.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. 402. Psalmi ut in j. Vesperis Apost. (1)

Capitulum. Act. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiá. Occidit autem Jacóbum, fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

DECORA lux æternitátis, áuream,
Diem beátis irrigávit ignibus,
Apostolorum quæ coronat Príncipes,
Reisque in astra liberam pandit
viam.

Mundi Magister, atque cœli Já-
nitor,

Romæ paréntes, arbitrique Gén-
tium,

Per ensis ille, hic per crucis vi-
ctor necem

Vitæ senátum laureáti póssi-
dent.

O Roma felix, quæ duórum Prín-
cipum

Es consecráta glorióso sáanguine :
Horum cruóre purpuráta céteras

Excéllis orbis una pulchritúdi-
nes.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilá-
tio,

In unitáte, quæ gubernat ómnia,
Per univérta sæculórum sæcula.

Amen.

ŷ. In omnem terram exívit so-
nus eórum. **ŷ.** Et in fines orbis
terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Añã. Tu es pa-
stor óvium, princeps Apostoló-
rum, tibi tráditæ sunt claves re-
gni cœlórum.

Oratio.

DEUS, qui hodiérnam diem A-
postolorum tuórum Petri et
Pauli martyrio consecrásti : da
Ecclesiæ tuæ, eórum in ómnibus
sequi præcéptum, per quos reli-
giónis sumpsit exórdium. Per Dó-
minum.

**Et non fit com. S. Pauli cum
Oratio sit communis, nec Octavæ
S. Joannis.**

AD MATUTINUM.

Omnia de Comm. Apost. (8)
præter Lectiones et *ps.* ut infra.
In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 3.

PETRUS autem et Joannes ascen-
debant in templum ad horam
orationis nonam. Et quidam vir,
qui erat claudus ex útero matris
suæ, bajulabatur : quem poné-
bant quotidie ad portam templi,
quæ dicitur Speciõsa ut pèteret
eleemõsynam ab introeúntibus
in templum. Is cum vidisset Pe-
trum et Joannem incipientes in-
troire in templum, rogabat ut
eleemõsynam acciperet. Intuens
autem in eum Petrus cum Joanne
dixit : Respice in nos. At ille in-
tendebat in eos, sperans se aliquid
accepturum ab eis.

R. Simon Petre, antequam de
navi vocarem te, novi te, et su-
per plebem meam principem te
constitui. * Et claves regni cœ-

lorum tradidi tibi. *ꝛ.* Quodcúm-
que ligáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis : et quodcúm-
que solveris super terram, erit
solútum et in cœlis. Et.

Lectio ij.

PETRUS autem dixit : Argéntum
et aurum non est mihi : quod
autem hábeo, hoc tibi do : in
nómine Jesu Christi Nazaréni
surge, et ámbula. Et apprehénsa
manu ejus dextera, allevávit
eum, et prótinus consolidatæ
sunt bases ejus et plantæ. Et exí-
liens stetit, et ambulabat : et in-
trávit cum illis in templum ám-
bulans et exsíliens, et laudans
Deum. Et vidit omnis pópulus
eum ambulántem, et laudántem
Deum. Cognoscébant autem il-
lum, quod ipse erat, qui ad ele-
emõsynam sedébat ad Speciõsam
portam templi : et impléti sunt
stupóre et éxstasi, in eo quod
contigerat illi.

R. Si diligis me, Simon Petre,

pasce oves meas : Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. *ꝛ.* Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iij.

CUM tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus respóndit ad pópulum : viri Israelitæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre ? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum et justum negástis, et petistis virum homicídám donári vobis, auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis,

cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

ꝛ. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam : * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

ꝛ. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. **G**lória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leó. is, Papæ.

Serm. 1. in Natali SS. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

OMNIUM quidem sanctárum solemnitátum dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et unius fidei píetas éxigit, ut, quidquid pro salúte universórum gestum

recólitur, commúnibus ubique gáudiis celebrétur. Verúm tamen hodiérna festívitás, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe promérui, speciáli et própria nostræ Urbis exsultatióne veneránda est, ut, ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætitiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi Roma resplénduit : et quæ eras magistra erroris, facta es discipula veritátis.

R. Dómine, si tu es, jube me venire ad te super aquas, * Et exténdens manum apprehéndit eum ; et dixit Jesus : Módicæ fidei, quare dubitásti ? **V.** Cumque vidisset ventum válidum veniéntem, tímuit : et cum cœpisset mergi, clamávit, dicens : Dómine, salvum me fac. Et.

Lectio v.

Isti sunt patres tui, veríque pastóres, qui te regnis cœlestibus

inseréndam multo mélius multoque felicius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt : ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávít. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, civitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effecta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terrena. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra marique protúleris : minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit quam quod pax christiána subjécit.

R. Surge, Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitudinem ad salvándas Gentes : * Quia cecidérunt caténæ de máribus tuis. **V.** Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Pe-

tri, excitávit eum, dicens : Surge velóciter. Quia.

Lectio vj.

DISPOSITO namque divinitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno conföderarentur império, et cito pèrvios habéret pópulos prædicatio generalis, quos unius tenéret régimen civitátis. Hæc autem civitas, ignórans suæ provectionis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur gèntibus, ómnium gèntium serviébat erroribus, et magnam sibi videbátur assumpsisse religionem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

R. Tu es pastor óvium : princeps Apostolorum ; tibi tradidit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi traditæ sunt claves regni cœlorum. **ſ.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligá-

tum et in cœlis : et quodcúmque solveris super terram, erit solú- tum et in cœlis. Et. **G**lória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo tẽpore : Venit Jesus in partes Cæsaráe Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómnes esse Fílium hómnis ? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. Com. in Matth. c. 16.

PULCHRE intérogat : Quem dicunt hómnes esse Fílium hómnis ? quia qui de Fílio hómnis loquúntur, hómnes sunt : qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómnes, sed dii appellántur. At illi dixerunt : Alii Joánnem Baptístam, álii autem Eliám. Miror quosdam intérpretes causas errorum inquirere sin-

gulorum, et disputatióem longissimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis : cum sic potúerint erráre in Elíá et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánnē, dicens : Quem ego decollávi Joánnem, ipse surrexit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

R. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. **V.** Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio viij.

Vos autem quem me esse dicitis? Prudens lector, attēde, quod ex consequéntibus textúque sermónis Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixisset : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit : Vos autem quem me es-

se dicitis? illis, quia hómines sunt, humana opinántibus, vos, qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolorum profitétur : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Deum vivum appellat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis : Respóndens Petrus, dixit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. **V.** Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

RESPONDENS autem Jesus, dixit ei : Beátus es Simon Bar-Jona. Testimónia de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat : Tu es Christus, Fílius Dei vivi ; mercé-

dem recépit vera conféssio : Beátus es Simon Bar-Jona. Quare ? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex conféssione sortitur vocábulum, quod revelatióne ex Spíritu sancto hábeat, cujus et filius appellándus sit. Siquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat, filius colúmbæ.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUBES, ET PER HORAS.

Añã. Petrus et Joánnes * ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. **Psalm.** Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 66.

Añã. Argéntum et aurum * non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do.

Añã. Dixit Angelus * ad Petrum : Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Añã. Misit Dóminus Angelum

suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

Añã. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Capitulum. Act. 12.

MISIT Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occidit autem Jacóbum, fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

BEATE Pastor Petre, clemens accipe
Voces precántum, criminúmque
víncula

Verbo resólve, cui potéstas trá-
dita,

Aperíre terris cœlum, apértum
cláudere.

EGREGIE Doctor Paule, mores
ínstrue,

Et nostra tecum péctora in cœ-
lum trahe :

Veláta dum merídiem cernat fi-
des,
Et solis instar sola regnet Chári-
tas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernat óm-
nia,
Per univérsa æternitátis sæcula.
Amen.

ŷ. Annuntiavérunt ópera Dei.

℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Añã. Quodcúm-
que ligáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis : et quodcúm-
que sólveris super terram, erit
solútum et in cœlis : dicit Dómi-
nus Simóni Petro.

Oratio.

DEUS, qui hodiérnam diem Apo-
stolorum tuorum Petri et
Pauli martyrio consecrásti : da
Ecclésiæ tuæ, eorum in omnibus
sequi præcéptum, per quos reli-
giónis sumpsit exórdium. Per
Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Misit Heródes. ut
supra.

℞. br. In omnem terram * Exi-
vit sonus eorum. In omnem
terram. ŷ. Et in fines orbis ter-
ræ verba eorum. Exiit sonus
eorum. Glória Patri. In omnem
terram.

ŷ. Constitues eos principes su-
per omnem terram. ℞. Mémores
erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 12.

PETRUS quidem servabátur in
cárcere. Orátio autem fiébat
sine intermissióne ab Ecclésiã ad
Deum pro eo.

℞. br. Constitues eos principes
* Super omnem terram. Consti-
tues. ŷ. Mémores erunt nóminis
tui, Dómine. Super. Glória Patri.
Constitues.

ŷ. Nimis honoráti sunt amici
tui, Deus. ℞. Nimis confortátus
est principátus eorum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 12. b.

ET Petrus ad se reversus, dixit :
Nunc scio vere, quia misit Dó-
minus Angelum suum, et erípuit
me de manu Heródis, et de omni
expectatióne plebis Judæórum.

R. *br.* Nimis honoráti sunt *
Amíci tui, Deus. Nimis. *v.* Nimis
confortátus est principátus eó-
rum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
v. Annuntiavérunt ópera Dei.
R. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Ubi non est faciendum Offi-
cium S. Pauli in Ecclesia propria,
dicuntur Añæ et Psalmi ut in ij.
Vesperis de Comm. Apost. (31)

Capitulum et Hymnus ut in j.
Vesperis. 390.

v. Annuntiavérunt ópera Dei.
R. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Añæ. Hódie Si-
mon Petrus ascéndit crucis patí-
bulum, allelúia : hódie clavicu-
lárius regni gaudens migrávit ad

Christum : hódie Paulus Apósto-
lus, lumen orbis terræ, inclináto
cápite pro Christi nómine, mar-
tyrio coronátus est, allelúia.

Et nulla fit commem.

UBI VERO FIT OFFICIUM S. PAULI
IN ECCLESIA PROPRIA

IN I. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laudibus.
Psalmi ut in j. Vesperis Apost. (1)
Hymnus. Egrégie. 403.

v. Tu es vas electiónis, sancte
Paule Apóstole. **R.** Prædicátor
veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Añæ. Sancte
Paule Apóstole, prædicátor veri-
tátis, et Doctor Géntium, inter-
céde pro nobis ad Deum, qui te
elégit.

Oratio ut infra in Laudibus.

Deinde fit com. S. Petri tantum. [®]

Añæ. Tu es pastor. *v.* Tu es Pe-
trus. 422.

Oratio ut infra in Laudibus.

Si com. S. Pauli venerit in die
Oct. Corporis Christi, extra pro-

priam Ecclesiam, transfertur in primam diem infra Octavam, Dñicæ vel festo non impeditam, et totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli,
Apostoli.

Duplex majus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolorum Dóminum. * Veníte, adorémus. **Ps.** Veníte, exsultémus. 31.

Hymnus. Egrégie. 403.

In primo Nocturno.

Aña. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : et cognoverunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino. **Psalmi de Comuni Apostolorum.** (9)

Aña. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus iudex.

Aña. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum; gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

ŷ. In omnem terram exívit sonus eórum. **ŷ.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13.

ERANT autem in Ecclésia, quæ erat Antiochiæ, Prophætæ, et Doctóres in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collectáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto, abiérunt Seleuciam : et inde navigavérunt Cyprum.

priam Ecclesiam, transfertur in primam diem infra Octavam, Dñicæ vel festo non impeditam, et totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli,
Apostoli.

Duplex majus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolorum Dóminum. * Veníte, adorémus. **Ps.** Veníte, exsultémus. 31.

Hymnus. Egrégie. 403.

In primo Nocturno.

Aña. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : et cognoverunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino. **Psalmi de Comuni Apostolorum.** (9)

Aña. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Aña. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum; gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

ŷ. In omnem terram exívit sonus eórum. **ŷ.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13.

ERANT autem in Ecclésia, quæ erat Antiochiæ, Prophætæ, et Doctóres in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collectáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus : Segregáte mihi Saulum et Bárnabam, in opus ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto, abiérunt Seleuciam : et inde navigavérunt Cyprum.

R. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes : * Et cognoverunt grátiam Dei, quæ data est mihi. **V.** Grátia Dei in me vácuá non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognoverunt.

Lectio ij.

Et cum venissent Salamínam prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam. Judæum, cui nomen erat Bar-Jesu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic accersitis Bárnaba et Saulo, desiderábat audire verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem a fide.

R. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem ser-

vávi : * Ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. **V.** Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iij.

SAULUS autem, qui et Paulus, repletus Spíritu sancto, intuens in eum, dixit : O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diaboli, inimice omnis justítiæ, non desinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cecidit in eum caligo, et ténebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc procónsul cum vidisset factum, crédidit admirans super doctrína Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphiliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam.

R. Repósita est mihi coróna

justitiæ: * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. *v.* Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum servare in illum diem. Quam reddet. *G*lória Patri. Quam reddet.

In secundo Nocturno.

Añã. Tu es vas electiõnis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Añã. Magnus sanctus Paulus, vas electiõnis, vere digne est glorificándus, qui et mérui thronum duodécimum possidére.

Añã. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

v. Constitues eos príncipes super omnem terram. *r.* Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro sancti Augustini Epíscopi, de grátia et libero arbitrio.

Lectio iv. Cap. 6.

APOSTOLUS Paulus quem certe invénimus sine ullis méritis

bonis, imo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecutum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquante passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam immolior, inquit, et tempus resolutiõnis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequáur corónam qui post mérita mala consecutus est grátiam. Dénique atténdite quid sequáur: Súperest, inquit, mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donáset grátiam misericors Pater? Et quómodo esset ista coróna justitiæ, nisi præcessisset grátia, quæ justificat ípium? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa grátuita donarétur?

R. Tu es vas electiōnis, sancte Paule Apōstole, prædicātor veritātis in univēso mundo : * Per quem omnes gentes cognoverunt grātiā Dei. **v.** Intercēde pro nobis ad Deum, qui te elēgit. Per.

Lectio v.

PROINDE considerēmus ipsa mērita Apōstoli Pauli, quibus dixit corōnam redditūrum iudicem justum : et videāmus utrum mērita ipsius tamquam ipsius, id est, ex ipso ei comparāta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certāmen certāvi, cursum consummāvi, fidem servāvi. Primo ista bona ōpera, si non ea præcessissent cogitatiōnes bonæ, nulla essent. Attēdite itaque quid de ipsis cogitatiōnibus dicat. Ait enim, scribens ad Corinthios : Non quia idōnei sumus cogitare aliquid a nobis, tamquam a nobismetipsis : sed sufficientia nostra ex Deo est. Deinde singula inspiciāmus.

R. Grātia Dei sum id quod sum : * Et grātia ejus in me vacua non fuit, sed semper in me manet. **v.** Qui operātus est Petro in Apostolātum, operātus est et mihi inter Gentes. Et.

Lectio vj.

BONUM, inquit, certāmen certāvi. Quæro qua virtūte certāverit : utrum quæ illi ex semetipso fuerit, an quæ desuper data sit ? Sed absit, ut tantus doctor ignorāverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronomio : Ne dicas in corde tuo : Fortitudo mea, et potentia manus meæ fecit mihi virtutem magnam hanc : sed memorāberis Dōmini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitudinem facere virtutem. Quid autem prodest bonum certāmen, nisi sequatur victōria ? Et quis dat victōriam, nisi ille, de quo dicit ipse : Grātias Deo, qui dat nobis victōriam per Dōminum nostrum Jesum Christum.

R. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor. * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. **V.** Osténdens quia hic est Christus Filius Dei. A Deo. **Gloria Patri. A Deo.**

In tertio Nocturno.

Añã. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Añã. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphizet; propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Paule, grátia mea.

Añã. Repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus iudex.

V. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth.

Sic dicere vidétur: Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstare, et non permittere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed efficere ut leónibus terribilióres evadáti: tamen sic expedit fieri: hoc et vos quoque illustrióres faciet, et meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus mea in infirmitáte perficitur. Ipse igitur vos, ut tales esséti, feci.

R. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Gén-tium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. **V.** Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

Lectio viij.

SED inspiciámus quam prudéntiam éxigit : serpéntis certe. Nam quemádmódu[m] serpens totum seípsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necesse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet : eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pèrdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necesse sit. Fides enim caput est et radix, qua serváta, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudéntes solum, sed ambo

hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

R. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis voluit me comprehendere : * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta : * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. **V.** Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a. **Glória Patri.** Et sic.

Lectio ix.

QUOD si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolorum librum : perspícies profécto, cum sæpe Judæorum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos, colúmbæ simplicitátem imitádo, et cum decéti modéstia respondédo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxisse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dicerent : Nonne præcipiédo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto ? quamvis innúmera possent

édere miracula, nihil tamen ásperum neque dixerunt, neque fecerunt; sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est, vos audire magis quam Deum, judicáte. Per-spexisti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, inquit, nos quæ vídimus, et audívimus non loqui.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Ego plantávi, * Apóllo rigávit, Deus autem incrementum dedit, allelúia. **Ps.** Dóminus regnávit. **cum reliquis. 66.**

Añã. Libénter gloriábor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Añã. Grátia Dei * in me vácuã non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Añã. Damásci, præpósitus gentis Arétæ regis voluit me comprehendere; a frátribus per mu-

rum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Añã. Ter virgis * cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium, pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2. Tim. 4. b.

BONUM certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Hymnus. Exsúltet orbis. (29)

Ÿ. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. **R.** Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Añã. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem gentium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus natalítia

cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Petri, Aña.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum, tibi tráditæ sunt claves regni cœlorum.

ŷ. Tu es Petrus. R. Et super hanc petram ædificábo Ecclesiam meam.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro, Apóstolo tuo, collátis clávis regni cœlestis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidisti: concéde; ut, intercessiónis ejus auxilio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Postea Oct. S. Joannis, Aña.

Apértum est. ŷ. et Oratio ut supra. 365.

Ad Tertiam.

Capitulum. Bonum certámen. ut supra.

R. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ŷ. Et in fines orbis terræ verba eó-

rum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

ŷ. Constitues eos príncipes super omnem terram. R. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 12. b.

NE magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátnæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

R. br. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. Constitues. ŷ. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constitues.

ŷ. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. R. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 15. b.

EGO enim sum mínimus Apostolorum, qui non sum dignus

vocári Apóstolus, quóniam per-
secútus sum Ecclesiám Dei. Grá-
tia autem Dei sum id quod sum,
et grátia ejus in me vácuá non
fuit.

R. **br.** Nimis honoráti sunt *
Amíci tui, Deus. Nimis. **v.** Nimis
confortátus est principátus eó-
rum. Amíci. **G**loria Patri. Nimis.
v. Annuntiavérunt ópera Dei.
R. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Psalmi ut in ij. **Vespe-**
ris Apost. (31) **Capitulum** et reli-
qua ut in j. **Vesperis** in ecclesia
propria.

Deinde fit com. S. Petri. Post-
ea diei Octavæ S. Joannis, ut in
j. **Vesperis** festi. In Ecclesia S.
Pauli, **Vesperæ** dicuntur eodem
modo ut supra.

COMMUNE SANCTORUM.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Añæ. Hoc est præcéptum meum,
* ut diligátis invicem, sicut di-
léxi vos.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus sanctó-
rum : * ex útero ante lucíferum
génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitébit eum : * Tu es sacérdos in
ætérnum secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

vocári Apóstolus, quóniam per-
secútus sum Ecclesiám Dei. Grá-
tia autem Dei sum id quod sum,
et grátia ejus in me vácuá non
fuit.

R. **br.** Nimis honoráti sunt *
Amíci tui, Deus. Nimis. **v.** Nimis
confortátus est principátus eó-
rum. Amíci. **G**loria Patri. Nimis.
v. Annuntiavérunt ópera Dei.
R. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añæ et **Psalmi** ut in ij. **Vespe-**
ris **Apost.** (31) **Capitulum** et **reli-**
qua ut in j. **Vesperis** in **ecclesia**
propria.

Deinde fit com. S. Petri. Post-
ea diei Octavæ S. Joannis, ut in
j. **Vesperis** festi. In **Ecclesia** S.
Pauli, **Vesperæ** dicuntur eodem
modo ut supra.

COMMUNE SANCTORUM.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Añæ. Hoc est præceptum meum,
* ut diligátis invicem, sicut di-
léxi vos.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis :

Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre
in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus sanctó-
rum : * ex útero ante lucíferum
génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitébit eum : * Tu es sacerdos in [®]
ætérnum secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Añã. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Añã. Majorem charitatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo : * in consilio justorum, et congregatiõne.

Magna opera Domini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus : * escam dedit timen- tibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui : * virtutem operum

suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis hereditatem gentium : * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus : * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Añã. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Añã. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus.
*generatio rectórum benedicétur:
Glória, et divítiae in domo
ejus : * et justítia ejus manet in
sæculum sæculi.

Exórtum est in ténébris lumen
rectis : * miséricors, et miserátor,
et justus.

Jucúndus homo qui miserétur
et cómmodat, dispónet sermónes
suos in judício, * quia in ætér-
num non commovébitur.

In memória ætérna erit justus :
* ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in
Dómino, confirmátum est cor
ejus : * non commovébitur donec
despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus :
justítia ejus manet in sæculum
sæculi, * cornu ejus exaltábitur
in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur,
déntibus suis fremet et tabéscet :
* desidérium peccatórum per-
fíbit.

Añã. Vos amíci mei estis, si
fecéritis quæ præcípíto vobis, di-
cit Dóminus.

Añã. Beáti pacífici, * beáti
mundo corde : quóniam ipsi
Deum vidébunt.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-
ctum, * ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

A solis ortu usque ad occá-
sum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes
Dóminus, * et super cœlos glória
ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et hu-
mília respicit in cœlo et in ter-
ra ?

Súscitans a terra inopem, * et
de stercore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípi-
bus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in

domo, * matrem filiorum lætantem.

Añã. Beati pacifici, beati mundo corde : quoniam ipsi Deum videbunt.

Añã. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Psalmus 116.

LAUDATE Dominum, omnes gentes : * laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : * et veritas Domini manet in æternum.

Añã. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRATRES : Jam non estis hospites, et advenæ : sed estis cives sanctorum, et domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum et prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

EXSULTET orbis gaudiis :
Cælum resulet laudibus :
Apostolorum gloriam
Tellus, et astra concinunt.

Vos sæculorum Iudices,
Et vera mundi lumina :
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.

Qui templa cæli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos a reatu noxios
Solvi jubete, quaesumus.

Præcepta quorum protinus
Languor, salusque sentiunt,
Sanate mentes languidas,
Augete nos virtutibus.

Ut, cum redibit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cōpotes :

Patri, simulque Filio,
Tibi que, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria.

Amen.

(8) *Commune Apostolorum. Matut.*

Ÿ. In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terrae verba eorum.

Ad Magnificat, Añã. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos, et ante reges et praesides ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Apostolorum Dominum, * Venite, adoremus. **Ps.** Venite, exultemus. 31.

Hymnus.

AETERNA Christi munera,
Apostolorum gloriam,
Palmas, et hymnos debitos
Laetis canamus mentibus.

Eccliesiarum Principes,
Belli triumphales Duces,
Coelestis aulae milites,
Et vera mundi lumina.

Devota Sanctorum Fides,
Invicta Spes credentium,
Perfecta Christi Caritas

Commune Apostolorum. I. Noct. (9)

Mundi tyrannum conterit.

In his Paterna gloria,
In his triumphat Filius,
In his voluntas Spiritus,
Coelum repletur gaudio.

Patri, simulque Filio,
Tibi que, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Saeculum per omne gloria.

Amen.

In primo Nocturno.

Añã. In omnem terram * exiit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum.

Psalmus 18.

CELI enarrant gloriam Dei, * et
Opera manuum ejus annuntiat
firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et
nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelae neque sermones, * quorum non audiantur
voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum : * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egressio ejus.

Et occûrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas : * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ lætificantes corda : * præcéptum Dómini lucídum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmans in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípssa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab ocúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justí, * et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me : * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divértea malo, et fac bonum : * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-
vórum suórum : * et non de-
línquent omnes, qui sperant in
eo.

Añã. Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudívit eos.

Añã. Constitues eos prínci-
pes * super omnem terram :
mémores erunt nóminis tui,
Dómine.

Psalmus 44.

ERUPTAVIT COR MEUM VERBUM
bonum : * dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, *
velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hó-
minum, diffusa est grátia in lá-
biis tuis : * proptérea benedíxit
te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super fe-
mur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua
* inténde, próspere procéde, et
regna.

Propter veritátem, et mansue-

túdinem, et justítiam : * et dedú-
cet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttae tuæ acútæ, pópli sub
te cadent : * in corda inimicó-
rum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum
sæculi : * virga directiónis virga
regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti
iniquitátem : * proptérea unxit
te Deus, Deus tuus óleo lætítia
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a ve-
stiméntis tuis, a dómibus ebúr-
neis : * ex quibus delectavérunt
te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in
vestítu deauráto : * circúmdata
varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína
aurem tuam : * et oblivíscere pó-
pulum tuum, et domum patris
tui.

Et concupíscet Rex decórem
tuum : * quóniam ipse est Dóminus
Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabúntur :
omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis
ab intus, * in límbriis áureis
circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post
eam : * próximæ ejus afferéntur
tibi.

Afferéntur in lætítia et exsul-
tatione, * adducéntur in templum
Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi
filii : * constitues eos príncipes
super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : *
in omni generatióne et genera-
tiónem.

Proptérea pópuli confitebún-
tur tibi in ætérnum : * et in sæ-
culum sæculi.

Añã. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram : mé-
mores erunt nóminis tui, Dó-
mine.

ŷ. In omnem terram exívit so-

nus eórum. *ŷ.* Et in fines orbis
terræ verba eórum.

Pater noster.

ŷ. j. Ecce ego mitto vos sicut
oves in médio lupórum, dicit Dó-
minus : * Estóte ergo prudéntes
sicut serpéntes, et simplices sic-
ut colúmbæ. *ŷ.* Dum lucem ha-
bétis, créдите in lucem, ut filii
lucis sitis. Estóte.

ŷ. ij. Tóllite jugum meum su-
per vos, dicit Dóminus, et díscite
a me, quia mitis sum, et húmilis
corde : * Jugum enim meum suá-
ve est, et onus meum leve. *ŷ.* Et
inveniétis réquiem animábus ve-
stris. Jugum.

ŷ. iij. Dum steteritis ante re-
ges et præsides, nolite cogitare
quómo, aut quid loquámini :
* Dábitur enim vobis in illa hora
quid loquámini. *ŷ.* Non enim vos
estis qui loquimini : sed Spíritus
Patris vestri, qui loquitur in vo-
bis. Dábitur. *Glória Patri.* Dábi-
tur.

In secundo Nocturno.

Añã. Príncipes * populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46.

OMNES gentes, pláudite máni-
bus : * jubiláte Deo in voce
exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus,
terríbilis : * Rex magnus super
omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et
gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam :
* spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et
Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite :
* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus : * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super gentes : *
Deus sedet super sedem sanctam
suam.

Príncipes populórum congre-
gáti sunt cum Deo Abraham : *

quóniam dii fortes terræ, vehe-
ménter eleváti sunt.

Añã. Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abraham.

Añã. Dedísti * hereditátem tí-
méntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60.

EXAUDI, Deus, deprecatióem
meam : * inténde oratióni
meæ.

A finibus terræ ad te clamávi :
* dum anxiarétur cor meum, in
petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es
spes mea : * turris fortitúdinis a
facie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo
in sæcula : * prótegar in vela-
ménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exau-
dísti oratióem meam : * dedísti
hereditátem tíméntibus nomen
tuum.

Dies super dies regis adjícies : *
annos ejus usque in diem gene-
ratiónis et generatiónis.

Permanet, in æternum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem ejus quis requireret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi : * ut redam vota mea de die in diem.

Añã. Dedisti hæreditatem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Añã. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63.

EXAUDI, Deus, orationem meam cum deprecor : * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudíne operántium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent

láqueos : * dixerunt : Quis videbit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætabitur justus in Dómino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añã. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

ŷ. Constitues eos príncipes super omnem terram. *ŷ.* Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

ŷ. iv. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Dómini locutus est ad

me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. *ŷ.* Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti.

R. v. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me : * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. *ŷ.* Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

R. vj. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt premia æterna : * Modo coronantur, et accipiunt palmam. *ŷ.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. *Gloria Patri. Modo.*

In tertio Nocturno.

Añã. Exaltabuntur * cornua justi, alleluia.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accépero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite inique agere : * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu :

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat ; * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc :
verúmtamen fæx ejus non est
exinaníta : * bibent omnes pec-
catóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæ-
culum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum
confringam : * et exaltabúntur
córnua justi.

Añã. Exaltabúntur córnua ju-
sti, allelúia.

Añã. Lux orta est justo, * alle-
lúia : rectis corde lætítia, alle-
lúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávít, exsúltet ter-
ra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu
ejus : * justítia, et judícium cor-
réctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu ini-
micos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi
terræ : * vidit, et commóta est
terra.

Montes sicut cera fluxérunt a
fácie Dómini : * a fácie Dómini
omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam
ejus : * et vidérunt omnes pópuli
glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adó-
rant sculptília : * et qui glorián-
tur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli
ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, *
propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssi-
mus super omnem terram : * ni-
mis exaltátus es super omnes
deos.

Qui dilígitis Dóminum odíte
malum : * custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum, de ma-
nu peccatóris liberábit eos. ®

Lux orta est justo, * et rectis
corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino :
* et confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Añã. Lux orta est justo allelúia: rectis corde lætítia, allelúia.

Añã. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terribile et sanctum est : * et honor regis júdicium díligit.

Tu parásti directiónes : * júdicium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum, et ipse

exaudiébat eos : * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcéscens in omnes adinveníones eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Añã. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúia.

ŷ. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus. **Ŕ.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Ŕ. vij. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sángine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt.

ŷ. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Ŕ. viij. Isti sunt viri sancti,

quos elégit Dóminus in charitá-
te non ficta, et dedit illis gló-
riam sempitérnam : * Quorum
doctrina fulget Ecclésia, ut sole lu-
na. *℟.* Sancti per fidem vicérunt
regna : operáti sunt justítiam.
Quorum. *Gloria Patri.* Quorum.

AD LAUDES ET PER HORAS

Añã. Hoc est præcéptum meum,
* ut diligáti in vicem, sicut dilé-
xi vos. *Ps.* Dóminus regnávit,
cum reliquis. 66.

Añã. Majórem charitátem * ne-
mo habet, ut ánimam suam po-
nat quis pro amíciis suis.

Añã. Vos amíci mei estis, * si
fecéritis quæ præcípio vobis, di-
cit Dóminus.

Añã. Beáti pacífici, * beáti
mundo corde : quóniam ipsi
Deum vidébunt.

Añã. In paciéntia vestra * pos-
sidébitis ánimas vestras.

Capitulum. *Ephes.* 2. d.

FRATRES, Jam non estis hóspi-
tes, et ádvenæ : sed estis cives

sanctórum, et doméstici Dei : su-
perædificáti super fundaméntum
Apostolórum, et Prophetárum,
ipso summo angulári lápide Chri-
sto Jesu. *℟.* Deo grátias.

Hymnus.

EXSULTET orbis gáudiis :
Cœlum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas :
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simulque Filio,
Tibi que, sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria. Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Añã. Vos qui
reliquistis * omnia, et secuti es-
tis me, centuplum accipietis, et
vitam æternam possidebitis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres, Jam non
estis. *ut supra.*

R. br. In omnem terram * Exi-
vit sonus eorum. In omnem. **V.**
Et in fines orbis terræ verba eor-
um. Exivit. **Gloria Patri.** In.

V. Constitues eos principes su-
per omnem terram. **R.** Memores
erunt nominis tui, Domine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 5. b

PER manus autem Apostolorum
fiébant signa, et prodigia mul-
ta in plebe.

R. br. Constitues eos principes

* Super omnem terram. Consti-
tues. **V.** Memores erunt nominis
tui, Domine. Super. **Gloria Pa-
tri.** Constitues.

V. Nimis honorati sunt amici
tui, Deus. **R.** Nimis confortatus
est principatus eorum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 5. c.

IBANT Apostoli gaudentes a con-
spectu concilii, quoniam digni
habiti sunt pro nomine Jesu con-
tumeliam pati.

R. br. Nimis honorati sunt *
Amici tui, Deus. Nimis. **V.** Nimis
confortatus est principatus eor-
um. Amici. **Gloria Patri.** Nimis.

V. Annuntiaverunt opera Dei.
R. Et facta ejus intellexerunt.

IN II. VESPERIS.

Añã. Juravit Dominus, et non
poenitebit eum: Tu es sacerdos
in æternum.

Psalmus 109.

DIXIT Dominus Domino meo: *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domi-
nare in médio inimicórum tuó-
rum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendóribus Sanctó-
rum : * ex útero ante luciferum
génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœni-
tébit eum : * tu es sacérdos in
ætérum secúndum órdenem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus implé-
bit ruínas : * conquassábit cápita
in terra multórum.

De torrén te in via bibet : * pro-
ptérea exaltábit caput.

Añã. Jurávit Dóminus, et non
pœnitébit eum : Tu es sacérdos in
ætérum.

Añã. Cóllocet eum * Dóminus
cum principibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum,
* ex hoc nunc, et usque in sæcu-
lum.

A solis ortu usque ad occásum,
* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes
Dóminus, * et super cœlos glória
ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et hu-
mília réspicit in cœlo et in ter-
ra?

Súscitans a terra ínopem, * et
de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum principi-
bus, * cum principibus pópuli
sui.

Qui habitáre facit stérilem in
domo, * matrem filiórum lætán-
tem.

Añã. Cóllocet eum Dóminus
cum principibus pópuli sui.

Añã. Dirupísti, Dómine, víncu-

(34) *Commune Apostolorum. II. Vesp.*

la mea : * tibi sacrificábo hó-
stiam laudis.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locú-
tus sum : * ego autem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : *
Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro
ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : *
et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam co-
ram ómni pópulo ejus : * pretiósa
in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine quia ego servus
tuus : * ego servus tuus, et filius
ancillæ tuæ.

Dirupísti vincula mea : * tibi
sacrificábo hóstiam laudis, et no-
men Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in
conspéctu ómnis pópuli ejus : *
in átriis domus Dómini, in mé-
dio tui Jerúsalem.

Commune Apostolorum. II. Vesp. (35)

Aña. Dirupísti, Dómine, vín-
cula mea : tibi sacrificábo hó-
stiam laudis.

Aña. Eúntes ibant et flebant, *
mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus capti-
vitátem Sion : * facti sumus
sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os
nostrum : * et lingua nostra ex-
sultatióne.

Tunc dicent inter gentes : *
magnificávit Dñus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere
nobiscum : * facti sumus lætán-
tes.

Convérte Dñe captivitátem no-
stram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in
exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mit-
téntes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum
exsultatióne, * portántes maní-
pulos suos.

(36) *Commune Apostolorum. II. Vesp.*

Añã. Eúntes ibant et flebant,
mitténtes sémina sua.

Añã. Confortátus est * princi-
pátus eórum, et honoráti sunt
amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

DOMINE, probásti me, et cogno-
vísti me : * tu cognovísti ses-
sionem meam et resurrectionem
meam.

Intellexísti cogitationes meas
de longe : * sémitam meam, et
funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidí-
sti : * quia non est sermo in lin-
gua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti
omnia, novíssima et antiqua : *
tu formásti me, et posuísti super
me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua
ex me : * confortáta est, et non
pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo
a fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic

Commune Apostolorum. II. Vesp. (37)

es : * si descéndero in inférnum,
ades.

Si sumpsero pennas meas di-
lúculo, * et habitávero in extré-
mis maris :

Etenim illuc manus tua dedú-
cet me : * et tenébit me dextera
tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ con-
culcábunt me : * et nox illumi-
natio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabún-
tur a te, et nox sicut dies illumi-
nabitur : * sicut ténebræ ejus, ita
et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos :
* suscepísti me de útero matris
meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter
magnificátus es : * mirabilia ópe-
ra tua, et ánima mea cognóscit
nimis.

Non est occultátum os meum
a te, quod fecísti in occulto : * et
substántia mea in inferioribus
terræ.

(38) *Commune Apostolorum. II. Vesp.*

Imperfectum meum viderunt
oculi tui, et in libro tuo omnes
scribentur; * dies formabuntur,
et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati
sunt amici tui, Deus: * nimis
confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam
multiplicabuntur: * exsurrexi,
et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores:
* viri sanguinum declinate a me:
Quia dicitis in cogitatione: *
Accipient in vanitate civitates
tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine,
oderam: * et super inimicos
tuos tabesceram?

Perfecto odio oderam illos: *
et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor
meum: * interroga me, et cognosce
semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me
est, * et deduc me in via aeterna.

Commune unius Martyris. I. Vesp. (39)

Añã. Confortatus est principatus
eorum, et honorati sunt amici
tui, Deus.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRATRES: Jam non estis hospites,
et advenae: sed estis cives sanctorum,
et domestici Dei: superaedificati
super fundamentum Apostolorum,
et Prophetarum, ipso summo
angulari lapide Christo Jesu. *R.* Deo gratias.

Hymnus. Exsultet. et V. Annuntiaverunt. (7)

Ad Magnificat, Añã. Estote fortes
in bello, * et pugnate cum antiquo
serpente: et accipietis regnum
aeternum, alleluia.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Añã. Qui me confessus, cum
reliquis de Laudibus. (57) *Ps.* Dixit
Dominus, cum reliquis ut in
j. Vesperis Apost. (1)

Capitulum. Jac. 1. b.

BEATUS vir, qui suffert tentationem:
quoniam cum probatus

(38) *Commune Apostolorum. II. Vesp.*

Imperfectum meum viderunt
oculi tui, et in libro tuo omnes
scribentur; * dies formabuntur,
et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati
sunt amici tui, Deus: * nimis
confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arenam
multiplicabuntur: * exsurrexi,
et adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores:
* viri sanguinum declinate a me:
Quia dicitis in cogitatione: *
Accipient in vanitate civitates
tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine,
oderam: * et super inimicos
tuos tabesceram?

Perfecto odio oderam illos: *
et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor
meum: * interroga me, et cognosce
semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me
est, * et deduc me in via aeterna.

Commune unius Martyris. I. Vesp. (39)

Añã. Confortatus est principatus
eorum, et honorati sunt amici
tui, Deus.

Capitulum. Ephes. 2. d.

FRATRES: Jam non estis hospites,
et advenae: sed estis cives sanctorum,
et domestici Dei: superaedificati
super fundamentum Apostolorum,
et Prophetarum, ipso summo
angulari lapide Christo Jesu. *R.* Deo gratias.

Hymnus. Exsultet. et V. Annuntiaverunt. (7)

Ad Magnificat, Añã. Estote fortes
in bello, * et pugnate cum antiquo
serpente: et accipietis regnum
aeternum, alleluia.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Añã. Qui me confessus, cum
reliquis de Laudibus. (57) *Ps.* Dixit
Dominus, cum reliquis ut in
j. Vesperis Apost. (1)

Capitulum. Jac. 1. b.

BEATUS vir, qui suffert tentationem:
quoniam cum probatus

(40) *Commune unius Martyris. I. Vesp.*

fuerit, accipiet coronam vitae,
quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

DEUS, tuorum militum
Sors, et corona, praemium,
Laudes canentes Martyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Inbuita felle deputans,
Pervenit ad coelestia.

Poenas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem,
Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime:
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.

Iaus, et perennis gloria
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

ŷ. Gloria et honore coronasti
eum, Domine. **Ŕ.** Et constituisti

Commune unius Martyris. I. Noct. (41)

eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Añã. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit, fundatus enim erat supra firmam petram.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Martyrum Dominum, * Venite, adoremus.

Ps. Venite, exultemus. 31.

Hymnus. Deus tuorum, *ut supra.* (40)

In primo Nocturno.

Añã. In lege Domini * fuit voluntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus

aquarum, * quod fructum suum
dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : *
et omnia quaecumque faciet, pro-
sperabuntur.

Non sic impii, non sic, * sed
tamquam pulvis : quem projicit
ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in
judicio : * neque peccatores in
consilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam
justorum : * et iter impiorum
peribit.

Añã. In lege Domini fuit vo-
luntas ejus die ac nocte.

Añã. Prædicans * præceptum
Domini, constitutus est in mon-
te sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuerunt gentes : * et
populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et prin-
cipes convenerunt in unum : *
adversus Dominum, et adversus
Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum :
* et projiciamus a nobis jugum
ipsorum.

Qui habitat in coelis, iridebit
eos : * et Dominus subsannabit
eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua : * et in furore suo contur-
babit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion montem
sanctum ejus, * prædicans præ-
ceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius
meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gen-
tes hereditatem tuam, * et pos-
sessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et
tamquam vas figuli confringes
eos.

Et nunc, reges, intelligite : *
erudimini, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore, * et
exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne-

quándo irascátur Dóminus, * et
pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,
* beáti omnes, qui confidunt in
eo.

Añã. Prædicans præcéptum Dó-
mini, constitútus est in monte
sancto ejus.

Añã. Voce mea * ad Dóminum
clamávi : et exaudívit me de
monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt
qui tribulant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : *
Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor
meus es, * glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-
vi : * et exaudívit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :
* et exsurréxi, quia Dóminus sus-
cépit me.

Non timébo millia pópuli cir-
cumdántis me : * exsúrge, Dómi-
ne, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes
adversántes mihi sine causa : *
dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super
pópulum tuum benedíctio tua.

Añã. Voce mea ad Dóminum
clamávi : et exaudívit me de mon-
te sancto suo.

ŷ. Glória et honóre coronásti
cum, Dómine. *Ŕ.* Et constituísti
cum super ópera mánuum tuá-
rum.

*P*ater noster.

Ŕ. j. Iste Sanctus pro lege Dei
sui certávit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tímuit :

* Fundátus enim erat supra fir-
mam petram. *ŷ.* Iste est qui con-
témpsit vitam mundi, et pervé-
nit ad coeléstia regna. Fundátus.

Ŕ. ij. Justus germinábit sicut
lilium : * Et florébit in ætérnum
ante Dóminum. *ŷ.* Plantátus in

(46) *Commune unius Martyris. II. Noct.*

domo Dómini in átriis domus Dei nostri. Et.

R. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. *¶.* Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. *Glória Patri. Et.*

In secundo Nocturno.

Aña. Filii hóminum, * scitóte quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

CUM invocárem, exaudivit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserere mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendácium ?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Commune unius Martyris. II. Noct. (47)

Irascimini, et nolíte peccare : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Filii hóminum, scitóte quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Aña. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ :
* Rex meus, et Deus meus.
Quóniam ad te orábo : * Dó-
mine, mane exáudies vocem
meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : *
quóniam non Deus volens iniqui-
tátem tu es.

Neque habitábit juxta te malí-
gnus : * neque permanébunt in-
jústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum
abominábitur Dóminus : * ego
autem in multítudine misericór-
diæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia
tua : * propter inimicos meos
dirige in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in ore eórum

véritas : * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse agé-
bant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitátionibus suis,
secúndum multítudinem impie-
tátum eórum expélle eos : * quó-
niam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant
in te : * in ætérnum exsultábunt :
et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes,
qui diligunt nomen tuum, * quó-
niam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ volun-
tátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum, Dómine.

Añã. In univérsta terra * glória
et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam
admirábile est nomen tuum
in univérsta terra !

Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuorum : * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Ana. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

ŷ. Posuísti, Dómine, super ca-

put ejus. *ŷ.* Coronam de lápide pretiósó.

Pater noster.

ŷ. iv. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. *ŷ.* Descendítque cum illo in fóveam : et in vinculis non derelíquit eum. Et dedit.

ŷ. v. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. *ŷ.* Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. Et.

ŷ. vj. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. *ŷ.* Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. *Gloria Patri.* Et.

In tertio Nocturno.

Aña. Justus Dóminus, * et ju-

(52) *Commune unius Martyris. III. Noct.*

stítiam diléxit : æquitátem vidit
vultus ejus.

Psalmus 10.

IN Dómino confido, quómodo dí-
citis ánimæ meæ : * Tránsmi-
gra in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccátóres in-
tendérunt arcum, paravérunt sa-
gíttas suas in pháretra, * ut
sagíttent in obscúro rectos cor-
de.

Quóniam quæ perfecísti, de-
struxérunt : * justus autem quid
fecit ?

Dóminus in templo sancto suo,
* Dóminus in cœlo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respí-
ciunt : * pálpebræ ejus intérró-
gant filios hóminum.

Dóminus intérrógat justum et
ímpium : * qui autem diligit ini-
quitátem, edit ánimam suam.

Pluet super peccátóres láqueos :
* ignis, et sulphur, et spíritus
procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et

Commune unius Martyris. III. Noct. (53)

justítias diléxit : * æquitátem vi-
dit vultus ejus.

Añã. Justus Dóminus, et justí-
tiam diléxit : æquitátem vidit
vultus ejus.

Añã. Habitábit * in tabernácu-
lo tuo : requiescet in monte san-
cto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in taber-
náculo tuo ? * aut quis re-
quiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, *
et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in cor-
de suo, * qui non egit dolum in
lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum,
* et oppróbrium non accépit ad-
vérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in
conspéctu ejus malignus : * ti-
méntes autem Dóminum glóri-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non
décipit, * qui pecúniam suam non

(54) *Commune unius Martyris, III. Noct.*

dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Posuisti, Dómine, * super caput ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtute tua lætábitur rex : * et super salutare tuum exultábit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum

Commune unius Martyris, III. Noct. (55)

decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericordia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consilia, quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eorum.

Exaltáre Dómine, in virtute

(56) *Commune unius Martyris. III. Noct.*
tua : * cantábitur et psallémur
virtútes tuas.

Añã. Posuísti, Dómine, super
caput ejus coronam de lapide
pretioso.

ŷ. Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo. *R.* Glóriam et magnum
decórem impónes super eum.

Pater noster.

R. vii. Coróna áurea super ca-
put ejus, * Exprésa signo san-
ctitátis, glória honóris, et opus
fortitúdinis. *ŷ.* Quóniam præve-
nísti eum in benedictiónibus dul-
cédinis, posuísti in cápite ejus
corónam de lapide pretioso. Ex-
présa.

R. viij. Hic est vere Martyr,
qui pro Christi nómine sángu-
inem suum fudit : * Qui minas
júdicum non tímuit, nec terré-
næ dignitátis glóriam quæsivit,
sed ad coeléstia regna pervénit.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. Qui. *Glória Patri. Qui.*

Commune unius Martyris. Laud. (57)

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Qui me conféssus fúerit *
coram homínibus, confitébor et
ego eum coram Patre meo. *Ps.* Dó-
minus regnávít. *cum reliquis. 66.*

Añã. Qui séquitur me, * non
ámbulat in ténébris, sed habébit
lumen vitæ, dicit Dóminus.

Añã. Qui mihi ministrat, * me
sequátur ; et ubi ego sum, illic
sit et minister meus.

Añã. Si quis mihi ministráve-
rit, * honorificábit eum Pater
meus, qui est in cœlis, dicit Dó-
minus.

Añã. Volo, Pater, * ut ubi ego
sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. Jac. 1. b.

BEATUS vir, qui suffert tentatió-
nem, quóniam cum probátus
fúerit, accípiet coronam vitæ,
quam repromísit Deus diligénti-
bus se.

Hymnus.

INVICTE Martyr, únicum
Patris secútus Filium,

(56) *Commune unius Martyris. III. Noct.*
tua : * cantábitur et psallémur
virtútes tuas.

Añã. Posuísti, Dómine, super
caput ejus coronam de lapide
pretiósio.

ŷ. Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo. *R.* Glóriam et magnum
decórem impónes super eum.

Pater noster.

R. vii. Coróna áurea super ca-
put ejus, * Exprésa signo san-
ctitátis, glória honóris, et opus
fortitúdinis. *ŷ.* Quóniam præve-
nísti eum in benedictiónibus dul-
cédinis, posuísti in cápite ejus
corónam de lapide pretiósio. Ex-
présa.

R. viij. Hic est vere Martyr,
qui pro Christi nómine sángu-
inem suum fudit : * Qui minas
júdicum non tímuit, nec terré-
næ dignitátis glóriam quæsívit,
sed ad coeléstia regna pervénit.
ŷ. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. Qui. *Glória Patri. Qui.*

Commune unius Martyris. Laud. (57)

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Qui me conféssus fúerit *
coram homínibus, confitébor et
ego eum coram Patre meo. *Ps.* Dó-
minus regnávít. *cum reliquis. 66.*

Añã. Qui séquitur me, * non
ámbulat in ténébris, sed habébit
lumen vitæ, dicit Dóminus.

Añã. Qui mihi ministrat, * me
sequátur ; et ubi ego sum, illic
sit et minister meus.

Añã. Si quis mihi ministráve-
rit, * honorificábit eum Pater
meus, qui est in cœlis, dicit Dó-
minus.

Añã. Volo, Pater, * ut ubi ego
sum, illic sit et minister meus.

Capitulum. Jac. 1. b.

BEATUS vir, qui suffert tentatió-
nem, quóniam cum probátus
fúerit, accípiet coronam vitæ,
quam repromísit Deus diligenti-
bus se.

Hymnus.

INVICTE Martyr, únicum
Patris secútus Filium,

(58) *Commune unius Martyris. Laud.*

Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis ;

Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito.

Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

V. Justus ut palma florébit. **R.**
Sicut cedrus Libani multiplicá-
bitur.

Ad Benedictus, Añã. Qui odit *
ánimam suam in hoc mundo, in
vitam ætérnam custódit eam.

Ad Tertiam.
Capitulum. Beátus vir. ut su-
pra. (57)

R. br. Glória et honóre * Coro-
násti eum, Dómine. Glória et. **V.**

Commune unius Martyris. Laud. (59)

Et constituísti eum super ópera
mánuum tuárum. Coronásti. **G**lória
Patri. Glória et.

V. Posuísti, Dómine, super ca-
put ejus. **R.** Coronam de lápide
pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBAVIT illum pane vitæ et in-
tellectus, et aqua sapiéntiæ
salutáris potávit illum Dóminus
Deus noster.

R. br. Posuísti, Dómine, *
Super caput ejus. Posuísti. **V.** Co-
ronam de lápide pretióso. Super.
Glória Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus in sa-
lutári tuo. **R.** Glóriam et ma-
gnum decórem impónes super
eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vi-
gilándum dilúculo ad Dómi-
num, qui fecit illum, et in con-
spéctu Altíssimi deprecábitur.

(60) *Commune plur. Martyrum. I. Vesp.*

R. br. Magna est glória ejus *
In salutári tuo. Magna. *V.* Gló-
riam et magnum decórem impo-
nes super eum. In. Glória Patri.
Magna.

V. Justus ut palma florébit. *R.*
Sicut cedrus Líbani multiplicá-
bitur.

IN II. VESPERIS.

*Añæ et Capitulum de Laudi-
bus. Psalmi ut in j. Vesperis
Apost. (1) et loco ultimi, Psalm.
Crédidi, ut in ij. Vesperis A-
post. (34)*

*Hymnus. Deus tuórum, ut in
j. Vesperis. (40)*

V. Justus ut palma florébit. *R.*
Sicut cedrus Líbani multiplicá-
bitur.

*Ad Magnificat, Aña. Qui vult
venire post me, * abneget semet-
ípsam, et tollat crucem suam,
et sequátur me.*

COMMUNE PLURIM. MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Aña. Omnes Sancti. cum reliquis

Commune plur. Martyrum. I. Vesp. (61)

*de Laudibus. (83) Ps. Dixit Dómi-
nus. cum reliquis ut in j. Vesper-
is Apost. (1)*

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei
sunt, et non tanget illos tor-
mentum mortis. Visi sunt ócu-
lis insipientium mori : illi au-
tem sunt in pace.

Hymnus.

SANCTORUM méritis ínclýta gáu-
dia

Pangámus, sócii, géstaque fór-
tia :

Gliscens fert ánimus prómere
cántibus

Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fáture mundus ab-
hórruit :

Hunc fructu vácuum, flóribus
áridum

Contempsére tui nóminis ásse-
clæ,

Jesu, rex bone Coelítum.

Hi pro te fúrias, atque minas
truces

(62) *Commune plur. Martyrum. I. Noct.*

Calcárunť hómínũm, sævaque
vërbera :

His cessit lácerans fórtiter ún-
gula

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidén-
tium :

Non murmur résonat, non quæ-
rimónia :

Sed corde impávido mens bene
cónscia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua re-
tèxere

Quæ tu Martyribus múnera præ-
paras ?

Rubri nam flúido sángine fúl-
gidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas únaque, pó-
scimus,

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi gló-
riam

Annórum in sériem canant.

Amen.

Commune plur. Martyrum. I. Noct. (63)

Ÿ. Lætámini in Dómino, et ex-
sultáte, justí. **Ÿ.** Et gloriámini,
omnes recti corde.

Ad Magnificat, Añã. Istórum
est enim regnum cœlórum, * qui
contempsérunt vitam mundi, et
pervenérunt ad præmia regni, et
laverunt stolas suas in sángine
Agni.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Márty-
rum Dóminum, * Veníte adoré-
mus. **Ps.** Veníte exsultémus. 31.

Hymnus.

CHRISTO profúsum ságuinem,
Et Mártyrum victórias,

Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vóribus.

Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis cõrporis,

Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus :

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudata pendent viscera
Sanguis sacratus funditur :
Sed permanent immobiles
Vitae perennis gratia.

Te nunc, Redemptor, quaesumus,
Ut Martyrum consortio
Jungas precantes servulos
In sempiterna saecula.

Amen.

In primo Nocturno.

Añã. Secus decursus aquarum *
plantavit vineam justorum, et in
lege Domini fuit voluntas eorum.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non abiit in
consilio impiorum, et in via
peccatorum non stetit, * et in cathedra
pestilentiae non sedit :

Sed in lege Domini voluntas
ejus, * et in lege ejus meditabitur
die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod
plantatum est secus decursus
aquarum, * quod fructum suum
dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : *
et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed
tamquam pulvis, quem projicit
ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio : *
neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam
justorum : * et iter impiorum
peribit.

Añã. Secus decursus aquarum
plantavit vineam justorum, et in
lege Domini fuit voluntas eorum.

Añã. Tamquam aurum in fornace *
probavit electos Dominus :
et quasi holocausta accepit eos
in aeternum.

Psalmus 2.

QUARE fremuerunt gentes, * et
populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et principes
convenierunt in unum, *

advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum :
* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos :
* et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua,
* et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,
* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,
* et possessioném tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea,
* et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite :
* erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus,
* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,
* beáti omnes, qui confidunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus :
et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus * tormenta passi sunt, spes electórum est immortalis in ætérnum.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ, * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamá-

vi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Añã. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

ŷ. Lætâmini in Domino, et exultate, justi. *ŕ.* Et gloriâmini, omnes recti corde.

Pater noster.

ŕ. j. Abstergat Deus omnem lacrymam ab oculis Sanctorum : et jam non erit amplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quoniam priora transierunt. *ŷ.* Non esurient, ne-

que sitient amplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quoniam.

ŕ. ij. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua : * Et ideo coronas triumphales meruerunt. *ŷ.* Unus spiritus, et una fides erat in eis. Et.

ŕ. iij. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia : * Et meruerunt habere coronas perpetuas. *ŷ.* Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Añã. Dabo Sanctis meis * locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus. ®

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

(70) *Commune plur. Martyrum. II. Noct.*

Qui ingreditur sine mácula, *
et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in cor-
de suo, * qui non egit dolum in
lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum,
* et opprobrium non accepit ad-
versus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in
conspéctu ejus malignus : * timén-
tes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non
decipit : * qui pecúniam suam
non dedit ad usúram, et múnera
super innocéntem non accepit.

Qui facit hæc, * non movébi-
tur in ætérnum.

Añã. Dabo sanctis meis locum
nominátum in regno Patris mei,
dicit Dóminus.

Añã. Sanctis, qui in terra sunt
ejus, * mirificávit omnes volun-
tates meas inter illos.

Psalmus 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam
sperávi in te : * Dixi Dómino :

Commune plur. Martyrum. II. Noct. (71)

Deus meus es tu, quóniam bonó-
rum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus,
* mirificávit omnes voluntates
meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates
eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula
eórum de sanguinibus : * nec me-
mor ero nóminum eórum per lá-
bia mea.

Dóminus pars hæreditatis
meæ, et cálicis mei : * tu es
qui restitues hæreditatem meam
mihi.

Funes cecidérunt mihi in præ-
cláris : * étenim hæreditas mea
præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui trí-
buit mihi intelléctum : * însuper
et usque ad noctem increpuérunt
me renes mei.

Providébam Dóminum in con-
spéctu meo semper : * quóniam
a dextris est mihi, ne commó-
vear.

(72) *Commune plur. Martyrum. II. Noct.*

Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno : * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimpleris me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Añã. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter illos.

Añã. Sancti, * qui sperant in Domino, habebunt fortitudinem, assument pennas ut aquilæ, volabunt, et non deficient.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Commune plur. Martyrum. II. Noct. (73)

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Añã. Sancti, qui sperant in Do-

(74) *Commune plur. Martyrum. II. Noct.*

mino, habebunt fortitudinem, assumunt pennas ut aquilae, volabunt, et non deficient.

℣. Exsultent iusti in conspectu Dei. *℞.* Et delectentur in laetitia.

Pater noster.

℞. iv. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, serviens praecipis tuis, ut inveniuntur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in mari Rubro via sine impedimento. *℣.* Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

℞. v. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. *℣.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

℞. vj. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam do-

Commune plur. Martyrum. III. Noct. (75)

num et pax est electis Dei. *℣.* Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Añã. Iusti autem * in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Psalmus 32.

EXSULTATE iusti, in Domino: * Et rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et iudicium, * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt: * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

(74) *Commune plur. Martyrum. II. Noct.*

mino, habebunt fortitudinem, assumunt pennas ut aquilae, volabunt, et non deficient.

℣. Exsultent justi in conspectu Dei. *℞.* Et delectentur in laetitia.

Pater noster.

℞. iv. Sancti tui, Domine, mirabile consecuti sunt iter, servientes praecipis tuis, ut inveniuntur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in mari Rubro via sine impedimento. *℣.* Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

℞. v. Verbera carnificum non timuerunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. *℣.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

℞. vj. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam do-

Commune plur. Martyrum. III. Noct. (75)

num et pax est electis Dei. *℣.* Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Aña. Justi autem * in perpetuum vivent, et apud Dominum est merces eorum.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi, in Domino: * Et rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera ejus in fide.

Diligit misericordiam et iudicium, * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt: * et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

Cógregans sicut in utre aquas
maris : * ponens in thesáuris
abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra :
* ab eo autem commoveántur
omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta
sunt : * ipse mandávit, et creáta
sunt.

Dóminus díssipat consília Gén-
tium : * réprobat autem cogita-
tiónes populórum, et réprobat
consília princípum.

Consílium autem Dómini in
aetérnum manet : * cogitatiónes
cordis ejus in generatióne et ge-
neratióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus
Deus ejus : * pópulus, quem elé-
git in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : *
vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo :
* respéxit super omnes, qui hábi-
tant terram.

Qui finxit sigillátim corda

eórum : * qui intélligit ómnia
ópera eórum.

Non salvátur rex per multam
virtútem : * et gigas non salvá-
bitur in multítudine virtútis
suæ.

Fallax equus ad salútem : * in
abundántia autem virtútis suæ
non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super me-
tuéntes eum : * et in eis, qui spe-
rant super misericórdia ejus.

Utéruata morte ánimas eórum :
* et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dómi-
num : * quóniam adjútor et pro-
tector noster est.

Quia in eo lætábitur cor no-
strum : * et in nómine sancto
ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine,®
super nos : * quemádmódu spe-
rávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum
vivent, et apud Dóminum est
merces eórum.

(78) *Commune plur. Martyrum. III. Noct.*

Aña. Tradidérunt * cōrpora sua
in mortem, ne servirent idólis :
ideo coronáti pōssident palmam.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni
tēpore : * semper laus ejus
in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima
mea : * áudiant mansuēti, et læ-
téntur.

Magnificáte Dóminum mecum,
* et exaltémus nomen ejus in
idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exau-
dívit me : * et ex ómnibus tribu-
laciónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminá-
mini : * et fácies vestræ non con-
fundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dómi-
nus exaudívit eum : * et de óm-
nibus tribulaciónibus ejus salvá-
vit eum.

Immíttet Angelus Dómini in
circúitu tímēntium eum : * et
erípiet eos.

Commune plur. Martyrum. III. Noct. (79)

Gustáte, et vidéte quóniam suá-
vis est Dóminus : * beátus vir,
qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum, omnes san-
cti ejus : * quóniam non est inó-
pia tímēntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt :
* inquirétes autem Dóminum
non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * ti-
mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam :
* diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a ma-
lo : * et lábia tua ne loquántur
dolum.

Divértea malo, et fac bonum : *
inquire pacem, et perséquere
eam.

Oculi Dómini super justos : *
et aures ejus in preces eórum. ®

Vultus autem Dómini super
faciētes mala : * ut perdat de
terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus
exaudívit eos : * et ex ómnibus

tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-vórum suórum : * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis : ideo coronáti pósident palmam.

Aña. Ecce merces * Sanctórum copiósá est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non com-movébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * susceptor noster Deus Jacob. ®

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodigia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget

(82) *Commune plur. Martyrum. III. Noct.*

arma : * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego
sum Deus : * exaltábor in génti-
bus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum :
* suscep̄tor noster Deus Jacob.

Añã. Ecce merces Sanctórum
copiósã est apud Deum : ipsi vero
mórtui sunt pro Christo, et vi-
vent in ætérnum.

ŷ. Justi autem in perpétuum
vivent. *R.* Et apud Dóminum est
merces eórum.

Pater noster.

R. vij. Propter testaméntum
Dómini, et leges patérnas, San-
cti Dei perstiterunt in amóre fra-
ternitátis : * Quia unus fuit sem-
per spíritus in eis, et una fides.

ŷ. Ecce quam bonum et quam ju-
cúndum habitáre fratres in
unum ! Quia.

R. viij. Sancti mei, qui in carne
pósiti, certámen habuístis : * Mer-
cédem labóris ego reddam vobis.

ŷ. Veníte, benedícti Patris mei,

Commune plur. Martyrum. Laud. (83)

percípíte regnum. Mercédem.
Gloria Patri. Mercédem.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Omnes Sancti * quanta
passi sunt torméнта, ut secúri
pervenírent ad palmam martyrii !
Ps Dñus regnávít, cum reliquis.

Añã. Cum palma * ad regna
pervenérunt Sancti, corónas de-
córís meruérunt de manu Dei.

Añã. Córpora Sanctórum * in
pace sepúlta sunt : et vivent nó-
mina eórum in ætérnum.

Añã. Mártyres Dómini, * Dó-
minum benedicíte in ætérnum.

Añã. Mártyrum chorus, * lau-
dáte Dñum de cœlis, allelúia.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM animæ in manu Dei
sunt, et non tanget illos tor-
méntum mortis. Visi sunt óculis
insipientium mori : illi autem
sunt in pace.

Hymnus.

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,

(84) *Commune plur. Martyrum. Laud.*

Qui respuentes térra
Perducis ad coeléstia.

Aurem benignam prótinus
Inténde nostris vóci-
bus :
Trophæa sacra pángimus,
Ignósce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártires,
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnes æculum. Amen

℟. Exsultábunt Sancti in glória.
℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Añã. Vestri ca-
pilli cápitis * omnes numeráti
sunt : nolíte timére : multis pas-
séribus meliôres estis vos.

Ad Tertiam.

Capitulum. Justórum ánimæ.

℞. br. Lætámini in Dómino, *
Et exsultáte justí. Lætámini. *℣.*
Et gloriámini omnes recti corde.
Et. Glória Patri. Lætámini.

Commune plur. Martyrum. Laud. (85)

℣. Exsúltent justí in conspéctu
Dei. *℞.* Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 10. d

REDDIDIT Deus mercédem labó-
rum Sanctórum suórum, et
dedúxit illos in via mirábili : et
fuit illis in velaménto diéi, et
in luce stellárum nocte.

℞. br. Exsúltent justí * In con-
spéctu Dei. Exsúltent. *℣.* Et de-
lecténtur in lætítia. In. Glória
Patri. Exsúltent.

℣. Justí autem in perpétuum
vivent. *℞.* Et apud Dóminum est
merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 3.

FULGEBUNT justí, et tamquam
scintíllæ in arundinéto dis-
cúrrunt. Judicábunt nátiónes, ®
et dominabúntur pópulis : et re-
gnábit Dóminus illórum in per-
pétuum.

℞. br. Justí autem * In perpé-
tuum vivent. Justí. *℣.* Et apud

(86) *Commune plur. Martyrum. II. Vesp.*

Dóminum est merces eórum. In.
Gloria Patri. **Justi.**

V. Exsultábunt Sancti in glória.

R. Lætábuntur in cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Aña. Isti sunt Sancti, * qui pro
testaménto Dei sua córpora tra-
didérunt, et in ságuine Agni
lavérunt stolas suas. **Ps.** Dixit Dó-
minus, **cum reliquis.** (1) et loco
ultimi, Ps. Crédidi. **ut supra.** (34)

Aña. Sancti per fidem * vicé-
runt regna, operáti sunt justí-
tiam, adépti sunt repromissiónes.

Aña. Sanctórum velut * áquilæ
juvéntus renovábitur : florébunt
sicut lílium in civitáte Dómini.

Aña. Abstérget Deus * omnem
lácrymam ab óculis Sanctórum,
et jam non erit ámplius neque
luctus, neque clamor, sed nec
ullus dolor : quóniam prióra
transiérunt.

Aña. In coeléstibus regnis * San-
ctórum habitátió est, et in ætér-
num réquies eórum,

Commune Conf. Pont. I. Vesp. (87)

**Capitulum et Hymnus ut in
primis Vesperis.** (61)

V. Exsultábunt Sancti in glória.

R. Lætábuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Aña. Gaudent

in coelis * ánimæ Sanctórum, qui
Christi vestigia sunt secúti : et
quia pro ejus amóre sánguinem
suum fuderunt, ideo cum Chri-
sto exsúltant sine fine.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

IN I. VESPERIS.

Aña. Ecce sacérdos magnus,
cum reliquis de Laudibus. Ps.

Dixit Dóminus, **cum reliquis ut
in j. Vesperis Apost.** (1)

Capitulum. Eccli. 44. c

ECCE sacérdos magnus, qui in
diébus suis plácuít Deo, et in-
véntus est justus : * et in témpore
iracúndiæ factus est reconciliá-
tió.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per
orbem,

Hac die lætus mérui beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur :

Hac die lætus mérui suprémus
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pu-
dicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec húmános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum fre-
quénter,

Agra quæ passim jacuere mem-
bra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequén-
tem

Cóncinit laudem, celebrésque
palmas :

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus
Qui super cœli sólio corúscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus. Amen.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et or-
návit eum. **Ÿ.** Stolum glóriæ ín-
duit eum.

Ad Magnificat, Añã. Sacérdos
et Póntifex, * et virtútum ópifex,
pastor bone in pópulo, ora pro
nobis Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confes-
sórum Dóminum, * Veníte, ado-
rémus. **Ps.** Veníte, exsultémus.
31.

Hymnus. Iste Conféssor, **ut su-**
pra. (87)

In primo Nocturno.

Añã. Beátus vir, * qui in lege
Dómini meditátur : volúntas ejus
pérmanet die ac nocte, et ómnia
quæcúmque fáciat, semper pro-
sperabúntur.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in con-
sílio impiórum, et in via pec-
cátórum non stetit, * et in cáthe-
dra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas

ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo :

Et folium ejus non defluet : * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum : * et iter impiorum peribit.

Añã. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur : voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecumque faciet, semper prosperabuntur.

Añã. Beatus * iste Sanctus, qui confisus est in Domino, praedicavit praecipuum Domini,

constitutus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUARE fremuerunt gentes : * et populi meditati sunt inania?

Astitērunt reges terrae, et principes convenērunt in unum : * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorum : * et projiciāmus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis irridēbit eos : * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua : * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecipuum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, * et pos-

sessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum, * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Añã. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **ŷ.** Stulam glóriæ induit eum. **Pater noster.**

R. j. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: *Intra in gaudium Domini tui. **Y.** Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra.

R. ij. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: *Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **Y.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

R. iij. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: *Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. **Y.** Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu. **Gloria Patri. Tu.**

In secundo Nocturno.

Añã. Invocantem exaudivit * Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino, * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui: * multiplicati sunt.

R. j. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: *Intra in gaudium Domini tui. **Y.** Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. Intra.

R. ij. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: *Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **Y.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

R. iij. Juravit Dominus, et non poenitebit eum: *Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. **Y.** Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis. Tu. **Gloria Patri. Tu.**

In secundo Nocturno.

Añã. Invocantem exaudivit * Dominus sanctum suum, Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino, * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dórmiám,
et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singulá-
riter in spe * constituísti me.

Añã. Invocántem exaudívit
Dóminus sanctum suum, Dómi-
nus exaudívit eum, et constituit
eum in pace.

Añã. Læténtur omnes, * qui
sperant in te, Dómine: quóniam
tu benedixísti justo, scuto bonæ
voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pécipe,
Dómine, * intéllige clamórem
meum.

Inténde voci oratiónis meæ : *
Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómi-
ne, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : *
quóniam non Deus volens iniqui-
tátem tu es.

Neque habitábit juxta te malí-
gnus : * neque permanébunt in-
jústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur
iniquitátem : * perdes omnes,
qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum
abominábitur Dóminus : * ego
autem in multítudine misericór-
diæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : *
adorábo ad templum sanctum
tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia
tua : * propter inimícos meos dí-
rige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur
eórum, linguis suis dolóse agé-
bant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis,
secúndum multítudinem impie-
tátum eórum expélle eos : * quón-
iam irritavérunt te, Dómine. ®

Et læténtur omnes, qui sperant
in te : * in ætérnum exsultábunt:
et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes,

qui diligunt nomen tuum, * quóniam tu benedices justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Añã. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum : * lu-

nam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Añã. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

R. iv. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

R. v. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

R. vj. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccatis ómnium populórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. **Gloria Patri. Ipse.**

In tertio Nocturno.

Añã. Dómine, iste Sanctus * habitábit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo.

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * tíméntes autem Dóminum glórficat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum. ®

Añã. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam p̄tiit * a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti super eum : posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

DOMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam p̄tiit a te : * et tribuisti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Vitam p̄tiit a te, et tribuisti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuisti su-

per eum : posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósio.

Añã. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dñum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras : et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

ŕ. Tu es sacérdos in ætérnum.

ŕ. Secúndum órđinem Melchisedech. **Pater noster.**

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum. ®

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vo-

cávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Hom. 9. in Evang.

LECTIO sancti Evangélii, fratres charíssimi, solícite consideráre nos admonet, ne nos, qui plus cæteris in hoc mundo accepisse áliquid cernimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negótium talénta partitur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono opere torpéntem damnat.

R. Amávit eum Dóminus et or-

návit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viij.

Quis itaque iste homo est, qui péregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, ábiit in cœlum ? Carnis enim locus próprius terra est : quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficiscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero comisit unum. Quinque etenim sunt córporis sensus, videlicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprimitur. Duóbus vero, intelléctus et ope-

rátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

SED is, qui quinque talénta acceperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúllo, qui etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ acceperunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúllo, qui quasi duó-

bus taléntis ditáti, intelléctum atque operatióem percipiunt, subtilia de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum reportant.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Añá. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuít Deo, et inventus est justus. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 66.

Añá. Non est inventus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Añá. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Añá. Sacerdótes Dei, * benedicite Dóminum : servi Dómini, hymnum dicite Deo, allelúia.

Añá. Serve bone * et fidéls, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

ECCE sacerdos magnus, qui in
diébus suis placuit Deo, et in-
ventus est justus : et in témpore
iracúndiæ factus est reconciliá-
tio.

Hymnus.

JESU, Redemptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die clementius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benignus ánnue
Nobis sequi vestígia,
Hujus precátu sérvulis
Dimitte noxam criminis.

Sit, Christe Rex piíssime,
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,

Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

¶. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **¶.** Et osténdit illi
regnum Dei.

Ad Benedictus, Añã. Euge, serve
bone * et fidélis, quia in pauca
fuísti fidélis, supra multa te con-
stítuam, dicit Dóminus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Ecce sacerdos, ut
supra.

¶. br. Amávit eum Dóminus, *
Et ornávit eum. Amávit eum. **¶.**
Stolam glóriæ induit eum. Et
ornávit. **G**lória Patri. Amávit
eum.

¶. Elégit eum Dóminus sacer-
dótem sibi. **¶.** Ad sacrificándum
ei hóstiã laudis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Non est inventus similis illi, qui
conserváret legem Excélsi :
ideo jurejurádo fecit illum Dó-
minus créscere in plebem suam.

R. **br.** Elégit eum Dóminus *
Sacerdótem sibi. Elégit eum. **V.**
Ad sacrificándum ei hóstiam lau-
dis. Sacerdótem. **G**lória Patri. Elé-
git eum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum.
R. Secúndum órđinem Melchíse-
dech.

Ad Nonam.

Capitulum. Ecclí. 45. c.

FUNGI sacerdótio, et habére lau-
dem in nómine ipsíus, et of-
ferre illi incénsus dignum in
odórem suavítatis.

R. **br.** Tu es sacérdos * In ætér-
num. Tu. **V.** Secúndum órđinem
Melchisedech. In. **G**lória Patri.
Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Aña. Ecce sacérdos. **cum reli-**
quis de Laudibus. (109) Psalmi ut
in j. Vesperis Apost. (1) sed loco
ultimi

Psalmus 131.

MEMENTO Dómine David, * et
omnis mansuetúdinis ejus :
Sicut jurávit Dómino, * votum
vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum
domus meæ, * si ascéndero in le-
ctum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis,
* et pálpebris meis dormitatio-
nem :

Et réquiem tempóribus meis :
donec invéniam locum Dómino,
* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephra-
ta : * invénimus eam in campis
silvæ.

Introíbimus in tabernáculum
ejus : * adorábimus in loco, ubi
steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, **(R)**
* tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justí-
tiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, *
non avértas fáciem Christi tui.

R. **br.** Elégit eum Dóminus *
Sacerdótem sibi. Elégit eum. **V.**
Ad sacrificándum ei hóstiam lau-
dis. Sacerdótem. **G**lória Patri. Elé-
git eum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum.
R. Secúndum órđinem Melchíse-
dech.

Ad Nonam.

Capitulum. Ecclí. 45. c.

FUNGI sacerdótio, et habére lau-
dem in nómine ipsíus, et of-
ferre illi incénsus dignum in
odórem suavítatis.

R. **br.** Tu es sacérdos * In ætér-
num. Tu. **V.** Secúndum órđinem
Melchisedech. In. **G**lória Patri.
Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Aña. Ecce sacérdos. **cum reli-**
quis de Laudibus. (109) Psalmi ut
in j. Vesperis Apost. (1) sed loco
ultimi

Psalmus 131.

MEMENTO Dómine David, * et
omnis mansuetúdinis ejus :
Sicut jurávit Dómino, * votum
vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum
domus meæ, * si ascéndero in le-
ctum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis,
* et pálpebris meis dormitatió-
nem :

Et réquiem tempóribus meis :
donec invéniam locum Dómino,
* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephra-
ta : * invénimus eam in campis
silvæ.

Introíbimus in tabernáculum
ejus : * adorábimus in loco, ubi
steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, **(R)**
* tu et arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justí-
tiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, *
non avértas fáciem Christi tui.

(114) *Commune Conf. Pont. II. Vesp.*

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedicam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátió mea.

Commune Conf. non Pont. I. Vesp. (115)

Capitulum et Hymnus, ut supra in j. Vesperis. (87)

¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ¶ Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Aña dicitur ad Magnificat in ij. Vesperis pro solis Summis Pont. Aña. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONT.

IN I. VESPERIS.

Aña. Dómine, quinque. ut infra ad Laudes. (123) Ps. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in j. Vesperis Apost. (1)

Capitulum. Eccli. 31.

BEATUS vir, qui inventus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et

(116) *Commune Conf. non Pont. I. Vesp.*

laudábitur eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

ISTE Confessor Dómini, colentes
Quem pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in proprio litteræ m. t. v., dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudicus,

Sóbriam duxit sine labe vitam
Donec húmános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequenter

Ægra quæ passim jacuere membra,

Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequentem

Commune Conf. non Pont. I. Noct. (117)

Cóncinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubernat
Trinus et unus. Amen.

ŷ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *Ŕ.* Stólam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Añã. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

AD MATUTINUM.

Invitorium. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Ps.* Veníte, exultémus. 31.

Hymnus. Iste Confessor. *ut supra.* (115) ®

In primo Nocturno.

Añæ et Psalmi trium Nocturnorum ut in Comm. Conf. Pont. (89)

ŷ. Amávit eum Dóminus et or-

(118) *Commune Conf. non Pont. II. Noct.*

návit eum. *R.* Stalam glóriæ induit eum.

Pater noster.

R. j. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui. *V.* Dómine, quinque talénta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

R. ij. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. *V.* Plantátus in domo Dómini in átriis domus Dei nostri. Et.

R. iij. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. *V.* Iste est qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Et. *Glória Patri.* Et.

In secundo Nocturno.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. *R.* Et lingua ejus loquétur júdicium. *Pater noster.*

Commune Conf. non Pont. III. Noct. (119)

R. iv. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. *V.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

R. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. *V.* Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

R. vj. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. *V.* Iste est qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Quia. *Glória Patri.* Quia.

In tertio Nocturno.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. *R.* Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

(120) *Commune Conf. non Pont. III. Noct.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. e.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Hom. 13. in Evang.

SANCTI Evangelii, fratres charissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit : Sint lumbi vestri praecincti. Lumbos enim praecingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis operibus insudare, protinus additur : Et lucernae ardentes in manibus vestris.

Commune Conf. non Pont. III. Noct. (121)

Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit : Luceat lux vestra coram hominibus ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viij.

Duo autem sunt quae jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere : ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest :

si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit : aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles hominibus exspectántibus dómimum suum quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

ET vos símiles homínibus exspectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis : ut, cum vénerit, et pulsáverit, con-

féstim apériant ei. Venit quippe Dóminus cum ad júdicium próperat : pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam désignat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscipimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult qui exíre de córpore trépidat : et vidére eum, quem contempsisse se méminit júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne securus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet. Et cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Dómine, * quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. **Ps.** Dóminus regnávit. **cum reliquis. 66.**

Añã. Euge, serve bone * in mó dico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

(124) *Commune Conf. non Pont. Laud.*

Añã. Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

Añã. Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Añã. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. *Eccli. 31.*

BEATUS vir, qui inventus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

JESU, coróna célsior,
Et véritas sublimior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni réverso témpore,

Commune Conf. non Pont. Laud. (125)

Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœlestia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdó júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te, piíssime,
Precámur omnes súplices :
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omnesempersæculum. Amen.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. **R.** Et osténdit
illi regnum Dei.

(126) *Commune Conf. non Pont. Laud.*

Ad Benedictus, Añã. Euge, serve bone * et fidèlis, quia in pauca fuisti fidèlis, supra multa te constituam, intra in gaudium Dòmini tui.

Ad Tertiam.

Capitulum. Beátus vir. (124)

R. br. Amávit cum Dòminus, * Et ornávit eum. Amávit. **V.** Stollam glóriæ induit eum. Et ornávit. **Gloria Patri.** Amávit.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judicium.

Ad Sextam.

Capitulum. *Eccli.* 39.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dòminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

R. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. **V.** Et lingua ejus loquétur judicium. Meditábitur. **Gloria Patri.** Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

Commune Conf. non Pont. II. Vesp. (127)

R. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. *Sap.* 10. b.

JUSTUM dedúxit Dòminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. **Gloria Patri.** Lex Dei.

V. Justum dedúxit Dòminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Añã. Dómine, quinque. **cum reliquis de Laudibus.** (123)

Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis. (115)

V. Justum dedúxit Dòminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Añã. Hic vir de-

spiciens mundum, * et terréna,
triúmphans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Añã. Hæc est virgo sápiens, *
et una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : *
Sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, *
scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domináre in
medio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die vir-
tútis tuæ in splendóribus San-
ctórum : * ex útero ante lucife-
rum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœ-
nitébit eum : * tu es sacérdos in
ætérum, secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implé-

bit ruínas : * conquassábit cápita
in terra multórum.

De torrén te in via bibet : * pro-
ptérea exaltábit caput.

Añã. Hæc est virgo sápiens, et
una de número prudéntum.

Añã. Hæc est virgo sápiens, *
quam Dóminus vigilántem invé-
nit.

Psalmus 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum,
* ex hoc nunc, et usque in sæcu-
lum.

A solis ortu usque ad occásum,
* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes
Dóminus, * et super cœlos glória
ejus.

Quis sicut Dóminus Deus no-
ster, qui in altis hábitat, * et hu-
mília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et
de stercore érigens páuperem.

Ut còllocet eum cum principi-

(130) *Commune Virginum. I. Vesp.*

bus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Añã. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Añã. Hæc est quæ nescívit * torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut civitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in ju-

Commune Virginum. I. Vesp. (131)

dicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Añã. Hæc est quæ nescívit torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Añã. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
surgere : * surgite postquam se-
deritis, qui manducatis panem
doloris.

Cum dederit dilectis suis so-
mnum : * ecce hereditas Domini,
filii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu poten-
tis : * ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desid-
erium suum ex ipsis : * non con-
fundetur cum loquetur inimicis
suis in porta.

Añã. Veni, electa mea, et po-
nam in te thronum meum, alle-
luia.

Añã. Ista est speciosa * inter
filias Jerusalem.

Psalmus 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum :
* lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit seras por-
tarum tuarum : * benedixit filiis
tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem : *
et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum
terrae : * velociter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam :
* nebulam sicut cinerem spar-
git.

Mittit crystallum suam sicut
buccellas : * ante faciem frigoris
ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum et lique-
faciet ea : * flabit spiritus ejus, et
fluent aquae.

Qui annuntiat verbum suum
Jacob : * justitias et judicia sua
Israel.

Non fecit taliter omni nationi :
* et judicia sua non manifestavit
eis.

Añã. Ista est speciosa inter fi-
lias Jerusalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRATRES : Qui gloriatur, in Dó-
mino gloriatur. Non enim qui
seipsum commendat, ille probá-
tus est ; sed quem Deus commén-
dat.

Hymnus.

JESU, coróna Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cûrsitant,
Hymnosque dulces personant.
Te deprecámur supplices,
Nostris ut addas sensibus
Nescire prorsus ómnia
Corruptionis vûlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℟. Spécie tua, et pulchritúdine
tua. **℞.** Inténde, prospere procé-
de, et regna.
Ad Magnificat, Añã. Veni, spon-
sa Christi, * accipe corónam,

quam tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Virgi-
num Dóminum, * Veníte, adoré-
mus. **Ps.** Veníte, exsultémus. 31.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque Ma-
tris,
Virgo quem gessit, peperítque
Virgo,
Virginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus alnum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque vir-
tus
Spíritus semper, Deus unus [®]
omni
Témporis ævo. Amen.
In primo Nocturno.
Añã. O quam pulchra * est ca-
sta generátio cum claritáte!

Hymnus.

JESU, coróna Virginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo parturit,
Hæc vota clemens accipe.
Qui pergis inter lilia,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Virgines
Sequuntur, atque laudibus
Post te canentes cûrsitant,
Hymnosque dulces personant.
Te deprecámur supplices,
Nostris ut addas sensibus
Nescire prorsus ómnia
Corruptionis vûlnera.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.
℟. Spécie tua, et pulchritudine
tua. **℞.** Inténde, prospere procé-
de, et regna.
Ad Magnificat, Añã. Veni, spon-
sa Christi, * accipe corónam,

quam tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Virgi-
num Dóminum, * Veníte, adoré-
mus. **Ps.** Veníte, exsultémus. 31.

Hymnus.

VIRGINIS Proles, Opiféxque Ma-
tris,
Virgo quem gessit, peperítque
Virgo,
Virginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte:
Ut tibi puro resonémus alnum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque vir-
tus
Spíritus semper, Deus unus [®]
omni
Témporis ævo. Amen.
In primo Nocturno.
Añã. O quam pulchra * est ca-
sta generátio cum claritáte!

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digítorum tuórum : * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et písces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra !

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte !

Pro Virgine, Aña. Ante torum * hujus Virgínis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine, Aña. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18.

CŒLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ neque sermónes : * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum ; * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo coelo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calore ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus pérmans in sæculum sæculi : * júdicia Dómini vera justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribúto multa.

Delicta quis intélligit ? ab ocúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redemptor meus.

Pro Virgine, Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dulcia cántica drámatis.

Pro non Virgine, Aña. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Aña. Revértere, * revértere, Sunamítis : revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dó-

mini : * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

Aña. Revértere, * revértere Su-

namitis : revértere, revértere, ut intueamur te.

ŷ. Spécie tua, et pulchritudine tua. *R.* Inténde, prospere procede, et regna.

Pater noster.

R. j. Veni, electa mea, et ponam in te thronum meum, * Quia concupivit Rex speciem tuam. *ŷ.* Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procede, et regna. Quia.

R. ij. Diffusa est grátia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in ætérnum. *ŷ.* Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procede, et regna. Propterea.

R. iij. Spécie tua et pulchritudine tua : * Inténde, prospere procede, et regna. *ŷ.* Diffusa est grátia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in ætérnum. Inténde. *Gloria Patri.* Inténde.

In secundo Nocturno.

Aña. Spécie tua * et pulchritu-

dine tua inténde, próspere procéde et regna.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóci ter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fímbríis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Añã. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Añã. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : * Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébitur, dum

turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum :

* susceptor noster Deus Jacob.
Añā. Adjuvabit eam Deus vultu suo : Deus in medio ejus non commovebitur.

Añā. Aquæ multæ * non poterunt extinguere charitatem.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudabilis nimis, * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis : * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in

civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in æternum.

Suscipimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exsultent filiæ Judæ, * propter iudicia tua, Domine.

Circumdante Sion, et complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * et distribuite domos ejus, ut enarratis in progénie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Añā. Aquæ multæ non poterunt extinguere charitatem.

ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **Ŕ.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Pater noster.

R. iv. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

R. v. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Pro Virgine, R. vj. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Afferentur. **Gloria Patri.** Afferentur.

Pro non Virgine, R. vj. Fallax gratia, et vana est pulchritudo : * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. **Mulier. Gloria Patri.** Mulier.

In tertio Nocturno.

Aña. Nigra sum, * sed formosa filiae Jerusalem : ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Psalmus 95.

CANTATE Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus : * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia : * Dominus autem caelos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus : * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae gen-

tium, afferte Dómino glóriam et honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérſa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubiculum suum.

Aña. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum ; óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ. Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultaverunt filiae Judæ,
* propter iudicia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini iusti in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Añã. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Añã. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirábília fecit.

Salvávit sibi dèxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Añã. Veni, sponsa Christi, *

accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

ŷ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *℞.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc : Simile erit regnum cœlorum decem virginibus : quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

SÆPE VOS, fratres charissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare : sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis : ne per hoc, quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur :

tur : ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virginibus, et omnes dicuntur virginibus, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ : quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

℞. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum : * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. *ŷ.* Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et.

Lectio viij.

SED prius querendum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virginibus prudentes et fatuæ dicantur. Dum enim cœlorum regnum constat quia

reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuís virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. **Gloria Patri. Ecce.**

Lectio ix.

In quinque autem córporis sènsibus unusquisque subsístit. Geminátus autem quinárius denárius pèrficit. Et quia ex utròque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiá-

tur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuís esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetitu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nólunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 66.

Añã. Hæc est virgo sápiens, *

reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuís virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. **Gloria Patri. Ecce.**

Lectio ix.

In quinque autem córporis sènsibus unusquisque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pèrficit. Et quia ex utròque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiá-

tur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuís esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nólunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Hæc est virgo sápiens, * et una de número prudéntum. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 66.

Añã. Hæc est virgo sápiens, *

quam Dóminus vigilántem invé-
nit.

Añã. Hæc est quæ nescivit *
torum in delicto : habébit fru-
ctum in respectiõne animárum
sanctárum.

Añã. Veni, elécta mea, * et po-
nam in te thronum meum, alle-
lúia.

Añã. Ista est speciõsa * inter
filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

FRATRES : Qui gloriátur, in Dó-
mino gloriétur. Non enim qui
seípsum comméndat, ille probá-
tus est ; sed quem Deus commén-
dat.

Hymnus.

JESU, coróna Virgínium,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Virgínium,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súplices,
Nostris ut addas sènsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiõnis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *℞.* Proptèrea benedixit te
Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Añã. Símile est
regnum cœlórum * hómini ne-
gotiátóri quærénti bonas mar-
garítas : invénta una pretiõsa,
dedit ómnia sua, et comparávit
eam.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres : qui gloriátur.
(158)

℞ br. Spécie tua, * Et pulchri-
túdine tua. Spécie. *Ÿ.* Inténde,

(160) *Commune Virginum. Ad Horas.*

prósperè procéde, et regna. Et.
Glória Patri. Spécie.

Ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 11.

AMULOR enim vos Dei æmulatione. Despóndi enim vos uni viro virgínem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **Ÿ.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **G**lória Patri. Adjuvábít.

Ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 4.

OQUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius: quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

R. br. Elégit eam Deus, * Et

Commune non Virginum. I. Vesp. (161)

præelégit eam. Elégit. **Ÿ.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **G**lória Patri. Elégit.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis.

(115)

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

COMMUNE NEC VIRG. NEC MART.

IN I. VESPERIS.

Aña. Dum esset Rex, cum reliquis de Laudibus. (167) **Psalm.** Dixit Dóminus. cum reliquis de **Comm. Virg.** (128)

Capitulum. Prov. 31. b.

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus

CORP. CHRISTI.

L.

(162) *Commune non Virginum. I. Vesp.*

prétium ejus. Confidit in ea cor
viri sui, et spóliis non indigé-
bit.

Hymnus.

FORTEM virili pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória,
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit arduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Orationis nútriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

ŷ. Spécie tua et pulchritúdine

Commune non Virginum. Matut. (163)

tua. *R.* Inténde, próspere procé-
de et regna.

Ad Magnificat, Añã. Símile est
regnum cœlórum * hómini ne-
gotiátóri quærénti bonas marga-
rítas : invénta una pretiósa, de-
dit ómnia sua, et comparávit
eam.

AD MATUTINUM.

*Omnia dicuntur ut supra in
Communi Virginum. (135) præter
sequentia.*

Invitatorium. Laudémus Deum
nostrum, * In confessióne beátæ
N. Ps. Veníte, exsultémus. 31.

Hymnus.

HUJUS orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum re-
mítte :

Ut tibi puro resonemus alnum
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spírítus semper, Deus unus om-
ni

Témporis ævo. Amen.

*Secunda Añña erit Læva ejus.
et sextum ꝑ. Fallax grátia. ut suo
loco notatur.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangéllii secún-
dum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13. f.

In illo témpore : Dixit Jesus di-
scípulis suis parábolam hanc :
Símile est regnum cœlórum the-
sáuro abscondito in agro. Et réli-
qua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 11. in Evang.

CŒLORUM regnum, fratres cha-
ríssimi, idcirco terrénis rebus
símile dicitur, ut ex his quæ áni-
mus novit, surgat ad incógnita
quæ non novit : quátenus exem-
plo visibílium se ad invisibília
rápiat, et per ea quæ usu dídicit,
quasi confricátus incaléscat : ut
per hoc quod scit notum dilige-
re, discat et incógnita amáre. Ec-
ce enim cœlórum regnum the-
sáuro abscondito in agro compa-

rátur, quem qui invenit homo
abscondit, et præ gáudio illius
vadit, et vendit unívêrsa quæ ha-
bet, et emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapiéntiæ,
et lex cleméntiæ in lingua ejus :
considerávit sémitas domus suæ,
* Et panem otíosa non comédit.
Ꝙ. Gustávit et vidit, quia bona est
negotiátio ejus : non exstinguétur
in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum
est, quod inventus thesáurus
absconditur, ut servétur : quia
stúdiùm cœléstis desidérii a ma-
lignis spirítibus custodíre non
súfficit, qui hoc ab humánis láu-
dibus non abscondit. In præsénti
étenim vita, quasi in via sumus,
qua ad pátriam pérgimus. Malí-
gni autem spirítus iter nostrum
quasi quidam latrúnculi óbsi-
dent. Deprædári ergo desidérat,
qui thesáurum públice portat in
via. Hoc autem dico, non ut pró-

ximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus intentio máneat in occulto: ut et de bono ópere próximis præbeamus exéplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contépsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

V. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. **Gloria Patri.** Quem vidi.

Lectio ix.

THESAURUS autem cœléste est desidérium: ager vero in quo thesáurus absconditur, discipli-

na stúdií cœléstis. Quem profécto agrum, vënditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplina cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blanditur, líbeat: nihil quod carnálem vitam trucidat, spíritus perhorrescat.

Te Deum laudámus. 63.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Aña. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis. **Ps.** Dóminus regnávít. **cum reliquis. 66.**

Aña. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescentulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recessit: surge, amíca mea, et veni.

Aña. Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúia.

Aña. Iste est speciósa * inter filias Jerúsalem.

(168) *Commune non Virginum. Laud.*

Capitulum. Prov. 31. b.

MULIEREM fortem quis invéniet?
procul et de últimis finibus
prétium ejus. Confídit in ea cor
viri sui, et spóliis non indigé-
bit.

Hymnus.

FORTEM viríli pectore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cœlestia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benignus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spírítu Paráclito,

Commune non Virginum. Laud. (169)

Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *R.* Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Añã. Date ei
de fructu mánuum suárum, et
laudent eam in portis ópera ejus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Mulierem. (168)

R. br. Spécie tua, * Et pulchri-
túdine tua. *V.* Inténde,
prósperè procéde et regna. Et.
Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvábít eam Deus vultu
suo. *R.* Deus in médio ejus, non
commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 31. c.

MANUM suam aperuit ínopi, et
palmas suas exténdit ad páu-
perem. Non timébit dómui suæ
a frígíribus nivis.

R. br. Adjuvábít eam * Deus
vultu suo. Adjuvábít. *V.* Deus in
médio ejus, non commovébitur.

CORP. CHRISTI.

P

(170) *Commune non Virginum. II. Vesp.*

Deus. **G**loria Patri. Adjuvabit.
V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 31. d.

MULTÆ filiæ congregavérunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: mulier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. **G**loria Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in j. Vesperis (161)

V. Diffúsa est grátia.

Ad Magnificat, Aña. Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

INDEX FESTORUM SANCTORUM.

25	Maii.	Gregorii VII. Pap. Conf. — Urbani Pap. Mart.	229
23	"	Philippi Nerii Conf. — Eleutherii Papæ Mart.	230
27	"	Mariæ Magdalænæ de Pazzis Virg.	245
	"	Joannis Papæ Mart.	245
28	"	Augustini Episc. et Conf.	251
30	"	Felicis Papæ Mart.	259
31	"	Angelæ Merici Virg. — Petronillæ Virg.	260
2	Juni.	Marcellini, Petri atque Erasmi Mart.	266
4	"	Francisci Caracciolo Conf.	269
5	"	Bonifacii Episc. et Mart.	274
6	"	Norberti Episc. et Conf.	283
9	"	Primi et Feliciani Mart.	286
10	"	Margaritæ, Scotorum Reginæ, Viduæ.	289
11	"	Barnabæ Apostoli.	293
12	"	Joannis a S. Facundo Conf.	302
	"	Basilidis et Soc. Mart.	303
13	"	Antonii de Padua Conf.	309
14	"	Basilii Magni Episc. Conf. et Doct.	313
15	"	Viti, Modesti atque Crescentiæ Mart.	320
18	"	Marci et Marcelliani Mart.	322
19	"	Julianæ de Falconeriis Virg.	324
	"	Gervasii et Protasii Mart.	325
20	"	Silverii Papæ Mart.	333
21	"	Aloysii Gonzagæ Conf.	335
22	"	Paulini Episc. et Conf.	342
23	"	Vigilia S. Joannis Baptiste.	345
24	"	Nativit. S. Joannis Baptiste.	348
25	"	Gulielmi Abbatis.	367
26	"	Joannis et Pauli Mart.	374
28	"	Leonis Papæ Conf.	387
29	"	Petri et Pauli Apost.	389
30	"	Commem. S. Pauli Apost.	400

Cum Officium in festo Corporis Christi et in aliis festis quæ infra Octavam occurrere possunt, a Venerabili Dño G. VAN CASTER ecclesiæ nostræ Metropolitanæ Canonico honorario, pro majori recitantium commoditate dispositum et completum, a Sacra Rituum Congregatione revisum sit et approbatum, presentem memorati Officii editionem, opera typographi Nostri H. DESSAIN jam absolutam et cum Originali exemplari concordantem, approbamus et evulgandi licentiam damus.

Mechliniæ, die 23 Maii 1801.

+P. L. CARD. GOOSSENS, Archiep. Mechlin.

(170) *Commune non Virginum. II. Vesp.*

Deus. *G*loria Patri. Adjuvabit.
v. Elégit eam Deus, et præelé-
git eam. *r.* In tabernáculo suo
habitare facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 31. d.

MULTÆ filiæ congregavérunt di-
vítias : tu supergréssa es uni-
vérsas. Fallax grátia, et vana est
pulchritúdo : múlier timens Dó-
minum, ipsa laudábitur.

r. br. Elégit eam Deus, * Et
præelégit eam. Elégit. *v.* In ta-
bernáculo suo habitare facit eam.
Et. *G*loria Patri. Elégit.

v. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *r.* Proptérea benedixit te
Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

*Añæ, Psalmi, Capitulum et
Hymnus, ut in j. Vesperis (161)*

v. Diffúsa est grátia.

*Ad Magnificat, Aña. Manum
suam * apéruit inopi, et palmas
suas exténdit ad páuperem, et pa-
nem otíosa non comédit.*

INDEX FESTORUM SANCTORUM.

25	Maii.	Gregorii VII. Pap. Conf. — Urbani Pap. Mart.	229
23	"	Philippi Nerii Conf. — Eleutherii Papæ Mart.	230
27	"	Mariæ Magdalænæ de Pazzis Virg.	245
	"	Joannis Papæ Mart.	245
28	"	Augustini Episc. et Conf.	251
30	"	Felicis Papæ Mart.	259
31	"	Angelæ Merici Virg. — Petronillæ Virg.	260
2	Juni.	Marcellini, Petri atque Erasmi Mart.	266
4	"	Francisci Caracciolo Conf.	269
5	"	Bonifacii Episc. et Mart.	274
6	"	Norberti Episc. et Conf.	283
9	"	Primi et Feliciani Mart.	286
10	"	Margaritæ, Scotorum Reginæ, Viduæ.	289
11	"	Barnabæ Apostoli.	293
12	"	Joannis a S. Facundo Conf.	302
	"	Basilidis et Soc. Mart.	303
13	"	Antonii de Padua Conf.	309
14	"	Basilii Magni Episc. Conf. et Doct.	313
15	"	Viti, Modesti atque Crescentiæ Mart.	320
18	"	Marci et Marcelliani Mart.	322
19	"	Julianæ de Falconeriis Virg.	324
	"	Gervasii et Protasii Mart.	325
20	"	Silverii Papæ Mart.	333
21	"	Aloysii Gonzagæ Conf.	335
22	"	Paulini Episc. et Conf.	342
23	"	Vigilia S. Joannis Baptiste.	345
24	"	Nativit. S. Joannis Baptiste.	348
25	"	Gulielmi Abbatis.	367
26	"	Joannis et Pauli Mart.	374
28	"	Leonis Papæ Conf.	387
29	"	Petri et Pauli Apost.	389
30	"	Commem. S. Pauli Apost.	400

Cum Officium in festo Corporis Christi et in aliis festis quæ infra Octavam occurrere possunt, a Venerabili Dño G. VAN CASTER ecclesiæ nostræ Metropolitanæ Canonico honorario, pro majori recitantium commoditate dispositum et completum, a Sacra Rituum Congregatione revisum sit et approbatum, presentem memorati Officii editionem, opera typographi Nostri H. DESSAIN jam absolutam et cum Originali exemplari concordantem, approbamus et evulgandi licentiam damus.

Mechliniæ, die 23 Maii 1801.

+P. L. CARD. GOOSSENS, Archiep. Mechlin.

DECRETUM PRO HISPANIA.

OMNES Christi fideles degentes in Regnis et Dominiis Regi Catholico Hispaniarum subjectis, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare debent Officium et Missam SS. Corporis Christi singulis diebus ejus Octavæ, translato quolibet festo occurrente, ex concess. Pii Papæ VI. die 5 Martii 1776, exceptis tantum festivitatis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et SS. Apostolorum Petri et Pauli, ex declaratione ejusdem Summi Pontificis 16 Decembris 1796.

FESTA SANCTORUM

QUÆ IN HISPANIA

celebrantur et occurrere possunt infra Octavam SS. Corporis Christi.

DIE XXII. MAJI.

B. Ritæ de Cassia, Viduæ.
Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart(161) præter sequentia.

Ad Vesperas.

Capitulum. *Cant.* 23.

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Jam hyems transiit, imber abiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra.

Hymnus.

Solis obliquum peragrata gyrum,

Lux adest hymnis recolenda lætis,

Quæ fuit Ritæ méritis vetústo
More dicata.

DECRETUM PRO HISPANIA.

OMNES Christi fideles degentes in Regnis et Dominiis Regi Catholico Hispaniarum subjectis, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare debent Officium et Missam SS. Corporis Christi singulis diebus ejus Octavæ, translato quolibet festo occurrente, ex concess. Pii Papæ VI. die 5 Martii 1776, exceptis tantum festivitatis Nativitatis S. Joannis Baptistæ, et SS. Apostolorum Petri et Pauli, ex declaratione ejusdem Summi Pontificis 16 Decembris 1796.

FESTA SANCTORUM

QUÆ IN HISPANIA

celebrantur et occurrere possunt infra Octavam SS. Corporis Christi.

DIE XXII. MAJI.

B. Ritæ de Cassia, Viduæ.
Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart(161) præter sequentia.

Ad Vesperas.

Capitulum. *Cant.* 23.

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Jam hyems transiit, imber abiit, et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra.

Hymnus.

Solis obliquum peragrata gyrum,

Lux adest hymnis recolenda lætis,

Quæ fuit Ritæ méritis vetústo
More dicata.

Prodit ut primum genitrícis alvo
 Agmen hyblæum vólitans per
 ora,
 Mox locutúram cécinít puéllam
 Mèllea verba.

Conjugis sævi resolúta vinclis,
 Vírgines inter Dómino sacrátas
 Optat ascribi : víduæ negátur
 Tángere limen.

Compos at voti, súperis patrónis,
 Dum cruci affixum Dóminum
 precátur,
 Cæditur spina: simul illa languet
 Sáucia fronte.

Dum rigent brumæ, rosa verna
 floret
 Ad tuos nutus, gemínosque fici
 Próferunt fructus; célebrant stu-
 péntes

Monstra soróres.

Illa jam pergit rútilans ad astra,
 Plaudit Hispánus, Padus, Indus,
 Umber,
 Corpus intáctum récolens per
 annos
 Súpplice voto.

Trinítas omni celebrétur ævo,
 Quam fides trinum docet esse, et
 unum
 Numen, et Rita tríbuat precánte
 Próspera cuncta.
 Amen.

✠. Signásti, Dómine, fámulam
 tuam Ritam. ✠. Signo caritátis,
 et passiónis tuæ.

Ad Magnificat, Aña. Fulcíte
 me flóribus, stipáte me malis,
 quia amóre lángueo.

Oratio.

DEUS, qui Beátæ Ritæ tantam
 grátiam conférre dignátus es,
 ut quæ te in dilectióne inimicó-
 rum suórum imitáta est, in cor-
 de, et fronte caritátis et passió-
 nis tuæ signa portáret; da nobis,
 quæsumus, ejus intercessióne et
 méritis, inimicos nostros dilige-
 re, et tuæ passiónis dolóres spi-
 na compunctiónis júgiter con-
 templári. Qui vivis.

**Ad Matutinum, Hymnus ut in
 Vesperis.**

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RITA Rocchæ Porrænæ Cássia
ae oppídulo in Umbria, honéstis
ac piis paréntibus nata, dum in-
fántula jacéret in cunis, plúries
agmen albarum apum os ejus ín-
gredi, atque égredi visum est. Ab
ineúnte ætáte illústria dedit vir-
tútum exémpla. Etenim pueriles
lusus et inanes curas réspuens,
solitúdine et oratióibus mirífice
delectabátur. Duódecim annos
nata, virginitátem Deo sacráre
constituit; sed ne paréntum vo-
luntáti adversarétur, viro ingé-
nio præferóci ac móribus tétrico
nupsit: cujus asperitátem ea
mansuetúdine tulit, ut per annos
duodeviginti concórditer víxe-
rint. Maríto ab inimícis interém-
pto, non solum pro interfectóri-
bus Deum orábat: sed étiam
duóbus adolescéntulis, quos ex

eo genúerat, ut patérnæ cædis
memóriam abolérent, suadébat.
Cum autem eósdem vindictæ cú-
pidos cognovisset, Deum precáta
est, ut eos citius e vita eríperet,
ne concéptam patérnæ cædis ul-
tiónem explérent. His autem de-
fúntis, a sacris Virgínibus Or-
dinis sancti Augustíni, multis
cum lácrymis hábitum religió-
sum postulávit.

R. Propter veritátem.

Lectio v.

AB illis autem quod solas vírgi-
nes recípere mos esset, ter
repúlsam passa, non multo post
voti compos divínitus effécta est.
Nam quadam nocte, dum oratió-
ni vacáret, a sancto Joánné Ba-
ptísta, quem sibi Patrónum in
primis elégerat, vocáta; ac eum
per abrúpta móntium sequi jus-
sa, beáto Patre Augustíno, et Ni-
coláo Tolentináte comitántibus,
in cœnóbium mirábiliter intro-
ducta, a virgínibus miráculo per-

môtis, benigne suscepta est. Re igitur familiâri divendita, ac pretio in pauperes erogato, monasterium ipsum ingreditur: ubi corpus vigiliis, cilicio, spinis, quas tunicæ attexerat, crebrisque flagellis in servitûtem rediens, cibum semel in die sumebat, solo pane et aqua contenta. Obedientiæ insigne præbuit exemplum, cum Antistitæ jussu aridum lignum irrigare non dubitavit. Oratiôni jûgiter vacabat; Christi que Dômini cruciatus a média nocte usque ad solis ortum, tanto mentis ardore, tantaque lacrymarum vi meditabatur, ut præ dolôris magnitudîne pene cónfici videretur.

ix. Dilexisti justitiam.

Lectio vj.

QUADAM die, cum ad Christi e Cruce pendentis imaginem inténsius orâret, spina e Crucifixi Corôna in fronte ita transfixa est, ut insanabile vulnus usque

ad mortem pertûlerit: ex quo præter acerbissimum dolôris sensum, foeda sânies exhalâbat. Unde ne sorôribus náuseam moveret, solitâria cum Deo versabatur. Sed anno sæculâri Romam cum cæteris sorôribus ab Antistita, propter úlceris deformitatem ire vêtita, repente abstereso vulnere conváluit; quod tamen, reversa domum, iterum erúpit. Post aliquot annos gravi morbo correpta, ipsum quadriennio patientissime tolerávit: quo tempore vernans rosa ex hórtulo aspérrima hyeme, atque duæ recentissimæ ficus ei allatæ sunt. Morti jam próxima, Christum Dóminum una cum beata Vírgine ad coeléstia regna se vocante audivit; atque ita susceptis omnibus Ecclésiæ sacramentis, anno post Christum natum millésimo quadringentésimo quadragésimo tertio, undécimo Kalendas Júnii obdormívit in Dómino. Corpus

ejus usque ad hanc diem incorruptum, suavissimo odore fragrans, pie colitur. Eam miraculis ante et post obitum conspicuam, Urbanus octavus in Beatorum numerum retulit.

R. Fallax gratia.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Simile est regnum celorum thesauro, ut in Comm. non Virg. (164)

AD LAUDES.

Capitulum. Ego flos campi, ut in Vesperis.

Hymnus.

ADESTE, castæ virgines
Adeste, sanctæ conjuges;
Tellus, et astra meritis,
Ritæ resúltent laudibus.
Corpus domat jejuniis,
Carnem flagellis conterit,
Christi dolóri condolens,
Noctes, diésque tránsigit.
Spina supérne cæditur,
Rosis virétum púrpurat,
Arbústa ficus próferunt

Ad vota Ritæ prótinus.
Per quos gradus cœlum petit,
Hac ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos solútæ cónjuges.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Tibique, sancte Spíritus,
Concéde Ritæ méritis
Ætérna nobis gáudia. Amen.

v. Prævenisti eam, Dómine, in benedictionibus dulcédinis. **R.** Posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretiósó.

Ad Benedictus, Aña. Ficus prótulit grossos suos: vineæ floréntes dedérunt odórem suum: surge, amíca mea, speciósá mea, et veni.

In ij. Vesperis Capitulum, Psalmi, xv. et Hymnus ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat, Aña. Egredimini, et vidéte, Filiæ Sion, Ritam in diadémate, quo coronávit eam Christus in die desponsationis illius, et in die lætitiæ cordis ejus.

DIE XXIII. MAJI.
Apparitionis S. Jacobi Apost.
et Hispaniæ Patroni.
Duplex.

Ad Vesperas, Añæ de Laudibus. Ps. Dixit Dóminus, cum reliquis ut in j. Vesperis Apost. (1)
Capitulum et Hymnus de Laudibus.

℟. Constitues eos príncipes super omnem terram. **℞.** Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Añæ. Visitávit nos per sanctum suum Apóstolum, et fecit salútem de inimícis nostris Dóminus Deus noster.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitorium. Christum Regem triumphantem in terris, * Veníte adorémus. Ps. Veníte exultémus. 31.

Hymnus.

JACOBUM célebret fortis Ibéria,
Jacóbum méritis tollat honóribus,

Per quem, barbárici néscia fœderis

Victrix imperat hóstibus.

Vectígal trúci bus péndere flébile
Urgétur dómínis imperiósius ;
Centenásque lupis sponte rapá-
cibus

Lectas sistere vírgines.

Aversáta nefas, arma ferócior
Poscit : mox Arabem, fida Ramí-
rio,

It contra : número sed nimis ím-
pari

Virtus cédere cógitur.

Quid speráre datur ! Prómícat
æthere

Proles horrífici clara tonítroi,
Lunatásque ácies, ágmina bár-
bara

Sacro lúmine disjicit.

Ardens in médios fertur acínaces,
Instátque attónitis, úndique pá-
vidos

Maurórum cúneos rumpit, et ín-
tegra

Victor próterit ágmina.

12 Die xxij. Maji. Apparitionis S. Jacobi.

Esto exercituum non superabili
Ductori, ac Domino, jugis honor
Patri,

Cum Prole unigena, almóque
Pneumate,

Per labéntia sæcula. Amen.

**Añæ, Psalmi et xv. de Commu-
ni Apost. (9)**

In primo Nocturno.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. Cap. 11.

LYSIAS, procurator regis, et pro-
pinquus, ac negotiorum præ-
positus, graviter ferens de his,
quæ acciderant, congregatis octo-
ginta millibus, et equitatu uni-
verso, veniebat adversus Judæos,
existimans se civitatem quidem
captam gentibus habitaculum fac-
tuum, templum vero in pecu-
niæ quæstum, sicut cætera delé-
bra gentium, habiturum, et per
singulos annos venale sacerdo-
tium, nusquam recogitans Dei
potestatem, sed mente effrená-
tus, in multitudine peditum, et

Die xxij. Maji. Apparitionis S. Jacobi. 13

in millibus equitum, et in octo-
ginta elephantis confidebat. In-
gressus autem Judæam, et ap-
propians Bethsuræ, quæ erat in
angusto loco, ab Jerosolyma in-
tervallo quinque stadiorum, illud
præsidium expugnabat.

R. Procedens Jesus juxta mare
Galilææ, vidit duos fratres Jacó-
bum Zebedæi, et Joannem fra-
trem ejus in navi, * Et vocavit
eos: qui statim, relictis rétibus
et patre, secuti sunt Dominum.

V. Erant Jacobus et Joannes fra-
tres in navi cum Zebedæo patre
eorum, reficientes rétia sua. Et:

Lectio ij.

UT autem Machabæus, et qui
cum eo erant, cognoverunt
expugnari præsidia, cum fletu et
lâcrymis rogabant Dominum, et
omnis turba simul, ut bonum
Angelum mitteret ad salutem
Israel. Et ipse primus Macha-
bæus, sumptis armis, cæteros ad-
hortatus est simul secum pericu-

lum subire, et ferre auxilium fratribus suis. Cumque pariter prompto animo procederent, Jerosolymis apparuit præcedens eos eques in veste candida, armis aureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixerunt misericordem Dominum, et convaluerunt animis: non solum homines, sed et bestias ferocissimas, et muros ferreos parati penetrare.

R. Vocavit ad se Dominus Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem Jacobi, et fecit ut essent secum inter duodecim, et ut mitteret eos prædicare. * Et imposuit eis nomina Boanerges, quod est filii tonitruui. **V.** In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Et.

Lectio iij.

IBANT igitur prompti de cælo habentes adiutorem, et miserantem super eos Dominum. Leonum autem more impetu irruen-

tes in hostes, prostraverunt ex eis undecim millia peditum, et equitum mille sexcentos: universos autem in fugam vertērunt, plures autem ex eis vulnerati nudi evaserunt. Sed et ipse Lysias turpiter fugiens evasit. Et quia non insensatus erat, secum ipse reputans, factam erga se diminutionem, et intelligens invictos esse Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, misit ad eos, promisitque se consensus omnibus, quæ justa sunt, et regem compulsurum amicum fieri. Annuuit autem Machabæus precibus Lysiae, in omnibus utilitati consulens.

R. Cum venisset Jesus in domum principis synagogæ, * Non permisit intrare secum quemquam nisi Petrum, et Jacobum, et Joannem, et patrem et matrem puellæ. **V.** Et dixit: Nolite flere, non est mortua puella, sed dormit. Non. **Gloria Patri. Non.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Inter innúmera, éaque máxima beneficia, quæ beáto Jacóbo Apóstolo, ac Tutelári suo munificentíssimo accépta refert Hispánia, illud imprímis memorándum, et ætérna grati ánimi significatióne recoléndum est, quod ad Clavigium, Rivógiæ montem, olim obtínuit. Cum enim Sarracéni, Hispániæ latíssime dominantes, centum nóbiles puéllas a Christiánis exigere consuevisent, eásque Abderramánus potentíssimus ipsórum rex tribúti nómine repræséntári sibi mináci legatióne flagitáret, Ranimirus, qui legiónis regnum nuper adierat, ad effróntem Mauri postulántis audáciam totus inhóruit, parátusque extrémá quæque experiri pótius, quam tantum christiánæ fidei probrum, tantam nómini Hispáno labem aspérgeré : aut pati, ut christiánæ vir-

gines Mauris, id est, margarítæ porcis, innocétes agnæ vorácibus lupis traderéntur, ex tota di-tióne, quotquot erant armis idónei, ad signa vocávit : coactóque exércitu, quem præsules, sacer-dótes, aliique viri sacri, ut in commúni discrimine, sponte sequebántur, in Maurórum fines ultro animósus irrúpit. Abderramánus contra, poténtia tímídis, repúl-sa ferox, et Ranimíri provocatióne ferócior, auctis novo de-léctu veteránis cópiis, Africa étiam in auxili-um evocáta, impigre Christiánis occúrrit.

R. Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu-
 * **Et** transfigurátus est ante eos. **v.** Et ecce apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. **Et.**

Lectio v.

Ad Alvédani, Rivógiæ óppi-
 dum, collátis signis, totis

utrínque víribus, et tanta contentione depugnátum est, ut atrox, cruéntaque dimicatio diem extráxerit, ancípiti semper, et pendente victória, donec ea sub noctem in Mauros jam inclinante, Ranimirus fatigatas, et promptissimorum nece imminutas copias in proximum collem, cui Clavigio nomen est opportune subduxit. Loco pro tempore munito, et vulneratis cura adhibita, in suprema rerum desperatione luctuque, omnes, ut fit, in vota et preces effusi, regem mœrore confectum, et de suorum salute sollicitum anxiumque, somnus oppressit. Dormienti objecta est species viri augustior, quam pro humano habitu, et sciscitanti quisnam esset? Sum, inquit, Jacobus Apóstolus, cui a Domino Hispaniæ tutela commissa est. Ne time: mane ádero, et, me duce, de circumfusa Sarracenorum multitudinem illustrem victoriam

reportabis. Rex ad has voces evigilans, et nuntio lætus, præsulles, magnates, duces ad se vocat, et de re tota edoctos, ac cœlestibus promissis animatos, militum etiam animos erigere, manipulos ordinare, aciemque instruere jubet.

R. Potestis bibere cálicem quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo et Joanni filiis Zebedæi.

***** At illi dixerunt ei: Póssumus.

ŷ. Cálicem quidem, quem ego bibo, bibétis, et baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. At illi.

Lectio vj.

TUM, signo dato, Hispani e vertice montis, velut impávidi leones, aut ursi præcípites ruunt, irruuntque in Mauros, mira alacritate, magnisque vocibus sanctum Jacobum ingeminantes. Apóstolus, uti erat pollicitus, equo insidens candidissimo, niveum vexillum præferens, gla-

dióque fulmíneo minax, Hispanos suos antéire, atque in hostem dúcere visus est, equóque, et ense acérrimus, Mauros furéntes stérnere ac proculcáre, pene sequéntibus Hispanis, et per attónitas jam phalanges terrórem, et stragem late spargéntibus. Deínde afflíctæ, ac lácerae illæ Hispanórum reliquiæ, cæsis septuaginta círciter Saracenórum míllibus, réliquis profligátis, jugo Máuricæ servitútis excússó, et turpíssimo vectigáli prorsus abólito, de hoste superbíssimo et paulo ante victóre, glorióse páriter, ac miraculóse triumphárunť. Rex, præsules, magnátes, duces, victórque exercitus, secúndum grátias Deo actas, univérsam Hispaniam beáto Jacóbo vectigálem fecére certæ mensúre fruménti, vinique pro singulis terræ júgeris, primitiárum more, ex voto pendéndæ. De quo exstat luculéntum Ranimíri regis diplóma, aliorúmque

étiam regum diplomátibus insértum, confirmátumque, Romanórum Pontíficum decretis roborátum, et perpétua ad hodiérnam diem observántia ratum, ac firmum. Porro victóriam ádeo mirábilem, et Hispaniæ salutárem, Deo, ac beáto Jacóbo patróno suo, adscribéndam Hispania ipsa anniversária gratitúdine, ac celebritáte profitétur.

R. Assúpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum, et cœpit pavére et tædere. * Et ait illis : Tristis est ánima mea usque ad mortem. **¶.** Sustinéte hic, et vigiláte mecum. Et. **Gloria Patri.** Et.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum. ®

Lectio vij. Cap. 20.

In illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presb.

CREDENDUM est, quod illa máxime causa, vel muliebrem matris afféctum, vel carnáles adhuc discipulórum ánimos ad hæc postulánda concitáverit, quia meminissent sermónis Dómini, cum ait : Cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim : nosséntque se inter discipulos speciálius a Dómino diligi, se speciálius cum beáto Petro conscios sæpe factos arcanórum, quæ ignorárent cæteri, quod frequens sancti Evangélii textus indicat.

R. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia : * Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. **ŷ.** Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis. Occidit.

Lectio viij.

HINC est enim, quod ipsis quoque, quómodo Petro, novum

ab illo nomen impónitur : sicut ille, qui prius Simon dicebátur, per fortitúdinem, ac stabilitátem fidei impugnábilis vocábulum Petri méruit, ita et isti Boanér- ges, hoc est, filii tonitruí, vocaréntur ; quia videlicet, et vocem Patris super Dóminum in monte clarificátum una cum Petro audirent, et plura áliis discipulis mysteriórum secréta cognósce- rent.

R. Iste est, qui ante álios Apóstolos primus plantávit Ecclesiam sángine suo : * Cujus corpus in Gallæciam delátum, per totum orbem glória illustrátur.

ŷ. O sidus, o decus Hispániæ ! sancte Jacóbe Apóstole, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit. Cujus. **Glória Patri. Cujus.** ®

Lectio ix.

QUIA vero iidem filii Judæi promptum gerébant ánimum ad bibéndum cálicem Dómini : constat eos cum cæteris Apósto-

lis dignitatem sedium, quam quærebant, accepisse: non tamen ea distinctione qua petebant, sed ambo prius ad sinistram ejus ad tempus, ambo nunc ad dexteram ejus sedere perpetuo meruerunt. A sinistris quippe Christi sedebant, cum regendis in hac vita fidelium populis apostolico jure præsiderent, illo nimirum in regno, de quo ipse ait: Regnum Dei intra vos est. Sedent a dextris nunc in illa, quæ mortem nescit, vita, iudices mundi cum illo, utramque hanc sedem illis ipso Filio cum Patre parante.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo.

Psalmi de Dominica. 66.

2. Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo.

3. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? dicunt ei: Possumus.

4. Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam, et ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo.

5. Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister.

Capitulum. 1. Cor. 4.

FRATRES: Puto, quod Deus nos per apostolos novissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, et Angelis, et hominibus.

Hymnus.

DEFENSOR alme Hispániæ,
Jacobe vindex hostium,
Tonitruum quem filium
Dei vocavit Filius.

Huc cœli ab altis sedibus
Converte dexter lumina,
Audique læti debitas
Grates tibi quas solvimus.

Grates refert Hispânia
Felix tuo quæ nómine,
Ductúque perstat líbera,
Vitátque gentis dédecus.

Tu, cum jacéret bárbaris
Cedens, et impar hóstibus,
Præsens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.

Tu, bella cum nos cingerent,
Es visus ipso in prælio
Equóque, et ense acérrimus
Mauros furéntes stérnere.

Per te redéptæ vírgines
Laudis repéndunt cántica,
Nosque a tribúto líberi,
Hymni tribútum péndimus.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et omne in sæculum.

Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℞. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Aña. Mirábi-
lem sancti Jacóbi Apóstoli hódie
psalléntes victóriam, máximo

cum gáudio laudémus nomen Dó-
mini.

Oratio.

DEUS, qui Hispaniárum gentem
beáto Jacóbo Apóstolo tuo
protegéndam misericórditer tri-
buísti, et per eum ab imminéti
exítio mirabiliter liberásti: con-
céde quæsumus; ut eódem pro-
tegente, pace perfruámur æténa.
Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Aña. Dic ut sédeant.

Capit. Fratres: Puto, ut supra.
℞. br. In omnem, de Comuni.

Ad Sextam.

Aña. Potéstis bíbere cálicem.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Nos stulti propter Christum,
Nos autem prudéntes in Chri-
sto: nos infírmi, vos autem for-
tes: vos nóbiles, nos autem ignó-
biles.

℞. br. Constitúes.

Ad Nonam.

Aña. Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4.

NAM si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. br. Nimis honorati.

Ad Vesperas Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. Psalmi ut in ij. Vesperis Apost. (31)

¶. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Magnificat, Aña. O beatum Apóstolum, qui inter primos electus, primus omnium Apóstolorum Dómini cálicem bibere meruit! O gloriósum Hispániæ regnum tali pignore, ac Patróno munítum, per quem fecit illi magna, qui potens est! allelúia.

DIE XXIX. MAJI.

S. Monicæ, Vid. (D. F. ex iv. hujus.)

Duplex.

Omnia de Communi non Virg. (161) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beatæ Mónica piás lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiae tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MONICA, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo, et cœlo péperit, marito mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exercítam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediólánum secúta est: ubi ipsum frequénter

Capitulum. 1. Cor. 4.

NAM si decem millia pædagogorum habeatis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. br. Nimis honorati.

Ad Vesperas Añæ, Capitulum et Hymnus de Laudibus. Psalmi ut in ij. Vesperis Apost. (31)

¶. Nimis honorati sunt amici tui, Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Magnificat, Añæ. O beatum Apóstolum, qui inter primos electus, primus omnium Apóstolorum Dómini cálicem bibere meruit! O gloriósum Hispániæ regnum tali pignore, ac Patróno munítum, per quem fecit illi magna, qui potens est! allelúia.

DIE XXIX. MAJI.

S. Monicæ, Vid. (D. F. ex iv. hujus.)

Duplex.

Omnia de Communi non Virg. (161) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beatæ Mónica piás lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepisti: da nobis utriúsque intervéntu, peccáta nostra deploráre, et grátiae tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MONICA, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum et mundo, et cœlo péperit, marito mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exercítam viduitátem agébat: in assíduis vero ad Deum orationibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediólánum secúta est: ubi ipsum frequénter

hortabatur, ut ad Episcopum Ambrosium se conferret. Quod cum ille fecisset, ejus et publicis concionibus, et privatis colloquiis catholice fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Mox in Africam redeuntes, cum ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die anima defecisset, ut se colligit, Ubi, inquit, eram? Et astantes intuens, Ponite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altare Domini meminertis mei. Nono autem die beata mulier animam Deo reddidit. Ejus corpus ibi in Ecclesia sancte Auree sepultum est: quod postea Martino Quinto Summo Pontifice Romam translatum, in Ecclesia sancti Augustini honorifice conditum est.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vj. Ex l. 9. Conf. cap. 12.

SUBDIT vero Augustinus, de matris morte disserens: Neque enim decere arbitrabamur funus illud questibus lacrymosis gemitibusque celebrare, quia illa nec misere, nec omnino moriebatur: hoc et documentis morum ejus, et fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conversationemque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morigeram, qua subito destitutus sum, et libuit flere de illa et pro illa: et si quis peccatum invenerit, flevisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam, quæ me multos annos fleverat, ut oculis suis viverem, non irrideat: sed potius, si est grandi caritate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

R. Fallax gratia.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo tempore : Ibat Jesus in civitatem quae vocatur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 44. de verbis Domini.

De juvene illo resuscitato gavisam est mater vidua : de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore ; ille autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur : illorum mors invisibilis nec querebatur, nec videbatur. Quaesivit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret : Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus. **R.** Os suum aperuit.

Lectio viij.

TRES autem mortuos invenimus a Domino resuscitados visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitaverit, quis novit? Non enim omnia quae fecit scripta sunt. Joannes hoc dixit : Multa alia fecit Jesus, quae si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alii sine dubio suscitati, sed non tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus ea quae faciebat corporaliter etiam spiritaliter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat : sed ut illa, quae faciebat, mira essent videntibus, vera essent intelligentibus.

R. Regnum mundi. ®

Lectio ix.

QUEMADMODUM qui videt litteras in codice optime scripto, et non novit legere, laudat quidem

antiquarii manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit: et est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intellectum: ille utique, qui non solum videre, quod commune est omnibus, potest, sed etiam legere: quod, qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, et non intellexerunt quid sibi vellent, et quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alii vero et facta mirati, et intellecta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. 63.

DIE I. JUNII.

S. Angelæ Mericiæ, Virg.

(D. F. ex xxxj. Maji.)

Duplex.

Omnia ut supra, die xxxj. Maji.
260.

DIE II. JUNII.

SS. Nerei, Achillei et Domitillæ,
Virg. atque Pancratii, Mart.

(D. F. ex xij. Maji.)

Semiduplex.

Omnia de Comm. plur. Mart.
(60) præter sequentia.

Oratio.

SEMPER nos, Domine, Martyrum tuorum Nerei, Achillei, Domitillæ, atque Pancratii foveat, quæsumus, beata sollemnitas: et tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

Et fit comm. SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart. ut supra. 266.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv. ®

NEREUS et Achilleus fratres, eunuchi Flaviæ Domitillæ, a beato Petro una cum ipsa, ejusque matre Plautilla, baptizati, cum Domitillæ persuasissent, ut vir-

ginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob præclaram fidei confessionem in Pontiam insulam relegantur: ubi ad quæstionem iterum vocati, et verbèribus cæsi, mox Tarracinam perducti a Minucio Rufo, equuleo et flammis cruciati cum constantèr negarent, se a sancto Petro Apóstolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse, ut idólis immolarent, securi percussi sunt: quorum còrpora ab Auspicio, eorum discipulo, et Domitillæ educatòre, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

R. Sancti tui.

Lectio v.

FLVIA Domitilla virgo Romana, Titi et Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen a beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso Titi Aurelii Consulis filio, delata quod Christiana esset, a

Domitiano Imperatore in insulam Pontiam est deportata, ubi in carcere longum martyrium duxit. Demum Tarracinam deducta, iterum Christum confessa, cum semper constantior appareret, sub Trajano Imperatore, iudicis jussu incenso ejus cubiculo, una cum Theodora et Euphrosyna virginibus, et collactaneis suis, gloriosi martyrii cursum confecit, Nonis Maji: quarum còrpora integra inventa, a Caesario Diacono sepulta sunt. Hac vero die duorum fratrum ac Domitillæ còrpora ex Diaconia sancti Adriani simul translata, in ipsorum Martyrum Basilicam tituli Fasciolæ, restituta sunt.

R. Verbera carnificum.

Lectio vj.

PANCRATIUS, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuordecim annorum venit Romam, Diocletiano et Maximiano Imperatoribus, ubi a Pontifice Romano

baptizátus, et in fide Christiána crudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renúisset, viríli fortitú-dine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est : cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum, via Auré-
lia sepelívit.

R. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangé-
lii secún-
dum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 4. f.

In illo témpore : Erat quidam régulus, cujus filius infirmabá-
tur Caphárnaum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

*Ex hom. 28. habita in Basil. horum
SS. MM. in die natalis eorum.*

Quid est quod régulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, et tamen ire corporáliter recúsat : ad servum vero centuriónis non invitátur, et tamen se corpo-

ráliter ire pollicétur? Réguli filio per corporálem præsentiam non dignátur adesse, centuriónis ser-vo non dedignátur occurrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homí-nibus non natúram, qua ad imá-ginem Dei facti sunt, sed honóres et divítias venerámur? Redém-
ptor vero noster ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt : et quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt : ad filium réguli ire nóluit, ad servum centuriónis ire parátus fuit.

R. Propter veritátem.

Lectio viij.

Increpata est ergo supérbia no-stra, quæ nescit pensáre hómi-nes propter hómines. Sola, ut dí-ximus, quæ circústant homí-nibus pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli : et tamen

venire parátus est ad salutem servi. Certe si nos cuiúspiam servus rogáret ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra superbía in cogitátione tácita responderét, dicens : Non eas, quia temetípsum degeneras, honor tuus despícutur, locus viléscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occurrere non despícut : et tamen humiliári in terra contemnimus, qui de terra sumus.

v. Sancti mei.

Lectio ix.

NOLITE ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus qui dilígitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus continúa, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquillitas in diutúrna pace : et tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat.

Ecce jam mundus in seípso áruiet, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur : et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdes amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus. 63.

DIE VIII. JUNII.

S. Norberti, Episc. et Conf.

(D. F. ex vj. hujus.)

Duplex.

Omnia ut supra, die vj. Junii. 283.

DIE IX. JUNII.

S. Ubaldi, Episc. et Conf.

(D. F. ex xvj. Maji.)

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. (87) præter sequentia.

Oratio.

AUXILIUM tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impén-

de: et intercessiōne beāti Ubaldi, Confessoris tui atque Pontificis, contra omnes diaboli nequitiās dexteram super nos tuæ propitiatiōnis extēde. Per Dóminum.

Et fit comm. SS. Primi et Feliciani Mart. 286.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

UBALDUS, Eugúbii in Umbria nobili genere natus, a primis annis pietate, et litteris egregie est institutus. Jamque adolescens, ut uxorem duceret sæpe tentatus, numquam tamen a proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus, et Ecclesiis distribuit, et Canonicorum regularium Ordinis sancti Augustini Institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquamdiu sanctissime vixit. Cujus sanctitatis opinione

evulgata, ab Honório Secundo summo Pontifice Ecclesiæ Eugubinae invitatus præficitur, et episcopalis consecrationis munere decoratur.

R. Inveni David.

Lectio v.

AD suam itaque revertens Ecclesiam, cum de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eo magis eminere cepit, quo efficacius aliorum etiam salutem verbo et exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero et pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferbat, dum inexplebili orationis studio spiritum quotidie recrearet. Hinc admirabilem illam mansuetudinem est adeptus, qua gravissimas injurias, et contumelias non modo æquanimitertulit, verum etiam mirifico dile-

ctiónis afféctu persecutóres suos
omni benignitátis testimónio
complectebátur.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vj.

BIENNIO ántequam ex hac vita
migráret, cum diútinis affli-
ctarétur infirmitátibus, inter
acerbíssimos córporis cruciátus
velut aurum in fornáce purgá-
tum, Deo grátias indesinénter
agébat. Adveniéntem autem sacro
Pentecóstes die, cum multis an-
nis Ecclésiám sibi commíssam
summa cum laude gubernásset,
sanctis opéribus, ac miráculis
clarus, quiévit in pace: quem
Cœlestínus Papa Tértius in San-
ctórum númerum rétulit. Ejus
virtus præcipue in effugándis spi-
rítibus immúndis elúcet: corpus
vero per tot sæcula incorruptum,
magna fidélium veneratióne in
pátria cólitur, quam non semel a
præsénti discrimine liberávit.

R. Iste est qui.

**In iij. Nocturno Homilia in
Eváng. Homo pégre. (105)**

DIE XV. JUNII.

S. Margaritæ Reginae, Viduæ.

(D. F. ex x. hujus.)

Semiduplex.

**Omnia ut supra. 289, cum
comm. SS. Viti, Modesti, atque
Crescentiæ, Mart. 320.**

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis, Conf.

Duplex.

**Omnia de Communi Conf. non
Pont. (115) præter sequentia.**

Oratio.

DEUS qui ad plúrimos pro salute
animárum perferéndos labó-
res beátum Joánnem Franciscum,
Confessórem tuum mirábili cari-
táte et invicta paciéntia decorá-
sti: concéde propítius; ut ejus
exémplis instrúcti, et interces-
sionibus adjúti æternæ vitæ præ-
mia consequámur. Per Dóminum.

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES Franciscus Regis nobili genere natus in oppidulo Narbonensis Galliae, cui nomen Fons coopertus, eximiae sanctitatis a teneris annis indicia praebuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosae anno aetatis decimo nono, humilitate, obedientia, caritate, odio sui, caeterisque vitae religiosae virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandae animarum salutis penitus devovit. Asperos Vivariensium, Velaunorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie, nivibusque fere perpetuis horridos, eorumque colonos, inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles, suscepit excolendos, eo successu, ut innumerabiles homines aut Calvinia-

na lue infectos, aut perditis moribus corruptos, ad Catholicam fidem, et ad christianam pietatem traduxerit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

CAMPESTRIBUS missionibus hiberno tempore perfunctus, aestivo revertebatur Anicium, ibique in nosocomiis et in carceribus, in privatis aedibus, in comitis ac templis, omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, praesertim cum saeviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, sustentabat; unde illi patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis praesertim muliereculis e vitiorum ceno educendis, vix credibile est quod probra ludibriaque pertulerit, erecto semper et alacri vultu imperterritus, licet gladiis ju-

gulo sæpe admóti, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infirmos eo morbo laborántes sédulo invísens, ardénti reficiébat caritaté. Erga alios blandus ac benéficus, in se ipsum sæviébat acérrime, ásperis ciliciis, férreis caténis, cruéntis flagellatióibus, somnum brévi-ter in nuda tábula aut humi car-pens, semper abstémus, vilissi-moque semper victitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndaé morti pó-tius, quam sustentándaé vitæ suf-ficeret.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

DIVINO amore sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœlestibus áffluens delíciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentióne, eo vultus ardóre faciébat, ut sacrum, quo efferve-scébat, ignem étiam in adstántes

diffúnderet. Miráculis aliisque donis supernaturálibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis diocécis pago, cui nomen est Lalovésus, corréptus letháli morbo ex labóribus contrácto, cum sævíret hiems frigidíssima, cœlestibus recreátus illustratióibus, ad ætérna gáudia invitátus, spíritum Creatóri réddidit anno mil-lésimo sexcentésimo quadragési-mo, die trigésima prima Decém-bris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlcrum incredi-bili populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et mira-culórum famam, quæ máxime pererebrescébat, summa devotió-ne est frequentátum. Quibus óm-nibus permótu Clemens Undé-cimus Póntifex Máximus, Joán-nem Franciscum anno millésimo septingentésimo décimo sexto, Beatórum fastis adscrípsit. Cle-

mens vero Duodécimus anno mil-
lésimo septingentésimo trigési-
mo séptimo, novis in dies ful-
géntem miraculis, in Sanctórum
album ritu solémni rétulit déci-
ma sexta Júnii die, quam ejús-
dem póstea celebrándæ festivi-
táti Benedictus Décimus quartus
assignávit.

E. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. de Communi
Conf. non Pont. j. loco. (120)**

DIE XVIII. JUNII.

**SS. Mart. Cyriaci et Paulæ, Virg.
Duplex.**

**Omnia de Comm. plur. Mart.
(60) præter sequentia.**

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens
Deus; ut familia tua, quæ
sanctórum Mártyrum tuórum
Cyriaci, et Paulæ triúmphis glo-
riátur, fiat in Christi tui amóre
fervéntior; et quos patrónos ve-
nerátur in terris, pios apud

te intercessóres habére mereá-
tur in cœlis. Per eúmdem Dómi-
num.

**Et fit comm. SS. Marci et Mar-
celliani, Martyrum ut supra.
322.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Quo tẽpore immánis illa Dio-
cletiáni, et Maximiani perse-
cutiónis rábies in Christi quæque
membra furens desæviit, tanta
mártyrum éxstitit laureáta mul-
titúdo, quo durávit decénio,
ut intra unum mensem decem
et septem millia Christianórum
martyrii palmam sint consecúti.
Tunc Hispania nostra strénuis
Christi militibus abúndat, fulget
Boetica Sanctórum confessióne
præclára, cárceres et ergástula
repléntur mártyrum turmis, tri-
bunália Christi confessiónem ré-
sonant, respuúntur idóla, sán-

mens vero Duodécimus anno mil-
lésimo septingentésimo trigési-
mo séptimo, novis in dies ful-
géntem miraculis, in Sanctórum
album ritu solémni rétulit déci-
ma sexta Júnii die, quam ejús-
dem póstea celebrándæ festivi-
táti Benedictus Décimus quartus
assignávit.

E. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi. de Communi
Conf. non Pont. j. loco. (120)**

DIE XVIII. JUNII.

**SS. Mart. Cyriaci et Paulæ, Virg.
Duplex.**

**Omnia de Comm. plur. Mart.
(60) præter sequentia.**

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens
Deus; ut familia tua, quæ
sanctórum Mártyrum tuórum
Cyriaci, et Paulæ triúmphis glo-
riátur, fiat in Christi tui amóre
fervéntior; et quos patrónos ve-
nerátur in terris, pios apud

te intercessóres habére mereá-
tur in cœlis. Per eúmdem Dómi-
num.

**Et fit comm. SS. Marci et Mar-
celliani, Martyrum ut supra.
322.**

**In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Quo tẽpore immánis illa Dio-
cletiáni, et Maximiani perse-
cutiónis rábies in Christi quæque
membra furens desæviit, tanta
mártyrum éxstitit laureáta mul-
titúdo, quo durávit decénio,
ut intra unum mensem decem
et septem millia Christianórum
martyrii palmam sint consecúti.
Tunc Hispania nostra strénuis
Christi militibus abúndat, fulget
Boetica Sanctórum confessióne
præclára, cárceres et ergástula
repléntur mártyrum turmis, tri-
bunália Christi confessiónem ré-
sonant, respuúntur idóla, sán-

guinem sacrum homines Deo digni vitæ prodigi fundunt. Aspiceres tunc Hispali Ruffinam et Justam cum Diogeniano pugnare: Cæsaraugustæ Encratidem nobilibus sociis stipatam crudeli Daciano cervices lætissime tradere: innumerabilium martyrum corpora illius jussu ibidem igne cremari: Valerium, aliosque sacros Antistites dira pati, et exulare: Tolæti Leocadium custodia detentam occumbere: Compluti tenellos Pastorem et Justum, tabellis litterariis in schola abjectis, sponte Dacianum adire, mortem oppetere, jugulumque carnifici exultantes offerre: Cordubæ Aciselum et Victoriam fratres de Dione triumphare: Malacæ quoque Cyriacum et Paulam animas pro Christo libentissime dare: alios denique alibi dira supplicia, et mortem pati: quod longum nimis esset enarrare.

R. Sancti tui.

Lectio v.

PRÆCLARISSIMI ergo athletæ Christi Cyriacus et Paula virgo Malacæ pagano iudici sistuntur, cui suæ fidei rationem dant: pro qua etiam tuenda, innumera suppliciorum cruciamenta perpessi sunt. Et cum ab ea nullatenus dimoveri possent, impius iudex vitam illis adimere tentans, lapidibus impeti mandat. Martyres sacri læti properant ad pugnam, animosi lapides excipiunt, saxis sacra corpora tunduntur, lapidibus obruti occumbunt. Et inter ipsa crepitantia saxa animas cælo reddiderunt circa trecentésimum salutis annum, decimo quarto Kalendas Julii. Sacro martyrum sanguine nobilis Malacitana civitas est purpurata; quæ post sexcentos septuaginta annos a perfidis Mahumetanis possessa, in Christianorum ditionem rediit decima nona Augusti, anno Domini mil-

lésimo quadringésimo octogésimo séptimo, Cathólicis Ferdinando et Elisabéthá regnántibus, qui ipsa die nobilíssimam capiéntes civitátem ovántes sunt ingrési.

R. Vérbera carníficum.

Lectio vj

CUM autem præfáti reges Mahuméti spurcítiam ab urbe Malaca expéllunt, lætántes pro parta victória grátias repéndunt Deo, ac Innocéntium Octávum, Petri cáthedram tunc moderántem, victóriæ adéptæ cónscium fáciunt. Quibus pro capta victória, fidéque ad domicílium antíquum restitúta, lætus Románus Póntifex rescribit, certos fáciens Cathólicos príncipes, Malacitánam urbem sanctórum Cyriaci et Paulæ martyriis sacrátam : quodque protomártyri Stéphano lapídibus óbruti fuérunt similes. Quare sacri mártýres in tuteláres et patrónos ab incolis sunt adsciti,

sacro illórum nómini templo structo. In quorum célebri festo clerus senátusque solémni et fréquenti cœtu ad sacram ipsórum ædem conveníentes, sanctórum mártýrum pretiosíssimæ in conspéctu Dómini mortis memóriam festívis gaudiis quotánnis célebrant.

R. Tamquam aurum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21. c

In illo tēpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolite terreri : opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ
Hom. 35. in Evang.

Dominus ac Redēptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúnciat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fuérint

præscita. Minus enim jácula fé-
riunt quæ prævidéntur : et nos
tolerabilius mundi mala suscipi-
mus, si contra hæc per præscién-
tiæ clypeum munimur. Ecce enim
dicit : Cum audiéritis prælia, et
seditiões, nolite terréri : opór-
tet enim primum hæc fferi, sed
nondum statim finis. Pensánda
sunt verba Redemptóris nostri,
per quæ nos áliud intérius, áliud
extérius passúros esse denúnciat.
Bella quippe ad hostes pérti-
nent, seditiões ad cives. Ut ergo
nos indicet intérius exteriúsque
turbári, áliud nos fatétur ab
hóstibus, áliud a frátribus pér-
peti.

R. Propter testaméntum Dómi-
ni, et leges patérnas, Sancti Dei
perstiterunt in amóre fraterni-
tátis : * Quia unus fuit semper
spíritus in eis, et una fides. **V.**
Ecce quam bonum et quam jucún-
dum habitáre fratres in unum !
Quia.

Lectio viij.

SED his malis præveniéntibus,
quia non statim finis sequá-
tur, adjúngit : Surget gens con-
tra gentem, et regnum advérsus
regnum : et terræmótus magni
erunt per loca, et pestiléntiæ, et
fames, terrorésque de cœlo, et
signa magna erunt. Ultima tribu-
lácio multis tribulatióibus præ-
venitur : et per crebra mala, quæ
præveniunt, indicántur mala
perpétua, quæ subsequéntur. Et
ideo post bella et seditiões non
statim finis : quia multa debent
mala præcurrere, ut malum vá-
leant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne pó-
siti, certámen habuístis, * Mercé-
dem labóris ego reddam vobis.
V. Veníte, benedícti Patris mei,
percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbatió-
nis dicta sint opórtet ut eórum

58 Die xvij. Junii. SS. Cyriaci et Paulæ.

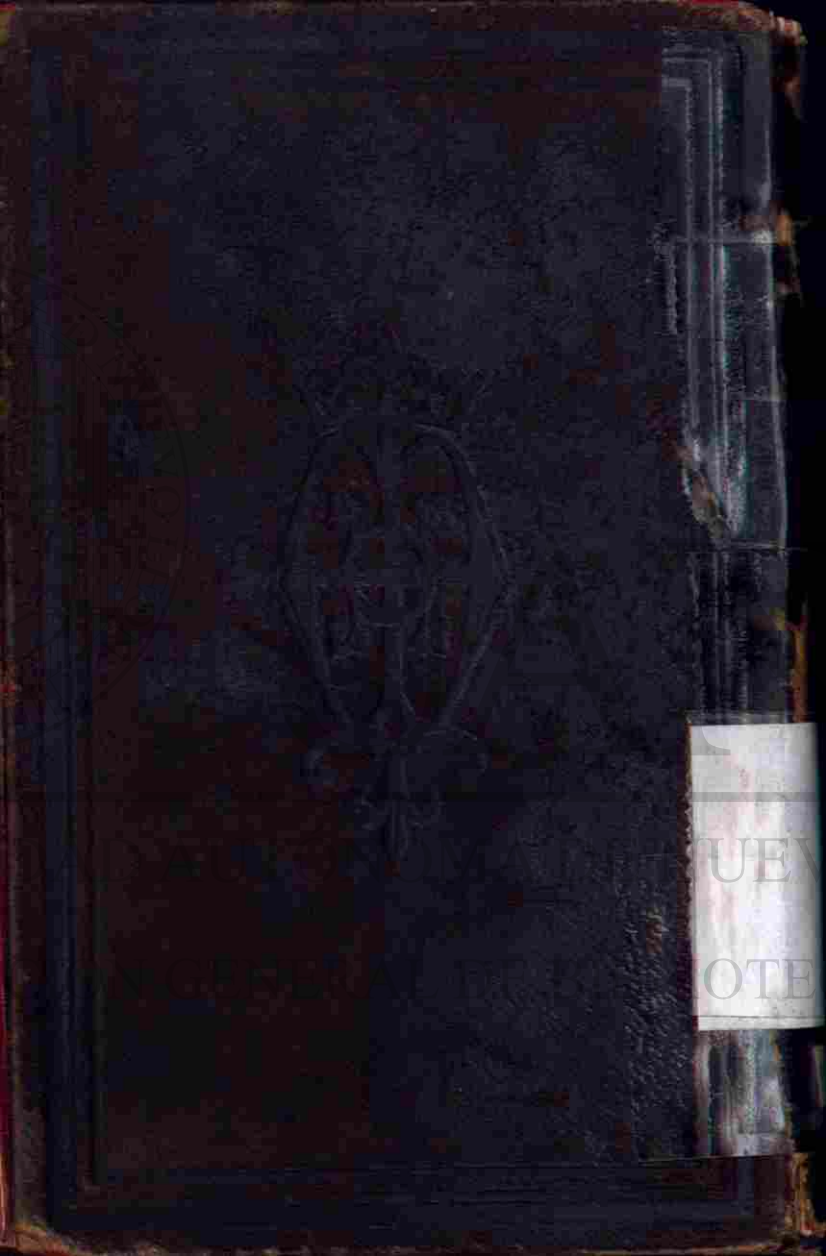
considerationem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e cælo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surgat gens contra gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terræmotus magni per loca, ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentie, ecce inæqualitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terræ : terrorisque de cælo et tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummanda sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur : Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 63.

Imprimi potest.

Mechliniæ, die 25 Augusti 1891.

† PETRUS LAMBERTUS, CARD. GOOSSENS,
Archiepiscopus Mechlinien.

UEX

OTE